

శ్రీ ౪ స్తు.

చాటునంద్యమణిమంజరి.

(ద్వితీయభాగము)

035, 1M88, 1
F2P. 2

చెన్న పురి :

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,
292, ఎన్ వన్ వన్ డి.

149.

C. పేటూరి - ప్రభాకరశాస్త్రి

సంపాదకము.

035,1M88,1 7816
F2p.2

Prabhakar Shastri
Chatupadda mani-
manjari,

035,1M88,1

F2P.2

7816

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)

JANGAMAWADIMATH, VARANASI

● ● ● ● ●

Please return this volume on or before the date last stamped.
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

శ్రీ రస్తు.
చాటు పద్య మణిమంజరి.
(ద్వితీయభాగము.)

వేటూరి - ప్రభాకరశాస్త్రి
సంపాదితము.

చే - శంకరశాస్త్రి
ప్రకటితము.
1922.

035,1M88,1
F2 P2

Printed by C. Munisawmy Mudaliar & Sons
"Sivakami Vilas Press"
No. 41 Lingha Chetty Street Madras.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JANAKA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No. ....7816.....

తొలి పలుకు.

(ప్రథమభాగమున.)

తీరుతీయములుగల భాషా వాహినియందు సుకవుల కవితామృతము ప్రబంధరూపమునన కాక చాటురూపమునను జాలువాటును. వీనులకు విందులై డెందమును దనుపార్చుచుఁ జాటురచనము లొక్కొక్కయెడఁ బ్రబంధరచనముల సయితము మీఠియుండునని చెప్పుట భాషావేదుల కనుభవపునరుక్తమగును. గ్రంథములుగా నేర్పడమిచ్చే దొల్లింటి యాఁద్రకపీశ్వరులు రచించిన చాటుపద్యము లెన్నేని యునికితప్పినవి. పురంపరాగతములగుచుఁ గొన్ని పల్లెటూళ్లలో ముదుసళ్లనోళ్లయందును మఱికొన్ని పురువులకు భుక్తులుజెట్టు ప్రాచీనతాశపత్ర సంపుటములందును జీర్ణించుచున్నవి. ఇంపారు నిట్టిపద్యముల సంపాదించి గ్రంథరూపమున వెల్వరింపఁ దలంపుగొని యెఱిగినవారిస్థల నడిగియు దొరకినతాశపత్రసంపుటమెల్లఁ బరిశీలించియు నానాఁటఁ గొన్నిచాటువులఁ గూర్చితిని. హైందవసారస్వతమునకు గని యనఁదగు చెన్నపురపు లిఖితపుస్తకభాండాగారము పెక్కుపద్యరత్నముల నొసఁగినది. మఱికొన్ని ముద్రిత గ్రంథములనుండియు నేకరించితిని. రాజాలనుగూర్చి రాజమంతులనుగూర్చి కపీశ్వరులనుగూర్చి, నీతి శృంగార హాస్యాదివిషయములం, దింక ననేకవిషయములందుఁ, బలుదెఱుంగుల సమకుఠినపద్యములలోఁ బెక్కింటి నేఁటికాలపుమర్యాద నతిక్రమింపకుండ నవించియు వీడనాడియు రత్నములనఁ దగినవాని కథాసందర్భములఁ జేర్చి గ్రంథరూపమున సమకూర్చితిని. శృంగారవిషయము మిక్కిలి మెలఁకువతో నిర్దుష్టపఱిచితిని. కొన్ని పద్యములు సందిగ్ధార్థములయినను జరిత్రకారులకుఁ జిక్కుకల్గునని మార్పునేయకయ ముద్రించితిని. నేఁటికవులచాటు

పులఁ శేకొనలేదు. ప్రాచీనకృతులందలిపద్యము లేవేని యిందుఁ జేరినవో
గుర్తింపలేని నాయపరిజ్ఞానమును యమింప వేఁడెదను. కొన్ని శతకములందలి
పద్యము లిందుఁ జేర్చితిని. ప్రాచీనములగు నాశతకము లిప్పుడు కొన్ని దుర్ల
భములు. సహృదయుల కియ్యది యింపు నింపు ననియే నాతలంపు.

ద్వితీయ భాగము.

ప్రథమభాగమును గూర్చినప్రకారముననే యీద్వితీయ
భాగమునుగూడఁ గూర్చి సహృదయులకు నమర్పించుకొన్నాఁ
డను. ఇట్లే మఱికొన్ని భాగములనుగూడఁ గూర్పఁగల్గుదునో !

చెప్ప, పురి.
దుందుభిశ్చేష్ఠము

}

నేటూరి. ప్రభాకరశాస్త్రి.

విషయ సూచిక.

పుట.	విషయము.
1	దేవతాప్రార్థనము.
2	సూర్యనారాయణమూర్తి
3	రామనవరత్నములు.
4	దశసీసములు.
12	కంచివరదరాజస్వామి
13	కావేటిరంగండు.
14	కలంగంటినంతట మేలుకొంటి
19	అంజనేయుడు.
22	ధరణి.

కవీశ్వరులు

23	శ్రీనాథకవి.
25	కందుకూరిరుద్రకవి.
37	పుష్పగిరి తిమ్మకవి.
„	అడిదము సూరకవి.
42	కొట్రబాలకవి.
„	కృష్టిపాటి వేంకటసుబ్బకవి.
43	ఆల్లమరాజు. సుబ్రహ్మణ్యకవి
44	బుక్క-వట్నం తాతాచార్యుడు.
45	తురగా వెంకమరాజు.
„	మాడభూషి వేంకటాచార్యుడు.

పుట.	విషయము.
	రాజులు
58	మైలమ భీమన
61	మాచయ బ్రహ్మండు
62	పోతుగంటిమైలానేడు.
65	గజరావు తిప్పరాయండు.
„	అనవే మారెడ్డి
68	పెదకోమటి వేమారెడ్డి
70	కాటయ వేమారెడ్డి
71	ఆల్లయ వేమారెడ్డి
73	వీరభద్రా చెడ్డి
74	శ్రీకృష్ణరాయండు
76	పూసపాటివారు
79	వత్సనాయ వారు
80	జూపల్లి వారు
85	పెమ్మసానివారు
88	తిమ్మయబుక్కరాజు
90	మేదర మెల్లవారు
96	అట్లూరి - వేంగళన్న
„	జల్లి - అంకభూపతి
„	కాళభూపతి

పుట. విషయము.

97 జగ్గరాజు

„ వేదేంద్ర - వేంకటకృష్ణరాజు

„ నూజిపీటియప్పారావు

„ వాసిరెడ్డి - వేంకటాద్రినాయుడు

103 వాసిరెడ్డి నాయుడుమ్మ.

„ రామనాథబాబు.

104 ధనంజయధాత్రాజు.

మంత్రులు.

106 మంత్రులు

106 దేవనారాయణామాత్యుడు

107 రాయన భాస్కరుడు

„ కోటసింగ మంత్రి

„ గుంటుపల్లి ముత్తమంత్రి

109 సాశ్వతిమ్మరుసు.

„ కోనమరుసు.

„ పెమ్మయ సింగన

„ సింగయ రామన

„ భట్టిప్రోలు మల్లయ

110 మాదిరాజు వేంకటమంత్రి

„ డొక్కా సీతమ్మగారు

దుర్మంత్రులు.

„ లోభి

112 తంగడ కొండడు.

„ వనమయగారితుక్కన

పుట. విషయము.

113 బాచమరుసు

„ దెహరా దారన

„ పులేపు - వేంకట్రాయుడు.

„ పేరు లేనివాడు.

114 మఱికొందఱు.

„ చాక దనము

115 తీర్పరి.

నాళ్లు.

116 తూర్పునాడు

„ కర్ణాట దేశము

117 కొండపిటి సీమసముతులు

118 మారెళ్ల సీమ.

„ వీరన కనుపూరు

„ కొల్లుకుదురు.

119 ఉదయగిరి రాజ్యలక్ష్మి

„ కొప్పోలు వృత్తాంతము

బాలకులపద్యాలు.

121 బాలకులపద్యాలు

121 వినాయకుని చాతి.

122 బోగి పడుగు

123 కన్యాదానము

124 శ్రీకారములు.

పుట. విషయము.
భోజనము.

124 భోజనము
125 సాపాటు బాపలు.
126 నీర్మజ్జగ
సంక్షిప్తవిషయములు.

126 చలి.
127 వేసంగి
,, అనావృష్టి
128 చాకలి.
,, తిలు.
,, పాగాకు.

130 కంగుల పద్యాలు

132 గాలివాన

134 భేదరములు.

136 భూచరములు

137 జలచరములు

138 శ్రీచెన్న రాయాధిపా

140 భ్రమరాంబామల్లి శ్వరసంవాదము

పుట. విషయము.

142 శృంగారము

143 పద్మసారె మిటారి.

,, జంగము రాలు

144 మఱి కొన్ని

146 కలగలుపు పద్యాలు.

,, రామాయణచాటువులు

,, భారతకథ.

149 భాగవతచాటువులు.

150 సమస్యలు.

152 తిలకాష్టమహిషబంధము.

153 సభాపతి.

పరిశిష్టము.

162 హరిహరరాయలు.

,, తిరునాళ్లెంద్రుడు.

,, సాగిబై చరాజు.

165 వాసిరెడ్డి-వేంకటాద్రినాయుడు

,, రాజనీతి.

167 ప్రార్థనము.

168 సమాప్తి.

ది ద్వు బా ట్లు.

పుట.	బంధి.	ఇట్లుండవలెను.
24	18	కోష్ఠబింబంబు
26	21	కుండలపరిస్కార
31	6	జయవత్సరే
57	22	మించియేమటక
62	2. తర్వాత	“పోతుగంటి మైలానేదు” అని చెప్పుకోవలెను.
74	5	త్రిప్పేయజ్ఞాత
76	20	చినుకుకుదులమెత్తు
80	15	“జూపల్లి నారూ” అనియుండవలెను.
84	7	జూపల్లి నారూ అనునది తొలగింపవలెను.
127	16	పువుదోటపెంపు గోల్పోవుననియు, - అని యుండవలెను.

107, 109, 111, పుటలతలపేరు—‘మంత్రాలు’ అని యుండవలెను.

మఱికొన్ని తప్పులుండును. చదువునప్పుడు సరిపఱచుకో వేడికోలు.

శ్రీగురుచరణంశరణమ్.

చాటు పద్యమణిమంజరి.

(ద్వితీయభాగము.)

దేవతాప్రార్థనము.

చ. తొలుత నవిఘ్నము స్తనుచు ధూర్జటి నందన నీకు మ్రొక్కెదన్
ఫలితముఁ జేయుమయ్య తలఁపబడు కార్యకలాపమెల్ల నా
వలపలిచేతిగంటమున వాక్కున నెప్పుడు పాయకుండుమీ
తెలివిఘటించుమీ సతము దేవ వినాయక లోకనాయకా !

చ. సలిలవిహారు లిద్దఱును సంతతకాననచారు లిద్దఱున్
వెలయఁగ విప్రు లిద్దఱును వీరపరాక్రమశాలు లిద్దఱున్
బొలఁతులడయునాఁ డొకఁడుభూమినిబుట్టెడువాఁడున్మోక్షఁడున్
జెలువుగ మీ కభీష్టఫలసిద్ధి ఘటించు రసంతకాలమున్.

చ. అమరులు మేఘముల్ కుసుమ మాస్యము హేమము భాస్కరుండుమా
సము నురగంబు శంకరునిచాపము పంకము పొడవాగ్రజం
డమృతకరుం డనందగిఁత్ర్యక్షరసంజ్ఞలమధ్యవర్ణముల్
క్రమమున నాహ్వాయం భానరఁగల్గినవేలుపు మిమ్ముఁబ్రోవుతన్.

గీ. ఉక్కుఁగంబంబు వెడలినచక్కనయ్య
మున్ను ప్రహ్లాదుఁగాచిన వన్నెలాఁడు
నన్ను నేలిన శృంగారి నాయకుండు

సీ. మనము గారామునఁ బెనిచినయట్టిచ
 కోరికాశిశువు లాకొనకయుండ
 మన గొజ్జగలతో టమహి నిందుకాంతంపుఁ
 బాదులలో నీళ్లు పాయకుండ
 మనకేళికానన మద్యదీర్ఘ కలోని
 తొగ లొకయప్పడు మొగుడకుండ
 మనస్సరోజినిలోన మరగినజక్క-వ
 దోయి నీచనుదోయి దొరయకుండ

గీ. నుండుఁగాని సదాశివుం డొడ్డినాఁడు
 మొలకచందురు గెలుపుమీ పలుకననుచు
 నగజచెలులాడుమాటల కలరుశివుఁడు
 మనలఁ గరుణావిధేయుఁడై మనుచుఁగాత.

సూర్యనారాయణమూర్తి.

సీ. కాశ్యపగోత్రుఁడై ఘనతెక్కినవాఁడు
 ధర లక్షయోజనాంతరమువాఁడు
 గ్రహరాజు వర్తులాకారమండలుఁడును
 హేమదృష్టి కళింగభూమివిభుఁడు
 మాణిక్యకుండలమకుటహారములతో
 మేరుప్రదక్షిణమెలఁగువాఁడు
 సప్తాశ్వరథశంఖచక్రముల్ గలవాఁడు
 రక్తవర్ణుఁడు సింహరాశివాఁడు

గీ. నంబుజాత్ముండు మఱియుఛాయావిభుండు
 శమనకర్ణులఁ గన్నట్టిజనకుఁ డనఁగ

రాజగురుడైన సూర్యనారాయణుండు
మమ్ముఁ గరుణావిధేయుడై మనుచుఁగాత!

రామ నవరత్నములు.

శ్రీ. శ్రీజానకీదేవి చెలువుగా వామాంక

తలమున ముద్దులు గులుకుచుండ
నగ్రభాగంబున నాంజనేయుఁడు నిల్చి
పాదంబు లొత్తుచు భక్తి నెఱుప
వెనుక నెమ్మనమున వినయంబు తనరార
సామిత్రి మాక్తికచ్చత్ర మాన
నుభయపార్శ్వంబుల నొదిగి వింజామరల్
భరతశత్రుఘ్నులు పట్టి కొలువ

గీ. డండ సుగ్రీవుఁడు విభీషణుండు నవల
నంగదుండును జాంబవదాదు లుండఁ
దల్లి చల్లఁగఁ జూడఁగనల్ల నికళ
లలరునినుఁగొల్తు నెపుడుఁ బట్టాభిరామ!

శ్రీ. శ్రీనసిస్థాదు లాశీర్వాదములు నేయఁ

గల్యాణవాద్యముల్ కదిసి మ్రోయ
సనసపుణ్యాంగనాజనము పాటలు పాడ
నప్పరస్త్రీల్గు నృత్యంబుఁలాడ
దశరథజనకాదిధరణీకు లలరంగ

బాంధవుల్ మోదసంపదఁ దగంగ

కౌసల్య మొదలగుకాంత లానందింప

నిరువైపులను జెలు తెచ్చరింప

గీ. మిథిల శుభవేది నాఁడొరుమీఁదఁ గదిసి
 పాసఁగి ముత్యాల తలఁబ్రాలు పోసికొనెడు
 రమ్యమూర్తులు జాసకీరామచంద్రు
 భాత్మలో నుండి ననుఁ బ్రోతు రనుదినంబు.

సీ. కాశిపుయజ్ఞంబు గాచిన జయశాలి
 యలయహల్యను బ్రోచినట్టిఘనుఁడు
 కాకాసురుని తప్ప గాచినసవయండు
 మానిరక్షాప్రతిష్ఠానిపుణుఁడు
 శబరికోంకఁ దీర్చుచల్లని వేపుండు
 హనుమంతు నేలినఘనయశుండు
 సుగ్రీవు వేగ ననుగ్రహించినమేటి
 దయ విభీషణుఁ బ్రోచునర్థమూర్తి

గీ. ఆ ర్థరక్షణవిరుదాంపఁ డై నస్వామి
 నేడుకలు మీఱ నీతమ్మతోడఁ గూడి
 రామచంద్రుఁడు మమ్ము నిరంతరమ్ము
 చింత లెడఁబాపి కరుణ రక్షించుఁ గాత.

సీ. శ్యామలకోమలజలదకాయమువాని
 కమలసుందర లోచనములవాని
 భానుకోటిప్రభాభరితతేజమువాని
 జిలుఁగుబంగరువల్వ గలుగువాని
 నవ్యకిరీటసుందరహారములవాని
 నునుమానికపు మొలనూలువాని
 మణికంకణాంకితమంజీరములవాని

ఘనదీర బాహుయుగంబువాని

గీ. మందహాసంబువాని సమగ్రవేద
తాస్త్రముఖసర్వవిద్యలు చదువువాని
ఘనతపోజ్ఞేయమాహాత్మ్యకళలవాని
నిఖిలయోగీంద్రుడగువాని నేఁదలంతు.

సీ. శ్రీకరంబైనట్టిసాకేతపురములో
మాణిక్యమండపమగ్యసీమ
మందారతరుమూల సుందరమణిజాల
సింహాసనంబున జీవరత్న
కలితమాదివ్యాప్తదశపద్మమునఁ దండ్రెడి
తొడను గూర్చుండి ముద్దుగనువాని
లలితేంద్రనీలకోమలశరీరమువాని
కమలవిశాలనేత్రములవాని

గీ. సోదరిత్రయసహవాససఖమువాని
నతుల మకుటాదిభూషితుండైనవాని
కనకమయచేలుఁ గౌసల్యకన్నకొడుకు
ధ్యాన మొనరింతు నేవింతు నభినుతింతు.

సీ. ఆందంపుఁజూంచులో నాణిముత్తైముల
జోకైన సేవరావిరేకతోడ
నిద్దంపునజాలమద్దికాయలతోడ
మురునైనచిటునవ్వు మొగముతోడ,
బాజ్జపైనటియించు పులిగోరుతాళితో
రమణీయమణికంకణములతోడ
ననరత్నఖచితఘంటల మొలనూలితో
నీటైనగిలుకుటండియలతోడ

గీ. తోడలక్ష్మణభరతశత్రుఘ్నులాడ
 బరుగులెత్తగ వెనువెంటఁ బరుగులెత్తి
 తల్లి కౌశల్య రార నాతఁడై యనుచు
 నెత్తిముద్దాడుశ్రీరాము నే భజింతు.

సీ. చశరథసుతుఁడవై తాటకఁ బరిమార్చి
 మఘపోషివై శిల మగువఁజేసి
 శర్వునివిలుద్రుంచి జానకీ బెండ్లాడి
 పరశురాము జయించి గురువునాజ్ఞ
 వని కేగి ఖరుఁ ద్రుంచి కనకమ్మగం బేసి
 యినజాని గూడి వాలిని వధించి
 వనధీ బంధించి రావణుఁ గీటడంగించి
 నీతతోడ నయోధ్యఁ జెలగుచుండి

గీ. తల్లులును దమ్ములును బ్రయోజమునఁబొంద
 నాంజనేయాదిసహితుఁడవై సనుస్త
 రాజ్య మేలెడుపట్టాభిరామమూర్తి!
 డేమ మొనగూర్చి మమ్ము రక్షింపవయ్య.

సీ. చశరథరామ నీదయకుఁ బాత్రుఁడ నయ్య
 రక్షించు జానకీరామచంద్ర
 కౌశల్యరామ చక్కఁగ నేలుకోవయ్య
 దరిఁజేర్చవయ్య కోదండరామ
 జయరామ నేను నీశరణొందినా నయ్య
 రఘురామ నాపైఁ బరాకటయ్య
 సాకేతరామ నాసన్నుతి వివవయ్య
 పట్టాభిరామ చేపట్టవయ్య

గీ, అన్నమన్నించు చిన్నరామన్న నన్ను
గన్నతండ్రివి మాకునీకన్న నెవరు?

శీఘ్రముగ మాకభీష్టసంసిద్ధిఁ జేయు
రామ శ్రీరామ కల్యాణరామ రామ.

సీ. నాచిన్నరామన్న ననుగన్నతండ్రి రా
నన్నేలునయ్య నాయన్నరార
నాముద్దులయ్య నాసామి రాఁ గదవోయి
అప్పు చక్కదనాలకుప్పరార
నాపెన్నిఁగానమా నాపుణ్యమూర్తిరా
నాయింద్రనీలరత్నంబ రార
బంగారుకొండ నాపాలిభాగ్యమ రార
అమృతంపుఁ జెలమ రా యయ్యరార

గీ. చూత మెవ్వరు వత్తురో చూత మనుచుఁ
దల్లి పిలువంగ నందియల్ ఘల్లుమనఁగ
నవ్వి చెలరేగి గునగున నడచినచ్చు
నట్టికొనల్య గారావుఁ బట్టిఁ దలఁతు.

సీ. శ్రీరామచందునిపేర సంకిరమయి
నవరత్ననామసుందరమునయిన
నవపద్మనవక మేనరుఁడైన భక్తితో
వ్రాసినఁ జదివిన వరుసతోడ
సంగ్రహించిన విన్న సకలఫలంబులు
శ్రీరాము లిచ్చును సిద్ధమెప్పు
దాయురాలోగ్యంబు లైశ్వర్యమును గల్గు
నిష్టసంసిద్ధియు నెల్ల వేళ.

గీ. ప్రతిదినంబును మానక పరమనియతి
 వినెడు పురుషుడు ధర సర్వజనులలోన
 నుత్తమోత్తముఁ డగుఁ జేదవేత్తలయిన
 వానితో సాటిగారు భూవలయమునను.

దశసీనములు

సీ. పాలమున్నీటిలో పణిరాజశయ్యపై
 యోగనిద్రాసక్తి నున్నవాని
 కోటిసూర్యప్రభల్ మీటుకీటముల్
 వేయుమస్తకముల వెలయువాని
 కాస్తుభమణియును గర్జకుండలములుఁ
 గమలనేత్రంబులు గలుగువాని
 సిరియును భూదేవిచరణంబు లొత్తంగఁ
 గరుణారసము చాలఁ గలుగువాని

గీ. దలఁతు నుతియింతు ధ్యానింతుఁ దగ భజింతు
 నన్నుఁ గృపతోడఁ బ్రోవు మనాథనాథ!
 శ్రీమనోనాథ! మాధవ! శ్రీయనంత
 పద్మనాథ! నయానిధి! పరమపురుష!

సీ. కాండిన్యసతితోము కానుక సోలెడు
 నూకలిచ్చినమెచ్చిసాకినావు
 కోరి కుచ్చేలుఁడు కొణిచెడడ్కులు దెచ్చి
 యిచ్చినసంకడలిచ్చినావు
 పాంచాలియును మీకు బలుసుకూరయు నీళ్లు
 బోసినఁ గృపతోడఁ బ్రోచివావు

సగ మొగిఁగొఱికి యాశబరియిచ్చిసపండ్లు

భక్షించి యామెఁ గాపాడినావు

గీ. భక్తవత్సల వరపంచభక్త్యములను

నాకొసంగిన నర్పింతు నీకు నెపుడు—శ్రీమనో.

సీ. ఆదినారాయణ! ఆత్మవరాయణ!

కేశవాచ్యుత హరి నాసుదేవ!

శ్యామలాంబుదనర్ణ! కామితార్థప్రద!

సామగాఁప్రియ! సవయహృదయ!

భక్తరక్షామణీ! పరమాత్మ! పరమేశ!

దేవ! జగన్మాథ! దేవసంస్థ!

శర్వాణిసమ్మత! గీర్వాణానందిత!

నీరజలోచన! నిగమవినుత!

గీ. లోకనాయక సప్తక్తలోకవరద!

పుండరీకాక్ష మము వేగఁ బ్రోవుమయ్య—శ్రీమనో.

సీ. గ్రాహంబుచేఁ జిక్కి కరి డెన్ని మొఱవెట్టి

గజరాజునాపదఁ గడసినావు

తండ్రిబాధకునోపి తగమిమ్మునుతియింపఁ

గరుణతోఁ బ్రహ్లాదుఁ గాచినావు

ఆపన్నుడై వేడ నావిభీషణుచకు

మెచ్చి లంకారాజ్య మిచ్చినావు

కట్టినపుట్టుముల్ కారవు లొల్వంగఁ

బాంచాలి దురనస్థఁ బాసినావు

గీ. కాన శరణంబు వేఁడెడఁ గమలనాభ

అభయదానమ్ముమాకిమ్ము సుభగచరిత—శ్రీమనో.

నీ దేవ జనార్దన దివ్యగోవర్ధన
 ఖగరాజవాహన కలుషదహన
 వసుదేవచందన వాణీకచందన
 కాలియమర్దన కంఠహరణ
 పంకజలోచన భవబంధమోచన
 దారిద్ర్యభంజన దైత్యదమన
 సన్మునిపాలన సద్ధర్మశీలన
 కరికాపనాశన యురగశయన

గీ. షరమహానన త్రిభువనపారిజాత
 దీనమందార ననుఁ బ్రోవ దిక్కు నీవె—శ్రీమన్.

నీ. దాతవు తల్లివి తండ్రీవి భ్రాతవు
 హితుఁడవు బంధుఁడ వీవ మాకు
 కావంగఁ బ్రోవంగఁగల్గవు భోక్తవు
 పెన్నిధి వని సమ్మియున్నవాఁడ
 నను నేరమెంచక యనుకంప గనుపింప,
 దీనరక్షామణి దిక్కు నూపు
 వేయు మోములు రెండు వేలు జిహ్వలుగల
 శేషుండు మిము నుతి నేయలేఁడు.

గీ. ఇట్టి మిమ్ము నుతింప నేనెంతవాఁడఁ
 బాకర్మండుఁబాపుండుఁ బాపమతిని—శ్రీమన్.

నీ. ఉదయాస్తమనములనుడుగ కనెడునాడు
 మాట లే మీనామమంత్రజపము
 బాహుయుగ్మంబున బహువిధంబులఁ జేయు
 పనులె మీశ్రీదివ్యపాదపూజ

ఎడవక పుడమి పై నిడెడునాయడుగులు
తగ మీకుఁ జేయు ప్రదక్షిణములు
శయ్యపైవేడ్కల శయనించు పెల్లను
ధరఁ జాగి సాష్టాంగదండ మిడుట

గీ. గాఁ దలంపుము ననుఁ జాలఁ గరుణఁ బ్రోవ
నాదుకోర్కుల నీడేర్చు యాదవేంద్ర—క్రీమనో.

సీ. విష్ణుపం బవధారు విశ్వేశ యీషది
నీసముల్ చెప్పితిఁ జిత్తగించు
మిది కడుభక్తితో నేప్రాగ్గు నుతిసేయు
పవనసేయుమహానుభావులకును
నాయురై శ్వరంబు లతిశుభప్రదములు
విష్ణుకీర్తనములు వినుట బుద్ధి
కోరినకోరికల్ కోనిసాగఁగఁగాఁజేసి
ధనధాన్యపుత్త్రప్రాప్తిభివృద్ధి

గీ. సకలసంపద్విశేషముల్ సౌఖ్యములును
గలుగఁజేసిదృఢాంగులుగానొనర్చు—క్రీమనో.

సీ. మాధవ! మీక ధామాధురిఁ గ్రోలునా
నాల్కదుష్కథల ననంగ నియకు
వైకుంఠనిలయ! మీవర్ణనల్ వినునాదు
వీనులఁ బెఱకథల్ వినఁ గనియకు
కమలాక్ష! మీపాదకమలంబు నూచునా
కన్నులఁ బరగతికాంక్ష యిడకు
శౌరి! నీనిలయంబు చేరఁగోరెడునాదు
చిత్తంబునకుఁ బరచింత యిడకు

గీ. ఘోరదురితంబు లేటునన్నుఁ జేరనియకు
 మాయురభివృద్ధికృపసేయునుయ్య నాప—శ్రీమనో.

సీ. ప్రహ్లాదనారద బకదాల్చిత్రశ్రీకుక
 కశ్యపగౌతమ కణ్వకుత్స్థ
 కపిల వేదద్యాస కాశికమాండవ్య
 బలి విభీషణ భృగుపరశురామ
 జాంబవ ద్రుక్మాంగ దాంబరీషాస్తున
 వామదేవ నసిష్ఠ వైసశేయ
 మాండవ్య విదుర మార్కండేయ గాంగేయ
 శౌనకబృహదశ్వ సప్తకు లైన

గీ. నిన్ను నర్జింపనేర్తురే నీరజాక్ష
 నన్నుఁ గృపతోడఁ జూడు మనాథనాథ!
 శ్రీమనోనాథ! మాధవ! శ్రీయశగత
 పద్మనాథ! దయానిధీ పరమపురుష.

కంచీవరద రాజస్వామి.

సీ. చేతిలో వెనముద్ద చెంగల్వపూబంతి
 రంగైనముత్యాలరావితక
 పచ్చలుదాఁపినపతకంబు పులిగోరు
 మేలైనముత్యాలమేలుసరము
 నీలాలప్రోగులు నిగ్గులు మెఱయంగఁ
 దీరు గైకొన్న కస్తూరిబొట్టు
 ధగధగద్దగకాంతి మిగులురత్నకిరీట
 మలరారు పసిఁడిదువ్వులునచెలువ

గీ. మాన లూరింప నై శాఖమానమందు
బసిఁడిరథ మెక్కి తిరువేధి బయలుపెడలు
నిన్నుఁ గంటి నాకోర్కులన్నియును గంటి
వరగుణసమాజ! క్రికంచితరచరాజ!

కావేటిరంగఁడు.

సీ. మంచినీలపుఁజాయ మించుదేహమువానిఁ
గాచుచల్లనిచూడ్కిఁ జూచువాని
ఉరగేంద్రశయనుఁడై యొప్పుచుండెడువాని
మేలైనపచ్చలతాళివాని
కులుకు సెమ్మామున మొలకనవ్వలవాని
డంబైనమణికిరీటుంబువాని
గురుత్వైననవరత్న కుండలంబులవాని
పొసఁగినకస్తూరి బొట్టువాని

గీ. ఆదిలక్ష్మీకిఁ బ్రాణేశుఁడైనవాని
మీనకేతనజనకుఁడై మెఱయువాని
నుభయకావేరి మధ్యమం దున్నవాని
రంగధామునిఁ బొడగంటిఁ బొంగుచుంటి.

సీ. శ్రీరమా హృత్సంగ చిరకాతు కోత్తుంగ
హస్తాగ్రకలిత రథాంగ రంగ
కవిహృద్వనజభృంగ కలుష తమ పతంగ
కనదంఘ్రి సంభూత గంగ రంగ
అక్షయోగ్రనిషంగ రాక్షసమదభంగ
అంగజకోటి సమాంగ సంగ

విమలకీర్తితరంగ విహగరాజతురంగ

మకుటసంఘటితోత్త మాంగ రంగ!

గీ. చిరతరామ్నాయ పర్వత శృంగరంగ

పరమకారుణ్య రసమయాపాంగ రంగ

రక్షితానూన భద్ర సారంగ రంగ

భూరి నిగమాంతరంగ! కస్తూరంగ!

“కలగంటి నంతట మేలుకొంటి”

సీ. పానుపు పెనుబాము పడగలు నిగిడించి

చల్లనిగాడ్పులచవులుగ్రోల

కాస్తుభరోచులు కల్లోలపరిధాత

విద్రుమలతలతో వియ్యమంద

కదలుచున్న ప్పడు కనువిచ్చి చనువిచ్చి

యిందిర తనవక్షమందు నొడుగ

నాభిపద్మములోనినలువ యొక్కొకమాటు

జలవక్షిరవముల కులికిపడగ

గీ. కన్ను మోడ్చినయపుడ పాల్కడలిలోన

నుల్లమున లోకములఁ జూచుచున్నవాని

వారిజోదరు నీరజచారునయను

మెలఁత కలఁగంటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. తనకుఁగణావళి తలయంపిగాఁ జేసి

పానైన్సవాఁ డొక్కపాఁచఁజేడు

తననాభిఁబూచినతామరఁ జదువులు

చదివెడునొకముదిచదువువాఁడు

తనవత్సమున మనోజంబునఁ (?) గ్రాలెడు
 పూర్వపుఁ జూడుకొలపువ్వుఁ బోడి
 తనమోలమత్స్యవతారాదిలీలలు
 తగిలిపాడెడునొక్కదండె తపసి

గీ. సకలవేదాంతములుఁ దనబాడ వెదక
 నుదధిపెన్నెఁటిసైఁ దేలుచున్నవాని
 మేఘసంకాశరుచిగలమేనివాని
 మెలఁత కలఁగంటి నంతటి మేలుకొంటి.

సీ. కాటుకకొండపైఁ గాయురేయెండకుఁ
 జెలువై నపచ్చనివలువవాని
 గగనోదరంబున నెగడుచందురునకుఁ
 గవయైననాభిపంకజమువాని
 పాడుఁపుగుబ్బలిమీఁదిప్రాద్దుచందంబున
 బొడవై నరత్నంపుఁ దొడవువాని
 తరఁగలఁదోతెంచునురుగులకాంతికి
 గరుసైనదవశశంఖంబువాని

గీ. తెల్లదామరవిరిమిఁదఁ దేటివోలెఁ
 బాలమున్నీటిలోపలఁ బవ్వళించి
 యోగనిద్రావిలోలుఁడై యున్నవాని
 మెలఁత కలఁగంటి నంతటమేలుకొంటి.

సీ. శ్రీరామచంద్రుఁడే జెలఁగి పూజలుగొన్న
 పరమేశుఁ డారంగపతియితండు
 ఏడుకోటలలోన వేడుక విహరించు
 కపటనాటకుఁ డైనఘనుఁ డితండు

బ్రహ్మరుద్రామరప్రముఖులకల్గెను
నాదిమూలం వైసయతఁ డితండు
వైనతేయుని పెక్కి వరుసదానవకోటిఁ
బరమాన్ను శ్రీజగత్పతి యితండు

గీ. విశ్వరూపంబు చూపిన వే ల్పితండు
విశ్వ ముదరంబునం గలవిభుఁడీతండు
అట్టిశ్రీ రంగకాయ నాయాత్మయందు
మెలఁచి కలఁగంటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. మున్నీఁటితరంగలు మోచినచాడ్పునఁ
బులకాంకురంబులు మెలక లెత్త
ప్రిదిలినకాఁగిలిబిగియించునీరచేతి
కంకణయుజురుజాత్కార మెనఁగ
జలజాసనుఁడు లోన మెలఁగెడుపొక్కిలి
తమ్మిపైఁ దేండ్లు జుజుమ్మ రనఁగ
గంధర్వగానంబు కన్నులఁ జిలికినఁ
బర్యంకనాగంబు పడగ లెత్త

గీ. అల్ల సరకన్నువిచ్చి యింద్రాదిసురుల
విన్నపము లోలి నాలించుచున్నవాని
వెడఁడకన్నుల నల్లనియొడలివాని
మెలఁత కలఁగంటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. శ్రీకరరత్నశింజితమాపురస్సుర
త్పాదపద్మంబులు పరగువాని
కాంచీకలాపరంఘటితదుకూలంబు
కాంచనచేలంబు గలుగువాని

౧) వేయకంబులు కమనీయహారముల్

కంకణాంగదములు గలుగువాని

మకురకుండలరత్న మహనీయమకుటస

నృందహాసనిలాసమహిమవాని

గీ. భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్న పవనసుతులు

గొలువ జానకితోఁ గూడి కొమరుమిగులు

నట్టియా యోధ్యరాము నే నాత్మలోన

మెలఁత కలఁగంటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. ఇంద్రనీలసమూహాసాంద్రఘనాఘనో

జ్వలమైనదేహంబు గలుగువాని

సత్యప్రధానమా సాధుభావంజున

సజ్జనరక్షణ సలుపువాని

మేరుమహీధరభూరిధైర్యంబున

నర్ధిగభీరత నలరువాని

...

...

గీ. భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్న పవనసుతులు

గొలువ జానకితోఁ గూడి కొమరుమిగులు

నట్టియా యోధ్యరాము నే నాత్మలోన

మెలఁత కలఁగంటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. శతకోటికందర్పసమజగన్మోహన

భూరిసౌందర్యవిస్ఫూర్తివాని

త్రిభువనకోదండదీక్షాగురుం డన

బిరుదువిఖ్యాతిఁ బెంపెనగువాని

చంపభండనధరాస్థలి దివ్యమేఘంబు

నలె శరలాఘవం బలరువాని

- సింధుబంధురగర్వసింధురక్రమకశా
 సింహవిక్రమకేళిఁ జెలుగువాని
- గీ. భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్న పననసుతులు
 గొలువఁ బేరొలగంబునఁ జెలువ మలరు
 నట్టి పట్టాభిరాము నేనాత్మలోన
 మెలఁత కలఁగంటి నంతట మేలుకొంటి.
- సీ. ఆలోలకల్లోల మగుమాలికావలి
 విలసితం బగుపాలవెల్లిఁ గంటి
 నందు రత్నాంకితం బాపెక్కుపడగలఁ
 బ్రజ్జ్వలెడుపెనుబాముఁ గంటి
 దానిపై సుఖలీలఁ దగిలి నిద్రించెడు
 పరమాత్ము నొకదివ్యపురుషుఁ గంటి
 నాభవ్య సురయున ననిశంబు రత్నంపుఁ
 బ్రతిమఁ బోలెడు దివ్యభామఁ గంటి
- గీ. నాలతాంగిమేని యందొక్కకళయు నా
 సొబఁగువక్త్రమందుఁ జొరఁగఁ గంటి
 నంతఁ బుణ్యపాతకాక్షీర్ణనాదస
 మ్మృశితవిహగరుతుల మేలుకొంటి.
- సీ. నీలమేఘచ్ఛాయ నెగడెడుతిరుమేన
 మెండుగాఁ గస్తురి మెత్తినాఁడు
 ధగధగద్ధగయనుతళుకుబిళ్లయు లెస్స
 కటితటి దిండుగాఁ గట్టినాఁడు
 కోటిసూర్యులకాంతి కుదురైనరత్నంబు
 ఘనకిరీటము తలఁ గలిగినాఁడు

కలుముల నీనెడుకాంతిచే నొత్తపైస
యురమునఁ గొస్తుభ మూనినాఁడు

గీ. విరజ కావేరి మధ్యను వెలసినాఁడు
ఎలమి భక్తులకోర్కుల నిచ్చినాఁడు
అట్టిశ్రీరంగశాయి నే నాత్మలోన
మెలఁత కలఁగంటి నంతట మేలుకొంటి.

ఆ ర్తజన రక్షణోపాయ! యాంజనేయ!

సీ. శరధి లంఘించి దాశరథి యిచ్చినభూష
ణము సీత కొనఁగిననాఁటిరూపు
లంకారమాముఖాలంకార ముగ్రహా
న్నతి నీఱుచేసిననాఁటిరూపు
నీనాలమునఁ జుట్టి నీ వాలమున దైత్య
నాథులఁ బొరిగొన్ననాఁటిరూపు
మరుదీశసుతుడ నా మరుదీశసుతుకేత
నం బెక్కి తోడైననాఁటిరూపు

గీ. తలఁచువారికి నాపడల్ తలుఁగు టరుదె
నీకృపాస్ఫూర్తి నీకీర్తి నిస్సమములు
మహితశ్రీరామపదభక్తిమద్విధేయ
ఆ ర్తజనరక్షణోపాయ! ఆంజనేయ!

సీ. శ్రీరాము నాత్మలోఁ జేర్చుకొన్నమహాత్మ!
చిత్తంబులోన వసింపు మయ్య
కడులావుమైఁ జౌటికడలి దాటినధీర
కడలేనిభవవార్ధిఁ గడపుమయ్య
ధవునిసేమంబు సీతకు నొసంగినమేటి
పరిణామ మొసంగి చేపట్టుమయ్య

ధట్టించి మందులగట్టుఁ దెచ్చినదేవ

జీవనాపద మిచ్చి ప్రోవుమయ్య

గీ. మానుమ నీవు సమర్థుడ వయ్య యిపుడు

నింత నన్ను నువ్వేక్ష నేయింపదగునె—మహిత.

సీ. లనణవారాశి కోలకుఁ దెచ్చె నీరాజు

నగుచు నంబుధి దాఁటినాడ పీవు

రాతి నాతిగఁ జేసి రక్షించె నీరాజు

మకరి నంగనఁ జేసి మంచితీవు

మాయలమారీచు మడియించె నీరాజు

చెడుకాలనేమి నుక్కడఁచి తీవు

లంకేశుఁ డ్రుంచె నాలములోన నీరాజు

వెస లంక నీటుగావించి తీవు

గీ. ఆశ్రితావనుఁ డగురాము నంతరాజు

పతిహితుం డగు నీవంటిబంటు గలఁడె—మహిత.

సీ. పుట్టినాఁ డితఁడు శంభునియమోక్షుం దైన

శక్తిచేఁ బార్వతీజతమునను

పుట్టినాఁ డితఁడు చేపట్టుఁగొమ్మగఁ బంటి

చవిఁ జిన్ననాఁడె హస్తముల రవిని

కొట్టినాఁ డితఁడు గగ్గోలుగా లంకలో

వెన్నాడి యత్నాదిపీఠపరుల

చుట్టినా డితఁ డాజిఁ బెట్టనికోటగా

వాలంబు కపినేన ముగొనంగ

గీ. ఇతఁడు దైవంబు పటులేజుఁ డితఁడు సుస

బాహుబలవంతుఁ డితఁడు నాఁ బరగి తొర—మహిత.

సీ. రాలవే యుదులు ప్రేలాలపోలిక నీవు

వాల మల్లార్చిన వానరేంద్ర!

తూలవే గిరులు బంతులతెరింగున నీవు

హస్తముల్ సాచిన నలఘులేజ!

పగులదే మిన్నంటి పంటికై వడి నీవు

పెళపెళ నార్చిన భీతిరహిత!

తిరుగదే ధరణి కుమ్మరిసారెవలె నీవు

కుప్పించియెగసినఁ గులిక దేహ!

గీ దేవదానవమానవాధిపులలోన

నిన్ను నిర్లింపఁ దరమి నిర్మిద్రశౌర్య!—మహిత

సీ. స్తంభసంభూతావసరఘోరతరనర

పంచాస్యకహకహర్షటులఁ దెగడి

కాకినీడాకినీసంతతలయకాల

భైరవికిలకిలార్పటులఁ దెగడి

గుంపర్తసమయప్రచండ దండధరారి

భర్తకోలాహలార్పటులఁ దెగడి

దత్తాధ్వరధ్వంసకాత్తుద్రబలవీర

భద్రహూహూక్రియార్పటులఁ దెగడి

గీ. పాలుచు భవదట్టహాసంబు చెలఁగఁ బంక్తి

ముఖుని తొమ్ము పగుల్పవే ముష్టిహతిని—మహిత.

సీ. నిడుదనాలంబుతో నిలువునామంబుతో

నిగనిగ మెఱయు నెమ్మొగముతోడ

సహజవర్ణంబుతో సవరనిమాంజితో

సలిలపూరితకమండలముతోడ

పసిడియందియలతోఁ బట్టుజన్మిదముతోఁ
 బాటలలోచనాబ్జములతోడ
 కరములమోడ్పుతోఁ గటిహేమపటముతోఁ
 గమనీయకుండలకాంతితోడ

గీ. కరుణగలమూర్తితోడ సాక్షాత్కరించి
 నిండువేడుక నామది నుండు మెప్పుడు—మహిత.
 ధరణి.

నీ. కుహనాకిటీంద్రునికోట సోఁకినభామ
 కలిమిచూపులసింధుకన్యసవతి
 అంభోజవర్ణన కై నశృంగారిణి
 తాలిమికల్లను దానకంబు
 గజకుంభములమోదఁ గాపున్న దేవత
 రాజశేఖరుమనోరథము రథము
 పెనువేల్పుఁ గోర్కులఁ బిదికడిధేనువు
 మెట్టపట్టులకును బుట్టినిల్లు
 గీ. హరునియష్టాంగములకును నాదివేల్పు
 కడఁగి రత్నాదివస్తువుల్ గలుగుపెట్టై
 యల్లవలయాద్రికిందటి యంటుబిళ్ల
 భిన్నాంధాదిగుణముల భరణి ధరణి.

శ్రీనాథ కవిసార్వభౌముడు.

కర్ణాటాధీశ్వరుఁ డగుప్రాధదేవరాయల నీతఁడు దర్శింపఁబోయినప్పుడు
చెప్పినపద్యము లీక్రిందివి క్రొత్తగాఁ జేహానినవి. దేవరాయలయాస్థానమున
ధర్మాధికారిగా ముమ్మకవి యనుపేరి విద్యత్కవి యుండెనట! ముందుగా
క్రినాథుఁ డాకవీశ్వరుని దర్శించి యాక్రిందిపద్యములు చెప్పెనట!

సీ. పంపావిరూపాక్ష బహుజటాజూటికా

రగ్వధప్రసవసౌరభ్యములకు

తుంగభద్రదాసముత్తుంగపీచీఘటా

గంభీరఘమఘమారంభములకు

కళసాపురప్రాంతకదళీవనాంతర

ద్రాక్షాలతాఫలస్తబకములకు

కర్ణాటకామినీకర్ణహాటకరత్న

తాటంకయుగధాళధశ్యములకు

గీ. నిర్మిబంధనిబంధమై నెనయుకవిత

తెలుఁగునను సంస్కృతంబునఁ బలుకనేర్తు

ప్రాధదేవేంద్రరాయభూపాలనరుని

సముఖింబున దయఁ జూడు ముమ్మసుకవి!

చ. తరువున గాండివం బిడఁడె ధర్మజు నానఁ గిరీటి యేను వా

కృరసిజనేత్రయానతి విచారముచొప్పున గర్వహీనతఁ

మరలి తెలుఁగుభూమి కసమానగతిం గొనిపోవువాఁడ నై

బిరుదులు నారివాఁగుకడఁ బెట్టితి సత్కవిసార్వభౌముఁడఁ.

ముమ్మకవియెడ నీవిధముగా నార్జనమునెఱపెను. పిదప రాయలసంద
ర్శనమునకు జాగగుచుండఁగా రాయల కిట్లు వార్తపంపెను:—

సీ. డంబు నూపి ధరాతలంబుపైఁ దిరుగాడు

కవిమీఁదఁగాని నాకవచ (?) మేయ

దుష్ప్రయోగంబుల దొరకొని చెప్పెడు
 కవిశిరస్సునఁగాని కాలుచాచ
 సంగీతసాహిత్యసరసవిద్యల నేర్చు
 కవుల తొమ్ములు గాని కాల్చి విడువ
 చదివి చెప్పఁగ నేర్చి సభయందు విలసిల్లు
 కవినోరుఁగాని వ్రక్కలుగఁ దన్న

గీ. దంటకవులకు బలువై నయింటిమగఁడ
 కవులవాదంబు విన వేడ్క గల్గెనేని
 నన్నుఁ బిలిపింపు మాస్థానసన్నిధికిని
 లక్షణోపేంద్ర! ప్రౌఢరాయక్షితీంద్ర!

రాయలసందర్శనము సమకూరెను. డిండిమభట్టు ప్రత్యర్థి పండితుఁడుగా
 నేర్పడెను. బాలను యువతినిఁ బ్రౌఢను లోలను, గూర్చి రాజు, నాల్గు
 సీసపద్యములు చెప్పఁగోరెను. శ్రీనాథుఁడు చెప్పెను, అందొకటి:—

సీ. కమనీయకరపల్లవము మేనుగదియంగ
 నొయ్యనచాచిన నులికిపడును
 ఆలింగనమునకు నక్కునఁజేర్చినఁ
 జేదోయి యురముపైఁ జేచ్చికొనును
 చుంబనమ్మన కోపబింబంబు గమకింప
 వదన మొయ్య నొకింత వంచుకొనును
 గిలిగింతసేతకుఁ గినుకయు సిగ్గును
 మొలవంగఁగన్నులు మోడ్చుకొనును

గీ. అట్టిబాల రతిక్రీడ ననువుపఱువ
 నేర్వుగల్గునె పరులకు నీకకాక

రాజపరమేశ! రాజాధిరాజవిభవ
లక్షణోపేంద్ర! ప్రాథరాయక్షితీంద్ర!

డిండిమభట్టారకునితోడి వివాద మీసందర్భమందలిది. ప్రత్యర్థిని జయించినపిదప
శ్రీనాథుడు చెప్పినపద్యము లివి చేకూరినవి.

మ. జననాథోత్తమ! దేవరాయనృపతీ! చక్రేశ! శ్రీవత్సలాం
ఛనసంకాశ! మహావ్రభాన! హరిరక్షాదక్ష! నాబోటికిక
గున్మస్తోత్రసముద్భవం బయినవాగ్దోషంబు శాంతంబుగాఁ
గనకస్నానము చేసి కాక పొగడంగా శక్యమే దేవరక్ష.

కనకస్నానమహోత్సవముజరిగినది.

శా. జోటి! భారతి! యార్భటిక మెజయుమి! చోద్యంబుగా నేను గ
ర్ణాటాధీశ్వరుఁ త్రాధదేవనృపతిక నానీరధాటీచమా
కోటిఘోటకధట్టికాఘురపుటికుట్టక సంఘట్టన
స్ఫోటిధూత ధరారజశ్చరుకితాంభోటిక బ్రశంసించెదక.

ఇత్యాదిపద్యముల దేవరాయలను స్తుతించినాఁడు.

కందుకూరిరుద్రకవి.

ఈకవి విశ్వబ్రాహ్మణకులుఁడు. ఈయనవంశమువా రిప్పుడు కందు
కూరివద్దఱనే చింతలపాలెమనుగ్రామమున నున్నారు. రుద్రకవియనంతర మానం
శమునకు “కవివారు” అని యుపనామ మేర్పడినదట! నేటిదాక నావంశము
వారు “రుద్ర” నామము పారంపర్యముగా బెట్టుకొనుచున్నారు. ఈక్రింది
విభమున రుద్రకవిచరిత్రవిషయ మాంశమువారిదగ్గఱఁ జేకూరినది:—

రుద్రకవి కృష్ణరాయలనాటినాఁడు. రాయలయాస్థానమున కీయనను
చిత్రత్యులు మంత్రులు రాసీయరైరి. రాయలసన్నిహితభృత్యుడగు మంగల
కొండోజి యనువానితోఁ ద్పాటున రాయలసందర్శము పొసఁగఁగా రుద్రకవి
యీక్రిందిపద్యము చెప్పినాఁడు.

క. ఎంగిలిముచ్చగులాములు

సంగతిగాఁ గులము చెఱుసఁ జనుదెంచి రయా

యింగిత మెఱిగినఘనుఁ డీ

మంగలకొంజోజి మేలు మంత్రులకన్నఁ.

క. ఆపలు కాలించి మహా

కోపంబునఁ దాతయాఖ్యకోవిదుఁ డనియె

“కావల్లి? లేనట్లె

కోఁపితు? వద, కించనామ గుణవ?” న్నినితా.

రుద్రనివాళ్యము.

ఉ. బంధురవిప్రవప్రగృహభాసురగోచుర సాధవీధికా

బంధుతటాకకూపపరిపక్వఫలాన్వితవృక్షవాటికా

గంధమద భ్రమద్భ్రమరగాన విహారిక గండుకూరికి

సింధుపరీతభూములను జెప్పఁగఁ నొప్పుగుసామ్య మబ్బునే.

శ్రీ. వరనిజకర్మధూర్వహతబ్రాహ్మణులు మీన్

పరికింప నిలఁబరబ్రహ్మ నేను

ఇనుముచేతనునొనర్చినశంఖచక్రాంక

గురువులు మీ ర్జగద్గురుడ నేను

దానప్రతిగ్రహాధీనవిరుదు మీఁది

పేషణిహనుమంత విరుదు నాది

ఋషివంశభూషణశ్రేష్ఠులు మీరలు

కనకకుంతలపరిష్కారి నేను

శ్రీ. అనుచుఁ దల్పితి మామకఘనకులంబు

రాయలు వినంగ నంద రారా యనంగ

సత్కవులలోనఁ దాతయాచార్య యేన

రూఢికెక్కినకందుకూర్ రుద్రకవిని.

సీ. ఆమాట తప్పలోహశలాకతో దీటు

గా నాటి చెవిఁ బుట్టుకతినబాధ

ఇట్టట్టుగాఁ జేయ నిట్టూర్పు నిగిడించి

యూరకే తల యూఁచి హుంకరించె

తాతయ తా“నిషీ”దేతి వా క్కడుగఁగా

రుద్రుఁ “డెక్కడ” నని రూఢిఁ బలికె

అవుడు “సమీచిన మద్య సమస్యాయి

మా నద”యని దుస్సమస్య లెన్ని

గీ. యిచ్చె నన్నిటిఁ బూఁించె హృదయలనద

సూయఁ దాతయాజ్ఞైకవిధేయుఁ డైన

రాజుముం దతిజడరోపర క్తరూక్ష

వీక్ష నీక్షించి యిట్లనె దక్షుఁ డగుచు.

పూరించినసమస్య లీక్రిందివి యటః— తల లొక్కేబదినాలుకానఁ
బడియెన్ దన్దోరినక్షంబునన్, — దుగ్ధసమోధిమస్యమున — వక్త్రంబుల్
పదికన్నులైదు — అస్థలితప్రహ్లాచారి. — ఉండ-వోరిదురాత్మక — [ఈసమ
స్యలు మోచెల్లదత్తప్ప వెంకన్నకవులుపూరించినవనివినికి. ఇవిఈవఱకు
ముద్రితములయినవి.]

ఉ. రింప్రహి యేమిటం గజుచు? ఋక్షము లెక్కడనుండు? నంధకున్

నంప్రసుఁ జేసె నేవిభుఁ? డంపంతరముం దతఁడేమిచేసె చే

యంప్రభిలాత్ముఁ డైన లవు రూప మదేగతిసుండె? జెప్పమా

దంప్రలమీఁద శంకరుఁడు తాండవమాడెను రాముక్త వడిన్.

క. పచ్చలు కెంపులు హేమము

నిచ్చలముగవిశ్వకర్మ నిర్మించె నయా

యుచ్చులకొఱకై తాపిన

పచ్చనిరాచిలుకమీఁదఁ బచ్చిక మొలచె.

ఈక్రిందివి రుద్రకవి కోపించి రాజుమీఁదఁ జెప్పిన పద్యములట:—

ఉ. తిట్టుదునా భుజంగవిషదిగ్ధవానల ధాగధై గచి
 ట్చిట్టచిటార్భటి ప్రకట శీఘ్రమహోగ్రతదంతనిష్ఠురో
 ద్భట్టన విస్ఫులింగలయకారణదారుణ లబ్ధబుద్ధరా
 ట్పట్టణగోపురధ్వజనిపాతమాతామృతిగాఁ గ నుద్ధతి.

ఉ. తిట్టుదునా మహోగ్రకరతీవ్రవవోవరగద్యపద్యసం
 ఘట్టఘరట్టఘట్టవధగా విధిగాచిన నై నమానినీ
 పట్టణవప్రసాధమణిబంధురసింధురనైంధవాఘ్యుల
 బట్టపురాజులకొ దొరలఁ బండితులకొ దురహంకృతాద్రులకొ.

ఉ. తిట్టుదునా మహోగ్రకరతీవ్రవవోవరగద్యపద్యసం
 ఘట్టఘణింద్రకోటిఘనకంతవిషాగ్నుల రీతి మెట్టువకొ
 నెట్టవఁ దాఁకఁగా వలయు నిందయుఁ జేయక పద్య మి స్తినా
 పట్టపురాజురీతి బహుభంగుల లెస్స సుఖింపఁగా వలెకొ.

ఈవిధముగా సింహావలోకనముగా మూఁడుపద్యములను బలికెనట !
 రాయలు భయభ్రాంతుఁడై మీసామర్థ్యము మాకుఁ దెలియదాయె నని
 స్తుతియించెను. పిమ్మట నీశాన్యసింహాసనారూఢుని గావించెను.

[అఁగఁగా:— అప్పదిగ్ధజము లనఁబరగుకపిశ్వరు లెనమంద్రును రాయల
 యాస్థానమండపమున నెనిమిదిదిక్కులను నెనిమిది సింహాసనములపై వెలసి
 యుండెడినా రని యగుచున్నది. అందు రుద్రకవి యీశాన్య సింహాసనమువాఁ
 డయినాఁడు.]

రుద్రకవి రాయలయాస్థానమునఁ బండెండేండ్లు నినియించెను. సత్త
కవులనఁబగు పెద్దన, తిమ్మన, పుత్తేటిరామభద్రయ, శింగళిసూరన, కవిరాట్టు
తెనాలిరామలింగయ, బట్టమూర్తి యనువారితోఁ, దాతయాచార్యులతో
ననేకవిధముల వాగ్వాదములు సలిపెను. కవిరాట్టు ఎవ్వరో ?

నరకవికొండయ్య, ప్రెగడరాజు సరసరాజు, నను నల్లు మామలు కవులు,
రుద్రకవికవిత నాక్షేపించిరట. ఈక్రిందిపద్యములను రుద్రకవి చెప్పెనటః—

క. విదితంబుగఁ గవిరుద్రుని

సదమలవాగ్ధనితకాస్త్రసంహితపదముల్

కుదిరిక తెలియక యూరక

నదరకురా వెట్టిముండ ! నరకవికొండా !

చ. “తెలియని వన్నితప్పలని.—

[ఈపద్యము తెనాలి రామలింగనిపద్యముగాఁ జ్రఖ్యాతము. ఒకనికవి
త్వమందెనయ్య’నను పద్యమింకొకటి దీనితోడిది రామలింగనిది కలదు.]

రుద్రకవికిఁ గొప్పోలు త్రిపురాంతకుఁడు నాగళ్ల చిట్టన్న యనువా
రిర్వరు శిష్యులట ! ననఘంటసురతా ననుపండితునితో వాదించుచు శ్రీకిందిన
ధర్మమును శ్రీకృష్ణరాయలఁగూర్చి త్రిపురాంతకుఁడు చెప్పినాడట !

చ. గడియకు నూలుపద్యము లఖంశతరత్రతిభక్త ఘటించునో

బడిబడి నూలుఘంటయులఁ బద్యములకొ లిఖియింతునో పదం

పడి వివిధాండ్రభాషలఁ బ్రబంధము లొక్కొకనాఁడు చేతునో

యడుగుఁడి మీమనంబునకు హర్షము వేంకటకృష్ణభూపరా !

[ఇది కృష్ణరాయలఁగూర్చినదికామి స్మృత్యము. మోచర్ల దత్తప్పగారి నాద
రించినతెట్టుప్రభువు, వేజెండ్ర-వేంకటకృష్ణరాజుగారిం గూర్చి చెప్పఁబడినది
కాదగును. “తెట్టుకుమారకృష్ణ జగతీనరందన రాజ్యలక్ష్మికిం బట్టు”—

పైవేంకట కృష్ణరాజుగారు, ఎంఘారిప్రభువగు మందపాటి రామచంద్రరాజుగారి మేనమామ]

చ. జబగడదన్ను, లణ్ణు, శషసర్రు, కపయ్యు, ఝుభ, జ్ఞాటంచు వా
జబజబలెల్లఁ జేసి యగ సాలెల బేలల బోయపాలెపుం
బబువులఁ దేల్చి చేతఁగలపై కము దోచుటగాదు రుద్ర! నీ
డబడబ భద్రమంత్రియెదుటం గొనసాగదు పోకుపోకు మీ!

అని భద్రమంత్రి చెప్పఁగాఁ గొప్పొలఁతిపురాంతకుఁ డిట్లుచెప్పెను:—

క. భద్రా! శ్వానము మొటింగిన
రుద్రాంకిత జంగమయ్యూఢికిఁ గొడువా
చిద్రూపుడయినసాక్షా
ద్రుద్రుడయీ కందుకూరిరుద్రుఁడు ధాత్రిక.

చిట్టప్ప యిట్లు చెప్పినాఁ డు.

క. రుద్రకవివాక్పటుత్వము
భద్రప్రపయ్యుక్తి దనరు భాసురలీలక
రుద్రస్వరూపు నెదురను
తొంద్రు లెదుర్కొనఁగఁ గలరె కుంభనిలోనక.

“రవిగాననివోఁ గవికాంచునే కదా.” అన్న సమస్యను రుద్రకవియే
పూరించినాఁడట. పెద్దనగారు రుద్రకవిని “తగురా కవిరుద్ర”యని యిట్లు
ప్రశంసించి రట.

ఉ. వ్యగ్రకవిత్వత త్వచతురాస్యులు కైయటభాష్యఫక్కికా
నుగ్రహశక్తికల్గినఘనుల్ కవు లెందలు లేరు? నీదుప్ర
త్యగ్రహవోధునీకవిత్వ తగురా కవిరుద్ర! రుద్రధ
కాగ్రసముజ్జ్వలస్ఫురితహల్లులకున్ స్వరపాలి కొజ్జలై.

శాకాబ్దములు 1480. జయనవత్సర మాఘ శుద్ధపంచమిజయవాస-
మున మల్కిబ్రహ్మ, ప్రభువు రుద్రకవికి రెంటుచింతల (చింతలపాలెము)
గ్రామము నొసంగినాడు. పైగ్రామము నేటికిని రుద్రకవి వంశ్యులకే
చెల్లుచున్నది.

శ్లో. అద్యాశీతిచతుశ్శతాధికసహస్రం వై శకాబ్దా గతా
స్త్ర [అ]స్మిక్తశ్రీవయవత్సరే జయతిథౌ మాసేచ మాఘే తథా
పంచమ్యాం ద్వయతింత్రీణీజనపదం రుద్రస్య విద్వత్కవేః
ప్రీత్యా శ్రీయిభరామభూపతి రదాత్ ఖోణీధరాఖండలః.

సీ. ఇల శకవత్సరంబులు వేయునన్నూట
యెనుబదియును జనునెడ జయాబ్ద
మున మాఘమాసంబునను శుద్ధ పంచమి
నాడు మల్కిభరామనరవరుండు
తగుకందుకూరిరుద్రకవీశునకు జరు
గుంబల్లి పురిని మాన్యం బొసంగె
నైఋతిభాగంబున స్పదేస్కుచ్చెల్ల
పాల మదిరెంటుచింతల యనంగ

గీ. నలరు పురియు త్తరమునఁ దా నరయ జోగి
రాజుగారి పాలంబు పూర్వదిశ యొడ్డె
వారిపాలము దక్షిణము పాలేరు పడుమ
రమర గూడూరు పాలిమేర హద్దు లివియు,
మల్కిభరాము పొగడ్తపద్యములు:—

ఉ. రాసుకుఁ దైనమల్కియిభరామునికీర్తియు వెండికొండయున్
ద్రాసునఁ బెట్టి తూన్ప రజతాచల మెత్తున రాకయుండినన్

భాసురలీల నిల్పె నలబ్రహ్మ సదాశివు జాహ్నువీపతిన్
నాసుకికంకణున్ ఋషభవాహనుఁ జంద్రకళానతంసునిన్.

చ. పాలుపుగ నంతరాళమునఁ బూచినపూవును బువ్వుతోనఁ బెం
పలినచెట్టు చెట్టుచిగురాకునఁ బండినపండు పంటిపై
కొలదలిపిందె పిందెగలకొమ్మయు నీకు దశావిభూతి ని
శ్చలసుఖ మాయాపున్ మతియొగుగును మల్కి భరామభూవరా! (?)
ఈక్రిందిపద్యమున రుద్రకవి నెవరో ప్రశంసించిరి.

మ. హరియా స్కందపురీజనార్దనువరం బందెన్ మహాసత్కృపీ
శ్వరులౌ రాయలవారిసన్నిధిని హర్షంబందెఁ బట్టంబుగ
ట్టిరి యాందోళికలున్ జవోగ్రతరఘోటీ లగ్రహారంబు లం
దఱుచూడన్ బహుమానమందెఁ గవిరుద్రాఖ్యుండు తాముఖ్యుండై.

“—దనుజమర్దనకందుకూరిజనార్దనా.” అనుమకుటము గలశృంగారప
ద్యాష్టకము (1 భాగమున ముద్రితము) రుద్రక వికృతియని వినికి.” బలవదరీదరీకు
హరభాస్వదరీయ దరీదరీ హరీ” యనుమకుటముగలశతక మొకటి కూడ రుద్ర
కవికృతియే యని వినికి. అదిసమగ్రముగా లభింపలేదు. మచ్చునకు మూడూ
పద్యములు మాత్రము:—

చ. కలశపయోధిమీందఁ దరంగల్ మఱిహోయనిమ్రోయ వేయుభం
గులతలపాన్సు పాము బుసకొట్టంగ నేగతి నిద్రచెందెదో
యలసతఁ దండ్రి చీమచిటుకన్నను నిద్దురరాదు మాకు నో—బల.

చ. కలుషసరిత్తరీ పుషితగంధకరీ మహిభృత్కిరీ భవా
చలభిదురీ దయారసవిశాలరఘురీ నిగమార్థమాధురీ
ఖలగజకేసరీ విభవకంపితమేరుగిరీ లతాదరీ—బలవదరీ

చ. అలపగవానితమ్ముండు భయాతురుండై చనుచెంచినంతనే
బలిబలి వచ్చి తీవనుచుఁ బట్టముగట్టనె లంక కప్పడే
కొలిచిన నిన్నె కొల్వవలెఁ గోరిక లిచ్చిననీవయాచలెన్—బల.

సంచరత్నుము లనుషేర జనార్దనస్తోత్ర మొకటి రుద్రకవికృతి యున్నది ఒక్క-పద్యము.

పంచ. అనాధనాథ నాగతల్ప యజ్ఞకల్ప మానిరం

జనా జనార్తినాశనా దిశాపరీవృధార్దశా

సనా సనాతనా యనాది సత్యకందుకూరిశ్రీ

జనార్దనా జనార్దనా ససాహసారిమర్దనా!

సుగ్రీవవిజయ మనుయత్న గానమును నిరంకుశోపాఖ్యాన మనురసవత్సైబంధమును రుద్రకవికృతులు లోకమున వ్యాపించియున్నవి. “మావంశమున, రుద్రకవినామధారులు పలువురున్నారు, కృష్ణరాయలనాటివాఁడు ప్రథమరుద్రకవి యిబ్రహీంనాటివాఁడు ద్వితీయరుద్రకవి వారికిఁ దర్వాతఁ గూడఁ గవిత నేర్చినరుద్రకవు లున్నా” రని యిప్పటివారు రుద్రకవివంశ్యులు చెప్పుచున్నారు. శ్రీకృష్ణరాయలు క్రీ. 1530 న స్వర్ణ స్థంభ యై ను. ఇబ్రహీంపాదుషా, క్రీ. 1478 రుద్రకవి కిచ్చిన గ్రామము నేటికి ననుభూయ మానముగ నున్నది. కాన యిబ్రహీంకాలమున రుద్రకవి యుండుట సునిశ్చితము. నిరంకుశోపాఖ్యాన కర్త యీతఁడు కాదగును. వేశ్యావర్ణనమున నాగ్రంథమందు సీసపాద మొకటి యిట్లున్నది. “చేరి కిన్నడభూమి చెఱవట్టు పాశ్చాత్యసృపతికైన నొకింత కృపతలిర్చు” — ఇట్లుండుటఁబట్టి యాగ్రంథము విద్యానగరవినాశానంతరము రచింపబడినది కాదగు ననఁదగును. ఈతఁడేబాలుండుగాఁ గృష్ణరాయలనాటఁగూడ నున్నాడేమో! లేక యీతని తాత వేటొకఁడే యానాటనున్నాడో! కృష్ణరాయల నాట రుద్రకవి యుండెననుట కాధారముగా మీఁద నుదాహరింపబడిన యాభాణకములకుఁ బద్యములకుఁ బరమప్రామాణ్య మంగీకరింపరాదు. ఆపద్యములుకొన్ని యిటీవలివారావంశమువారే యైతిహ్యములనుబట్టి రచించి యుండురు.

రుద్రకవివంశ్యు లిటీవలివారు రచించినపద్యములివి కొన్ని:—

క. ఈసానికి వై కాభివు

మాసానకు లక్ష్మీ తొలగి మతిచెడి భ్రష్టై

వీసానకుఁ గొఱగాకయు

ఖాసారామన్న నల్ల కాడుం జేరుక.

నీ. భాసిల్లు నిభరాముపట్టభద్రుం డిచ్చె

భూదానశాసనపుణ్యలేఖ

నసియించు దిక్కుల వరకీర్తి యగునని

రసికశేఖరుడనె రమణతోడ

కరమొప్పు కాశికాపురముతో సరియగు

స్కాందపట్టణసీమ గడిదిఁ జెలఁగు

సరణి బేరై నట్టిజరుగుమల్లిపాలానఁ

దుదఁ బడేకకుచ్చెల్ల దొరయ నొసఁగె

బహుకాలమును బుత్త్రపౌత్రాభివృద్ధిగా

ననుభవించు మటంచు నానతిచ్చె

ఇట్లు మేమిడుభూమి యించుకం తై నను

నాశచెందినవారు కాశిలోన

గీ. విప్రగోవధచేసిన విధి విధించు

పాపమునఁ జెంది మక్కాను బందిఁ జంపి

మేటియగునానల నొసంగి మెసఁగినట్లు [?]

కందుకురియద్ర ఘనులకుఁ గరుణ నొసఁగె.

నీ. శ్రీ లలరఁగ శెంటచింతలఖండీక

కేవలప్రభుఁడు మల్కీభరాముఁ

డలరుద్రకవికి నత్యంతమాప్రేమచే

నీనా మొసంగిన నివల మఱియు

తానీషపాచ్చావు తనరార నడపించె
 నెనుక తావుత్తానుఁ డనువు మీఱ
 దయచేసెఁ బిమ్మటఁ దగఁబొల్పఁఖానుఁడు
 సతనికిఁ బిదప నింపలరఁగాను

సాతుఁఖానుఁడు సాహెబు మన్నించెఁ
 దగనొప్పె నైదుముస్తాఖనుఁడు
 గరిమతో ననవర్తిభానుఁడు కృపనిచ్చె
 కడుసురాజిద్దవుల్ గారు నిడిరి

త్రానరుసక ప్రభు వీనల దయచేసె
 నందుకు సాక్షియాసనుభవంబు
 దీనికిఁ గొల్ల శీతిద్వయంబై యొప్ప
 శ్రీజనార్ద ననరక్తిఁ జెలంగు
 కవిరుద్రఘను నలఖండిక ఫలభోక్త
 లీరేడు పూరుషు లీనరయిరి

రుద్రాఖ్య, కవితయు, రూఢితత్కులమందుఁ
 దత్కులీనుల మేముదానికడను
 ఊరసదీతటక్షేత్రమందుఁ దపంబు
 గావించుభవదీయకవులమయ్య

గీ. భూరిసుక వేంద్ర మందారమేరుద్గీర
 చారుగుణ శీల స్కృత్యా సత్యలోల
 పల్లెచెంచలరాయ! సత్సృభువిధేయ!

రుద్రకవి విషయ ముప్పుకవియమున నిట్లుకలదు.

చ. కొలఁదిగమున్ను చెప్పెఁ జలిగొంహచ్చసేంహుఁడు వెల్లియంచు నీ

నల నగసాలిరుద్ర పుణ్యవాఁడును మొల్కులటంచుఁ గూరిచెక్

దెలియక కొందఱిట్లువికృతిక బదమధ్యమునక లకారరే
ఫలతలపై యకారమును బాపుదు రార్యులు నవ్వునట్లుగక.

ఇందుకు వినుకొండలో గుంటుపల్లి భాస్కరయగారి సమ్మతిమండల
గందుకూరి రుద్రయగారు చెప్పినపద్యము—

చ. వెలగకు వెల్లయంచుసరవిం జలిగొండన్మసింహుఁ డాడఁగా,
మొలకకు మొల్కయంచుఁ గవిముఖ్యుఁడు రుద్రయపల్క దోసమా?
భలి భలి మంచిమాటయె ప్రబంధమునా జలరాశి యందులో
పల నెఱసు ల్లిహింతురె యపారములౌ మణులెల్ల నుండఁగక.

మొల్క యనుప్రయోగముగల పద్యమిది—

ఉ. ఎన్నఁడు నేరచెక బెళుకు లీచెలికన్నులు కారుకమ్ము ల
న్నన్న! కురుల్ పిఱుందు పబువై పటువై ఖరిఁ గై కొనెంగదే
మొన్నగదమ్ము పిన్న మొలమొల్కులు నేడివె ముద్దులాడి లేఁ
జన్నులు మిన్నలై పయఁటసందున దాఁగురుమాఁత లాడెడుక.

ఈ క్రిందిపద్య మొకటి యుపలబ్ధమయినది:—

సీ. పాటిరగంధవృద్ధి ధోటిసమంచిత.

ధాటితిరస్కారి ఘోటకములు

కోటిందు నరకళా పోటిష్టద్దంభోలి

దంభోలిసితశంఖ వ్రజంబు

చేటివిటాళీ కవాటిఘనారామ

వాటిశుభగ్రామ వారములును

E   ...   .

పృథుల సక్కుండలములు

గీ. ప్రాధి గై కొంటి గీర్వాణపదసమ్మద్ధి

శతకహనుమజ్జయాది ప్రకస్తకావ్య

ప్రీతి శ్రీకృష్ణరాయ ధాత్రీశువలన

ఘనుకులుండను రుద్రాశ్రయ ఘనసుకవిని.

పుష్పగిరి తిమ్మకవి.

ఈయన ములికినాటి బ్రాహ్మణుఁడు. నెల్లూరిమండలమండలి మోడె గుంటలోనున్నవాఁడు. ఈయనకృతులుగా సమీరకుమారవిజయము, కొన్నిశతకములు నుపలబ్ధములు. కంకంటిపాపరాజునుత్తరరామాయణమీయనరచియించినదే యని లోకప్రతీతి. సమీరకుమారవిజయమునకు నుత్తరరామాయణమునకు శైలిభేదము గోచరించుటచే నాప్రతీతి విశ్వాస్యము కానేరదని కొందఱునాదము. గ్రంథస్వయమండలిపక్షద్వైక్యము వారు పాటింపరు. తిమ్మకవినివాసుగ్రామము చేరున నుపలబ్ధమయినయొకప్రాత్రవాత పుస్తకమున గ్రంథాంతగద్యమున, పాపరాజప్రహేదసంపాదనార్థము, తిమ్మకవి రచించినట్లున్నది. తిమ్మకవి సాహాయ్యముచే నానాఁడు మఱియుఁ గొందఱు కవులలో గణన గాంచిరి. స్వీచదభాగవతకర్త తేకుమళ్ల రంగశాయకవి యిట్టివాఁడు.

మ. కమనీయంబగు నీదుకాన్యరస మాకర్ణించి నానాబుధుల్
సముడొ నీతడు పూర్వసత్కవులకు సాబాసురే యంచు స్తో
త్రము గావించురు శంభుజాటతటిసీరంగ త్తరంగార్చుటికై
మమతాహంకృతిదూర పుష్పగిరితిమ్మా! సత్కవిగ్రామణీ!

అడిదము-సూరకవి.

చ. ఇరునదిమూడుపూరుషము లిప్పటికయ్యెఁగవిత్వవృత్తిచే
సరవతు లెల్ల మెచ్చబుదు నాల్గుతరంబులుమించుసిమ్మటకై
నెరవగు జీవన స్థితిలభించుట. తొమ్మిదియయ్యెఁబూరుషాం
తరములు నిక్కశింగ వసుధాధవుచెంగట నాశ్రయించుట.

పూసపాటి పెద్దవిజయరామమహారాజుగారు బాదుల్లాఖానుతోడియుద్ధము నుండి తిరిగివచ్చుచుండఁగాఁబోవలోఁజూచి సూరకవితెప్పిన పద్యమిదియొకటి!

నీ. గరిడీలలోపల గంతు వేయుటకేమి

యీఁ టెప్పటియరిపై దాటువలెను

సానసుగ మొలకత్తి బిగియఁ జెక్కుటకేమి

వెఱువక వైరుల నఱకవలెను

మాటిమాటికిఁ జెడ్డమాట లాడుటకేమి

యదలించి రిపులఁ జెండాడవలెను

తొమ్మున నెఱ్ఱగండమ్ము పూయుటకేమి

గాయంపు నెత్తురుల్ గ్రమ్మువలెను

గీ. కాని లేకున్న సత్కీర్తి కాంతగలదె

పూసపాటి కులాంభోధి పూర్ణ సోమ

సమరజయభీమ గజపతి సార్యభౌమ

విమల సద్గుణరామ శ్రీ విజయరామ!

సూరక్ష వి తన శిష్యులఁగూర్చి చెప్పినదట:—

గీ. పారమందిరి యక్కినపల్లి వారు

దుక్కిచేతనుదీరఁ దెందువులకెల్ల

దూసికృష్ణండు చదువం టె దుఃఖపడును

ధీరుఁడైనిల్చి మురపాక సూరసుకవి.

చింతకాయ లిచ్చినవానిమీఁదిపద్యము:—

గీ. బండ్లు నోడబుపట్టవు పలుకులై తె

చేరివేడిన నీఁడాయెఁ జింతకాయ

కొండశంభాములో రాచకొడుకుకన్న

శంభమున మేలు రేగాని సన్నిగాఁడు.

బాచన్నమీఁది పద్యము:—

క. బాచా బూచులలోపల

బాచన్న పెద్దబూచి పళ్లకాదాను

బూచంటెరాత్రి వెఱతురు

బాచన్నను జూచి పట్టపగలే వెఱతుర్.

శృంగవరపుఁ గోట జమీనుదారు రాజభూపాలరాజుగారు విజయనగరపు
బూసపాటి వారితోఁ బోరాడఁ బూనఁగాఁ జెప్పినపద్యము:—

గీ. విజయరామమహారాజవీరుఁడేలు

పట్ట ములికించె రాజభూపాలరాజు

కడమ మాటలకేమి యీకాలమునను

బుట్టినవ్వెను బులితోఁక గొట్టె కఱచె.

పల్లకిమిడిరాజుగారిమీదఁ జెప్పినపద్యములు:—

క. గోవింద ద్వాదశివరె

నేవచ్చితి. రాకరాక నీనగరికి నో

పావనగుణ నారాయణ

దేవుమహారాజు సాహితీ నవభోజా.

క. నీవిచ్చుబత్తై క. ర్చొక

భూవల్ల భుడిచ్చుత్యాగమున కెనవచ్చుక

బావనగుణ నారాయణ

దేవుమహారాజు సాహితీనవభోజా.

క. వారిధికిని వారిధియే

మేరునగంబురకు సాటి మేరునగంచే

నారాయణదేవుకు సరి

నారాయణ దేవుగాక నరపతులెదురా.

పాలకొండను గూర్చి చెప్పినది:—

శా. రాజా జారుడుమంత్రి నిర్దయుడు నీరాప్తంబుతోఁబెద్దలా

కోజుర్ కొండలు జీనహింసకును సంకోచింప రెవ్వారికిఁ
దాజీమియరు పాలకొండపురిలో దాక్షిణ్యశూన్యత్వ మీ
ఘాతపట్టణ మేలనచ్చితిని నాపాపంబునర్హ్యశ్రా.

మ. సరసింగండును వెంకుప్రాతుడును గృష్ణాపాత్రుడున్ నాయుడున్
శరభాపాత్రుడు పాలకొండధరణీపాత్రుజ్య ఘోరయులై
ధర వర్ధిల్లెడు రామభద్ర నృపునాస్థానంబునం బంచముల్
చిరకాలంబుగవీరి వెంటఁదిరుగన్ జీచీ మనం బొప్పునే.

బత్తుల - అయ్యన్నయను దాతనుగూర్చి చెప్పిన వానిలో:—

క. ఇచ్చెడు వానికి రణమునఁ

జొచ్చెడు వానికిని గాకనురుచి రక్షిర్తుల్

నచ్చునె పందకు లోభికిఁ

బచ్చని విల్కడవయ్య బత్తులయయ్యా!

గీ. చేదుబట్టు వేళఁజెలగి యేడ్పును బిడ్డ

యంతకంతసుఖము నదియెయిచ్చు

సర్థియడుగు వేళనది కష్టమనిపించు

సనఘచరిత బత్తులయ్యనార్య.

పాలకొండ ప్రాంతమునుగూర్చి:—

కా. తేమాక్షిర్ణ విక్షిర్ణ ధామములు సక్షిణేత్సరంభాటవీ

స్తోమంబుల్ బహుశాలిధాన్యతతు రెవ్నోటన్ నదీమాతృక

గ్రామంబుల్ బహుశాగ్రహారము లనేకంబుల్ ధరంజూడఁగాఁ

త్రామంబన్నదిలేదు తీరగిరిదేశంబందు నెండేనియున్.

కొట్రబాలకవియు సూరకవియు సమకాలమువారు. వీరిర్యుర వాగ్ధా
టికోడి పర్వతాలను పేరుగల కవి యొకఁ డుండనిఁ బాడెను.

గీ. నరునినొగలమీఁద హరియున్నచందాన

సూరకవి వరేణ్యుడోగఁగూడు

కొట్రబాలకవియకుంక వాగ్దాటికిఁ

బర్వలౌఁగాఁడు పారిపోయె.

ఒకప్పుడు సూరకవి బోయదొంగలబానుండి తప్పించుకొని చెప్పినది:-

మ. హనుమంతుండెడుటే దివాకరసుతుం డాచెంత సౌమిత్రియున్

దను సేవింపఁగ జానకీవిభుఁడువాత్సల్యంబుతో నిల్చి యిం

పున నన్నెప్పుడు గాచుచుండఁగను నీబోయాధముల్ కిన్కచే

ననుజంపంగలవారె రావుకులజన్మారంగరా యోత్తమా!

గంటము చేసియిచ్చిన కమసాలిమీఁదఁ జెప్పినది.

క. ముల్లోకంబులనాల్క

పల్లి పరశురాముక్తిర్ని ప్రబలివెలుంగున్

మల్లీ సుమవల్లిన్ జా

బిల్లిన్ మఱిపాలవెల్లి భీష్మునితల్లిన్.

మన్నెదొరలమీఁది పద్యములు:-

క. అర్బుదములు న్యర్బుదములు

బర్బరదోషతులు పడిగావులు నీ

దర్బారునఁ బడియుందురు

దోర్బలసంపన్న మన్నె దొరయొరకన్నా.

క. ధీరాగ్రణి శివరామ

త్మారమణుండేలు చెముడు శంభరపురమా

పోరామారొంపిల్లా

పారాదామంగజరాజ పాశముపట్టా!

నమస్య.

ఉ. సారతరప్రబంధము లసంఖ్యముగా నొనరించునట్టియా

సూరకపీఁద్రునిం జూనిగి మాతమటంచును మాటిమాటికిన్

ఈరసమెత్తి దుష్కృతుల నిచ్చినవారల నోరు మొత్తుండీ

మీరును మీరుమీరు మఱి మీరునుమీరును మీరలందఱున్.

తన్నాడరించిన పొన్నపాటి వేంకటమంత్రి స్వర్గసుండుకాఁగాఁజెప్పినది.
 మ. కరుణాసాగరుఁ జొన్నపాటికులవేంట్రిమదాసుకొ వసుం
 ధరయందుంచక స్వర్గలోకమునకుం దల్లించి వావేమి ? త
 త్సురి గల్పదులు లేవె యాచకులకు ? భూయాచకశ్రేణి క
 వ్వరు దిక్కిమిది మొండిజగ్గపుకావా ? వెట్టిపై పల్కితికొ.

కొట్రబాల (భాస్కర) కవి.

ఈయననుగూర్చి యొకానొకబట్టుకవి చెప్పినది.

కా. భట్రాజుకొ నిరసించి పద్యములు చెప్పంబూనుచో మేటి యా
 చట్రాతింబలె నున్నవానికిని నిచ్చల్ తెవ్వి పుట్టించునే
 కుట్రల్ నేరనిసత్యసంధుఁ డని లోకుల్ మెచ్చ వర్తించు నీ
 కొట్రాబాలకవీందుశేఖరుండు మామం బూజ్యుఁ డెల్లప్పుడుకొ.

[ఆబట్టుకవి అడిదమునూరకవిన గూర్చిచెప్పిన పద్యములు.]

క. అంతా కవులము గామా

అంతింతో పద్యసమితి నల్లఁగ లేమా

దంతివి నీతో సమమా

కాంతాసుమబాణ ! నూరకవి నెఱజాణా !

క. రవి యెఱుఁగును భువితత్త్వము

భువిలోపల జనుల నెల్ల బోషించు సదా

శివుఁ డెఱుఁగు నాట్యతత్త్వము

కవితాతత్త్వంబు నూరకవి యే యెఱుఁగుకొ.

కృష్ణిపాటి-వేంకటసుబ్బకవి.

ఈయన కర్ణూలుమండలవాని. ఇప్పటికి డెబ్బదియేండ్లకుఁ బూర్వమున్న
 వాఁడు. మహానందిత్రమున జగద్గురుశ్రీ (పుష్పగిరి) శంకరభారతీస్వామిసన్ని
 ధిని బ్రాహ్మణసమారాధనము జరుగుచుండువేళఁ గుంభవర్షము గుఱియ నారం

భింపఁగాఁ గవిత్వమహత్త్వముచే నావ్ష బాధఁ దొలఁగించి శ్రీవారిచే గొప్ప
సమ్మానముఁ బడసినాడట ! అప్పటి పద్యము లివి:—

ఉ. గోండ్రలుపెట్టి మేఘుఁ డతికోపమునన్ గురియంగఁ జొచ్చె మా
తండ్రి! మరుత్తనూజ! నను దబ్బఱకాఁడని యెంచకుండ నీ
నేండ్రము నీవే మాన్పవలె వేరువిధంబులఁ గాకయున్న మీ
తండ్రికి నైనఁ జెప్పి జలదప్రతిబంధము మాన్పు మారుతీ!

కా. విద్యుత్స్పింఁగశమంగళేక్షణకృపావిరూభత శ్రీకృష్టిపా
డ్విద్యద్యేవంకట సుబ్బసూరికవితో ద్వృత్తత్వమాలించి నీ
విద్యుద్గర్జనభర్జనాదు లడరన్ వేమారు న్నింపకే
విద్యాశంకర భారతీవిజయమున్ విక్రాంతి వాటిల్లఁగాన్!

సశ్యమునుగూర్చి యీయనకును ఉయ్యాలపాద నారసింహరెడ్డిగారి యా
స్థానపండితుఁడగు నోబళాచార్యులకును జరిగినసంభాషణపద్యములివి—

ఉ. సశ్యము లేదుగా! పవననందన దివ్యకటాక్ష వీక్షణా
వశ్యవరప్రభావ విభవానుభవాద్భుత భూమిభృద్ధనుః
కైశ్యఘ్రుమంఘ్రుమం ఘ్రుమిత గాంగర్భురీ విలుత త్తరంగ సా
దృశ్య కవిత్వ తత్త్వ ముఖరీకృత వేంకట సుబ్బసూరికిన్.

కా. కోకో! సశ్య మవశ్య మీశ్వర జటా కోటిరటద్వోధునీ
ప్రాకాశ్యోర్మి సకాశపేశల సుశబ్ద ప్రక్రియో పక్రమా
నేకగ్రంథ నిబంధనార్జిత సమున్నిద్ర ప్రతాపప్రధా
స్తోకశ్రీకర కృష్టిపాటి కుల సింధుస్వచ్ఛ చంద్రోదయా!

అల్లమరాజు - సుబ్రహ్మణ్యకవి.

ఈయన యిప్పటికి ముప్పదేండ్లకు ముందున్న గొప్పకవి. బహు గ్రంథ
కర్త. పీఠికా పురాధీశ్వరుడగు రావు వేంకట మహీపతి గంగాధరరామరాయ
ప్రభునిచే సమ్మానితుఁడు. ప్రభు నామమును బొందించి యాశువుగా నీకవి
చెప్పినపద్యము.

క. శ్రీధర శారీ వైకుం

తా ధర శ్రీరావువేంకటమహీధరగం

గాధరి రామారాయ

క్షాధరునిం బ్రోవు మెపుడుఁ గరుణాదృష్టిక.

కాట్రావులపల్లె యుష్వనీటి నూతులఁ గూర్చి చెప్పిన పద్యము.

క. దేవాసురు లబ్ధిదరున

నావిర్భూత మయి హాలసాలమపుడు మహా

దేవునకుఁ భీతిలి కా

ట్రావులపలి నూతులందు డాఁగెను జుండీ.

వై దికుని కవిత్వము నాక్షేపించు వారిఁగూర్చి చెప్పినది:—

ఉ. చందన శాఖి కన్న విరసంబగు బూరుగుమేలటన్నరీ

విందగి నల్లు వైదికక విత్వసుధారసధారలెల్లఁజె

ల్యాందఁగ భూతలంబున నియోగికవిత్వముతోడ సాటిరా

దంధురు బెట్టిదంబగు నటందురు కొందఱు మూఁమానవుల్.

బుక్కపట్నం తిరుమల తాతాచార్యులు.

తెల్లు విశ్వగుణాధర్మకర్త యీతఁడు రోతగా బూతుబద్దములను

జెప్పచుండు నాడట! మతుకుమల్లి—శాస్త్రులను నస్యమడిగి యాయన లేద

నఁగాఁ గోపించి యీక్రింది పద్యముచెప్పెను.

క. శాస్త్రురట యీనీచుఁడు

పాస్తోత్తుల మగఁడు వీనిపరువేమో కా

కాస్తంత నస్య మడిగిన

నాస్తే యనిపలుక వీనినాలుకపీఁకా.

ఇట్టి చెట్టటికమునకు నేవగించి వేటొకకవి దూటి చెప్పినపద్యము—

శ్లో. అహహ తిరుమలవంశంబు నడివిఁ గలిపి

బుక్కపట్టణమంతయు బూదిచేసి

కొంటెకూతలు నేరుచుకొంటి వాగ

కుటిలతిరుమలతాతెన్న! కొంటెదున్న.

తాతార్యుడు వైద్యముచేయునట! రోగము కుదుర్చుకొన్న వాడై
యచ్చన్న యను నొకఁడు తానిచ్చెదనన్న యీ వియ్యాయకపోఁగా నీపద్యము
నీ యాచార్యుడు చెప్పెను:—

క. పచ్చడము దుప్పటాయెను
విచ్చలవిడి తులసిపత్రి విడియం బాయెన్
అచ్చల నగుబా టాయెను
అచ్చన్నా! నీదుకీర్తి యట్టిటాయెన్.

తురగా-వేంకటరాజుగారు.

ముదిసి ముప్పనఁబడినప్ప డీపద్యము చెప్పకొన్నాడట! ఈయన స్వర్ణ
స్థుఁడయి యిప్పటికి నిర్వది యేండ్లు కావచ్చినది.

ఉ. దార యడంగఁ బిమ్మట నుదారుడు రెండవపట్టి తీత దృ
క్సారము దూరమయ్యె నధికం బగుదేహపటుత్వఃమాత నా
హారము వండిపెట్టుటకు నాఁడుదియుం గఱవయ్యె నేటి కీ
దారుణకష్ట ముంచితిగదా నతలోకవిషన్నివారకా!

మాండభూషి. - వేంకటాచార్యుడు.

ఈయన యిప్పటికి ముప్పదియేండ్లకు ముందు వైకుంఠవాసి యయ్యెను.
విద్వా నభినవ పండితరాయ' లని యీయన బిరుదనామము. ఈయన తర్క-
వ్యాకరణములందు గొప్ప పండితుఁడు. సంస్కృతాంధ్రములందు గొప్పకవి.
శతావధానా స్తవధాన చాతుర్యమం దీయన జగజెట్టి. ఏక సంధాగ్రాహి.
పనప్పాకం. అనంతాచార్యులుగా రీయన ప్రాణమిత్రము. అనంతాచార్యులు
గారి దగ్గఱ కొకప్పు డవలి పుత్రుఁ డగు నొక యరవదేశపు విద్వాంసుఁడు వచ్చి
స్వరచితము లయిన శ్లోకములను జదువుచు వివరించుచుఁ బ్రశంసించుకొనుచు
నుండఁగా వేంకటాచార్యులుగారు వినుచునుండిరి. పదిశ్లోకము లయినవి.

అత్తొక్కొప్పై ప్రశంసాపరాయణుడుగానున్న యాపండితునితో “నయ్యో! యిశ్లోకములు పిన్ననాడు మానాయనగారు నాకుఁ జెప్పిరి. ప్రాచీన కవి శృతము లయిన యిశ్లోకముల ననంతాచార్యులుగా నెఱుంగరుగదా యని యాశ్చర్యములుగాఁ జదువ నారంభించితిరా?” యని యడ్డుపలికిరట. “కుష్మ తుండై వెడనవ్వునవ్వి యా యరవదేశపుఁ బండితుఁడు, వేంకటాచార్యులుగాఁ నెఱుంగక, యేదీ నీకు నచ్చునేని చదువుము రచించినవాడను నేనే యిక్కడనుండఁగా నాతోనే యిట్లు పలికెద వేమయ్యా! ఎవ్వర వీవు?” అని తుటారించెనట! ఇదిగో చదువుచున్నానని వేంకటాచార్యులుగా రన్నింటిని నేక సందాగ్రహణమున నప్పగించిరి. వెల్లఁబోయి యాపండితుఁడు వేడుకొనెనట! మీ మ్రాహాత్మ్యము నెఱుంగనైతిని మన్నింపుడని; ఈవిషయ మనంతాచార్యులుగారివలననే నేను విన్నాను. వేంకటాచార్యులుగారు రచించిన రామావధూటి తారావలీనుండి కొన్నిపద్యములు:—

శ్రీ. శ్రీరాధికామచాక్లేషజ సంతోష

పివశుడొ శ్రీకృష్ణవిభున కెరఁగి

సకల విద్యానా ప్తి సాధనభూతయో

కారదాంబకు నమస్కారములిడి

యైహికానంద ప్రవాహ పూరకమైన

శృంగారరస మాత్మ నిరవుకొలిపి

మదన సామ్రాజ్య సింహాసనారూఢులై

పువడించురసిక కేళిరుల నెంచి

గీ. వివిధరతి తంత్రసాండిత్యభవ మహాను

భవములె పదార్థములుగ నేర్పఱిచినీస .

పద్యసక్షత్ర మాలిక భావవిదుల

మనము లలరంగఁ గూర్తురామావధూటి.

సీ. చక్కని కమ్మవి సరసంపుఁబలుకులు
 బారైన కురులు పొల్వారు బొమలు
 సొగసైన చూపులు సోగకన్నులు తక్కు
 దేరుచెక్కులు కాంతు లూరు నొసలు
 తీరైన చుబుకంబు దిద్దిన క్రిమాన్
 లేఖయు మృదువైన లేతచగవు
 కుదురైన రదనల్ గుమ్మబుగ్గులు సంద
 మగునాస నాసికామండనములు

గీ. కలిగిచెలువొందు నీమోముఁడలచి నలచి
 తాల్మిచెడి బెట్టుకై కొంతదైర్య మూని
 గుట్టుచెడకుండఁ గాలంబు నెట్టుచుంటి
 మరునిరతనాలపేటి రామావధూటి.

సీ. కనుమూసి సంతలోఁ గలకల నవ్వుచు
 నచ్చికాఁగిటఁజేర్చి ముచ్చటాడి
 మోముమోమునఁజేర్చి ముద్దుల నూరార్చి
 సారెసారెకు మోవిచప్పరించి
 నన్నిట్లు లేడబాయ నాయమా మీకని
 యతినిష్ఠురము లాడుసంతలోన
 మేల్కొని నలుదెసల్ మిణుకుచుఁ జూచి క
 స్మీరు ముస్మీరుగా నెగడఁబ్రతిది

గీ. సంబు రాత్రులు నిటులుండె నాయవస్థ;
 యిట్లుకలలోన నన్నలయించకుంటె
 నారిజాతాక్షి నాతోడ నచ్చియిట నె
 మమతతో నుండరాదె రామావధూటి.

శ్రీ. నీమోము నీగోము నీమోవి నీతావి

నీసారు నీతీరు నీకుదగును

నీచనుల్ నీకను ల్నీకాను నీమేను

నీతొడ న్నీనడల్ నీకుదగును

నీగుట్టు నీబెట్టు నీకురుల్ నీమరుల్

నీచెల్మి నీతాల్మి నీకుదగును

నీతక్కునీ బెక్కునీనీటు నీగోటు

నీహాయిల్ నీలయల్ నీకుదగును

గీ. నీకుదగి నట్టి పురుషుడ నేన నాకుఁ

దగిననుందరి వీవకాఁదలచి చాల

వలచి యనోద్యమతనుని గొలిచిమిగుల

మంచితో నుంటిమిగదె రామావధూటి.

శ్రీ. ఒకనాఁటి కలలోన సకియనీకాలిపా

జేబులో జంచెంబు చిక్కునట్లు

ఒకనాఁటికలలోన సకియనీ చేతిపో

చీలోన నాకురుల్ చిక్కినట్లు

ఒకనాఁటికలలోన సకియకాఁగిటఁజేర్చు

తటిగంటె గడ్డానఁదాకి నట్లు

ఒకనాఁటి కలలోన సకియమెల్లననాదు

గూబలో కోక్కోరో కూసినట్లు

గీ. ఇన్నివిధముల నచ్చట నున్ననాఁటి

వన్నెలన్నియు గలలోన వచ్చియిచట

గాసిగూర్చుచున్నవి నన్నుబాసియెట్లు

మరులు నిల్వఁగనేర్తు రామావధూటి.

సీ. నమ్మినవాని నన్యాయంబు నేయుట
 కాశ్చో గోహత్యగాదె కలికి
 వలచి వచ్చినవాని వంచనల్ నేయుట
 నరహత్యగాదె పున్నాగవేణి
 చెలిమికోరినవానిఁ జేపట్టి విడుచుట
 బ్రహ్మహత్యయెకాదె పంకజాక్షి
 ఆడితప్పినదోష మన్నిదోషములలో
 మొదటిదోషము సుమీ మోహనాంగి

గీ. నిన్నునమ్మితి వలచితి నీవు నన్నుఁ
 బ్రేమఁజేపట్టితివి యింక విడువననుచు
 బాసజేసితి విప్పజీ పగిదిఁగూర్చి
 మఱచిపోవంగఁ దగునె రామావధూటి,
 సీ. చంద్రఖండంబుపైఁ జంద్రఖండమురేక
 నుడుటఁ గుంకుమవంకఁ బదిలపఱచి
 కొండలపై మంచు నిండియుండిన రీతిఁ
 జనులపై మైరేకఁ జక్కపఱచి
 కలువరేకులఁ దుమ్మెదలు వ్రాలి యున్నట్లు
 కనుదోయి నంజనంబును ఘటించి
 బంగారు ప్రతిమలఁ బటికనార్చినరీతి
 లలిజిల్లు మల్లుసెల్లా ధరించి

గీ. యంగజప్రభు విజయ కాహళులపగిదిఁ
 గాళ్ల నందెలు పాంజెబుల్ ఘల్లురనుచు
 మ్రోయమెల్లన వచ్చి నామ్రోలనిలుచు
 తీవిమఱవంగఁదరమె రామావధూటి.

సీ. ఒకనాడు మేడపై నొంటిగా కిటికిటి

తెల్లబిగించి శయించువేళ

చల్లగా నేనచ్చి మెల్లమెల్ల నె ముద్దు

లిడబోవఁగాఁ ద్రుల్చిపడి బిరాన

లేచి చెంగట నన్నుజూచి పెబాసు రా

రండి యటంచు నురంబుపైకి

తిగించి నాచిబుకంబుఁ దివురుచు నవ్వుచు

మధున వాక్యముల నక మరులుకొల్పి

గీ. నురసులై నట్టి నీవంటి జాణలిట్లు

చెలుల మానంబులను బయల్ నేయదగు నె

యంచుమంచిగ బోధించి నట్టి నేర్పు

మదికి మఱవంగఁ దరమె రామావధూటి.

సీ. చిననాఁటినుండి విజృంభించి సఖులతోఁ

బొందు లొ నర్చితఁగుందరదన

యాలాటి మోహంబులీలాటి విరహంబు

లేనాఁ డెఱుంగనే యిగురుఁబోఁడి

నీవంటిచెలియతో నేస్త మబ్బెనటంచుఁ

జాలఁ బొంగితిగదే జలజగంధి

యిప్పుడిట్లేడ బానియేఁగుట నాపూర్వ

ప్రణ్యంబుగాఁ బోలుఁ బూవుఁబోఁడి

గీ. యంతపాపంబు జగతిలోనె చటనైనఁ

గలదె నాపాపమిటు పండెఁగాక యైనఁ

దరుణి నీమది కరుణ మాత్రంబు తప్పి

పోవకున్నను జాలు రామావధూటి.

సీ. బోఁటిసే దూరికిఁబోవలె ననుచునే

నొక్కింత పలుకంగ నుస్సురనుచు
నెపుడుఁ బ్రయాణాలె యేమిసేతు నటంచుఁ

గనుఁగొలఱుల నీరుగ్రమ్మఁగొంత
సేపున “కెపుడు విచ్చేయుదు రొక్కా! య
చ్చటనె యచ్చలల ముచ్చల మరగి
యుండురో” యన భయంబొంది నే నెన్నటి

కిని నట్టివాడఁగా నని పలుకఁగ
గీ. ఒట్టుసుండి తప్పక హుటాహుటిగ రండి
యనుచుఁగొగిటఁ జేర్చి బాష్పంబులొలుక
శేపుపోవచ్చు ననుచుఁ బ్రార్థించునట్టి
మంచి మఱవంగఁదరమె రామావధూటి.

సీ. ధరలోన జన్మ మెత్తంగనేమి ధలంబు
సరస విద్యల నెల్లఁ జదువవలయు
చదివినసేమాయె స్వార్థస్యమెఱిగిన
చెలియతో స్నేహంబు నేయవలయు
చేసినమాయెఁ జడిముడిలేకవి

చ్చలవిడిముచ్చట్ల మెలఁగవలయు
మెలఁగినసేమాయె నెడబాయ కెల్లప్పు
డేకీభవించిప ర్తింప వలయు

గీ. అటులనర్తింప సేమాయె నవ్విధమునఁ
జెడనిప్రేమలతోఁ దనుల్విడు వవలయు
నహహాయివియెల్లఁ బూర్వపుణ్యమునగాక
మనుజులకు వీలుపడునె రామావధూటి.

SHRI JAGADGURU KSHANAKH
JANGAMWADI MATH, VAREANASI
LIBRARY

JANGAMWADI MATH, VAREANASI
Acc. No. 7816

సీ. మేడలోఁజన్నీళ్లు మెండుగాఁజల్లించి
 తడియొత్తిచిటిచాఁచ లిడి సుమృదుల
 తల్పంబుఁబటిచి చెంతల మిన్నలగుషర్ప
 తులును పోడావాటరులును గల్గు
 నీసాబు చక్కెరల్ జీడిపప్పులును బా
 దముపప్పులును మంచిద్రాక్షపండ్లు
 కజ్జాయములు మంతభర్జూరము ల్లల
 పల్లెముక్తప్రేమతో భద్రపఱచి

గీ. భోజనమొనర్చినను రాఁ బాలుపుమీఱ
 శయ్యపైఁజేర్చి యుచితోపచారములను
 వేసఁగిపగళ్ల సుఖియింపఁజేసినట్టి
 మంచిమఱవంగఁ దరమె రామావధూటి.

సీ. కమలాక్షి నీమోముఁ గనుఁగొన్న నాకన్ను
 లేమియుఁ గనుఁగొననేవగించు
 చింబోష్టి నీదుమోవిని గ్రోలునాజిహ్వా
 యేమియుఁ గ్రోలంగ నేవగించు
 కలవాణి నీదు పల్కులు విన్న నావీను
 లేమియునువినంగనేవగించు
 గనకాంగి నీతోడఁ గలసిననాదుమే
 నేమియుఁస్పృశింయింప నేవగించు

గీ. సరసిరుహగంధి నీమేనిపరిమళంబుఁ
 గొన్న నానాస యెదియు మూకొనఁగఁబోదు
 అహహ! పంచేంద్రియములు నీయందె నాఁటి
 మఱల విడ నేమిసేతు రామావధూటి.

నే. సాధంబుపై నీళ్లు చల్లించిచిమ్మించి
 చాపలు పరిపించిచారు రత్న
 కంబళంబులు వేసి ఘనహంసతూలికా
 తల్పంబుఁ బటిపించి తమకమలర
 నందుపై ననుఁజేర్చియగరుగంధముఁబూసి
 చలువపన్నీరులు చల్లిమల్లె
 పూదండలును జాజిపూదండ లురమున
 వేసిచల్లనిగాలి పీచుచుండ

గీ. రమణ నీరీతి వేసవిరాఢ్రులందు
 రాగమెచ్చంగ నిష్టోప భోగములను
 నన్ను సుఖియింపఁ జేసిననాఁటికూర్చి
 మదికిమఱనంగ వశమె రామావధూటి.

నే. ఉదయమేలేచి నిక వదలలేకై దాటు
 గడియలవఱకుండి కదలి మేడ
 డిగివచ్చుచో వాకిటికిముందు గుబుగుబ
 నీవేఁగి యీవలనావలఁగని
 పై యన నేవేగఁజని బసలోఁగల
 పనులెల్లఁదీర్చి సాపాటుచేసి
 గంధంబుఁబూసి వేడ్కలమించి కెలఁకుల
 నమ్మలక్కలు వెఱఁగందిచూడ

గీ. నీటుగావచ్చుచోఁ జూచి నేఁడు దృష్టి
 తాఁకునని ప్రొద్దుగ్రుంకినతేత్ క్షణంబు
 జీడిగింజలదృష్టి తీసినవిధంబు
 మఱచిపోవంగఁదరమె రామావధూటి.

నీ. ఊరునేడేబైలు దేరుట నిశ్చయం
 బై నచో నెదురుమాటాడలేక
 మోము వెల్యలబోన ముచ్చటాడుచునుండి
 ధ్యానంబు వేటుగాదల్లిడిలుచు
 ఆమాటలీమాట లడుగుచు నుచితోప
 చారముల్ నేయుచు గారవమున
 భోజనానంతరంబునను దమ్ములము గు
 డాన్వితంబుగ నిచ్చియవలెడేయి

గీ. చేతిలోనుంచి యూరికి ట్లేమముగను
 బోయి శీఘ్రంబు రమ్మని పాలుపుమీఱ
 నన్నుబంపిన యానాటి నైపుణంబు
 మఱచిపోనంగదరమె రామావధూటి.

నీ. కడుపులోగమ్మని కాంక్షలూరుచునుండు
 నినుజ్ఞాపకము నేయగనకగాత్రి
 కనులకేమో తేకుక్కను నట్లుగాదోచు
 నిన్నెన్న సాదామనీలతాంగి
 నిలువెల్ల నేమేమొ పులకించునీతీరు
 స్మరియించ శీలాంశురుచిరసుముఖి
 సారెకునేమేమొ నో రూరుచుండునీ
 మాటలదలప బింబాధరోష్ఠి

గీ. యోచనగనుండుమదికేమి లోచకుండు
 దిగులుగానుండు మరుమాయదెలియకుండు
 బై వమికముండెటులు నేయదలచినాడో
 మనకుదెలియంగరాదు రామావధూటి.

సీ. ధరలో ననేక సుందరులుందు రై నవా
 రలయందు నెందు నీవలె నె మంచి
 గుణము విశ్వాసంబు కుదురు సత్యముతప్ప
 కుండుట యుక్త మయుక్త మెఱిగి
 తివురుట వినయవిధేయత లభిమాన
 మాదరంబు దయామయాంతరంగ
 మంచంబు చందంబు నళుకును బెళుకును
 సమయంబు ననుచెంపు సౌష్ఠ్యంబు

గీ. దగిన సరసునిఁ జేపట్టి తప్ప లొప్ప
 లెఱిగి విడువక ప్రేమచే నేలికొనుట
 తెలివి లేట లుపాయముల్ లలితవాక్య
 మాధురియు నిన్ని గలవె రామావధూటి.

సీ. నీయాత్మనాయాత్మ నిజముగా నొకటంచు
 నామనంబునఁ జాలనమ్మియుంటి
 నాతోడఁజేసిన నమ్మిక లెప్పుడు
 మఱచిపోవని రూఢిపఱచియుంటి
 నెవరెన్ని చెప్పిన నిఁకనమ్మవిడనాడ
 వంచు నామది నిశ్చయించుకొంటి
 మనశరీరము లున్నమట్టుకు మనలోనఁ
 బొర కల్గ దని తలపోసియుంటి

గీ. వనితతోయిప్పు డిటుకాలవశముచేత
 మనల కెడబాపు కల్గె నీమదివిరక్తి
 బొరయ లోఁగడసంగతుల మఱచిపోవ
 మంచిమార్గముకాదు రామావధూటి!

సీ. ఘనమైనమోహంబుఁ గలవాడనాటచే
 లలన నే నీకింత తెలుపవలసె
 పట్టుకై యభిమానపడు వాడనాటచేఁ
 దెఱవ నీకింత బోధింపవలసెఁ
 బ్రౌఢానుభవ మాసపడువాడనాటచే
 నింతి నిన్నింత ప్రార్థింపవలసెఁ
 జెలిమిపై లక్ష్యంబు గలవాడనాటచే
 వనితనీకింతగా వ్రాయవలసెఁ

గీ. గాకతమతమ యక్కటల్ గడపుకొనెడు
 వారలందఱతో పాటివాడనైన
 నింతయేటికి? నీకు నొక్కింతయైన
 మనమునను దయలేదు రామావధూటి.

సీ. నీమోము నే నొక్కనిముసంబు గనుఁగొన
 శశియేటి కనిపించుఁ జంద్రవదన!
 నీమో వినే నొక్కనిముస మానిన దొండ
 పండేటి కనిపించుఁబల్లవోష్ఠి
 నీకనులే నొక్క నిమిషంబు గనినఁబ
 ద్మమేటి కనిపించుఁ దరళనయన
 నీబామల్ నేనొక్క నిమిషంబు గనుఁగొన్న
 విల్లేటికనిపించు వలసితఱ్ఱు

గీ. నీదుచెక్కులు నేనొక్క నిమిషమైన
 గనిన నద్దంబు లేమిటి కనుచుఁదోచు
 నిట్టి నినుఁబాసియున్న నాకిపుడుజన్మ
 మేవృథాయని తోచు రామావధూటి.

శ్రీ. శ్రీమించు నెమ్మొము తామరవిరి తక్కు

గన్నులు విరిసినకైరవములు

కుదురైనరదనముల్ కుందకుట్టలములు

తీరైననాసిక తిలగుమంబు

తరళాధరోష్ఠంబు దాసానిపుష్పంబు

పాలుపైన పొక్కిలి పొన్నపువ్వు

ఆదోక లగుజంఘ లరఁటి పూమొగ్గులు

చక్కనిమెయి శిరీషప్రసూన

గీ. చుహూ మును మంచిమంచి పూ లరసి తెచ్చి

పొదవి నెమ్మొనుఁ జేసెఁగాబోలు బ్రహ్మ

దాన నిల గల యెల్ల కుందరులలోన

మాకు స్పృహణీయవై తిరామావధూటి.

శ్రీ. నారంగములు బృహన్నారంగములుగల్గి

విలసిల్లు నుద్యాన వీధులందు

కాదంబములు షడ్మకాదంబములు గల్గి

తనరారుకాసార తటములందు

పర్యంకములు మహోపర్యంకములు గల్గి

వినుతికెక్కిన సౌధవీధులందు

మణిపుత్త్రికలు నభోమణి పుత్త్రికలు గల్గి

సౌరుమీరినచంద్రకాలందు

గీ. మనముమనముల మోహ ముమ్మ రముగాఁగ

మరునిఁబూజించి మించి యేఱ రతుల

నతులగతులను దేలి సమ్మతుల మీటి

తీవినుంటిమి గదవె రామానధూటి.

ప్రతాపరుద్రచక్రవర్తి.

సీ. పూర్వాపూర్వులు పాలిమేరలై యుండ
 నేరాజు జగమెల్ల నేలగల్గె
 లక్షింపఁ దొమ్మిదిలక్షలవిలుకాండ్రు
 నేరాజుబలములో నెలమిఁ గలరు
 ధరణి డెబ్బదియేడుగురు నాయకోత్తము
 లేరాజు సేవింతు రిచ్చగించి
 దాక్షిణాత్యులనెల్లఁ దటిమి జయ స్తుభ
 మేరాజు నిల్పె రామేశ్వరాన

గీ. అతఁడు కాకతివీరరుద్రావనీశుఁ
 డమ్మహారాజు చెప్పంగ నలరె ధాత్రి
 రాజుశేఖరుఁ డెంతయు రమణతోడ
 జగముపాలించు భూలోకచక్రవర్తి.

మైలమభీమన.

ఈతనిపేరఁ గల్గుపద్యములు (“గరళపుముద్ద—” ఏలువభీమ—) వే(త) ములవాడభీమకవిక్యతములుగా లక్షణగ్రంథములం దుదాహరింపఁబడినవి. శక్రింద నుదాహరింపఁబడుపద్యములెల్ల నొక్కవరుసలోనివే యగుటచే నొక్కరిచేతనే (భీమకవిచేత) రచియింపఁబడిన వనుకొనెదను. భీమకవిపద్యములు సాహిణిమారన, చాళుక్యచోక్కభూపతి, సాగిపోతరాజు, కళింగగంగు (చోగంగఁడు) తెలుంగాధీశుఁడు, మైలమభీముడు, ననువారికిఁ బ్రసక్తింపిన యగుటచేత, నాయందఱు సమకాలమువారు కాఁదగుదురు. భీమకవినిగూర్చి “ప్రబంధరత్నావళి” పీఠికలోఁ గొంత విస్త్రంబి చర్చించియున్నాను. విజయనగరసంస్థానపుఁబ్రభువులగు పూసపాటివా రీమైలమభీమనసంబంధులట ! ఈతఁడు ఏలేరు, కసిమి, వేంగి, కళింగలను జయించినట్లు పద్యములం దున్నది. ఏలవభీమ మైలమభీమ, పదము లొక్కనిష్టే.

ఉ. యాచకభేదరుండు సుగుణాంబుధి మైలమభీమఁ డీర్ఘిన్
జూచి వరించె రంభ యెడఁజొచ్చెదిలో త్తను; దారినిద్దఱన్
ద్రోచె ఘృతాచి ముగ్ధుఁడు దొడ్దడి కయ్యముపుట్టె నంతలో
నాచుకుపోయె ముక్తిసతి నవ్వెరి యద్దశఁ జూచి నిర్జరుల్
నోచినవారిసొమ్ము లవి నోమనివారికి నిచ్చునే ధరన్

[ఇందలికడపటిచరణము నాచనసోముని హరివంశమందునుగలదు.]

చ. ఆహితులఁ దాకి పోరునెడ నంబుధికల్గిననాఁటిరాము గో
గ్రహణమునాఁటి పార్థ గదఁగాఁ గౌరవు నేసిననాఁటిభీము నా
గ్రహమెసగం బురత్రయముఁ గాల్చిననాఁటిలలాటలోచనున్
మహి నుపమింపఁగాఁ దగు నె మైలభీముని భీమవిక్రమున్.

ఉ. పన్ని తురంగమంబునకుఁ బక్కెర వెట్టినవార్త చారుచే
విన్న భయంబునంగలది వేసటనాట నెచక్ర(?)గోట్టముల్
మన్నియపట్టణంబులును మక్కెన వేంగి కళింగ లాదిగా
నిన్నియు నొక్కపె ట్టెగసె నేఱువభీమస్వ పాలు ఘటికిన్

క. అవసరు లేఱువభీమని

పారువున మనలేరు చిచ్చుపొంతను నెన్నె

తెరువునఁ బైసరై జూచరి

సిరియై రేస్పట్టుక్రింద జిల్లెడుచెట్టై.

ఉ. ఆలములో నరాతులకు హమ్మని మాగ్గానవచ్చునే మహా
కాలికి చూలికిన్ బ్రళయకాలపుగాలికి రాఘవేంద్రుబా
ణాలికిఁ బక్షి నాయకునఖాలికి మత్తగజేంద్రునైదిదం
స్త్రిలికి దానపావకశిఖాలికి మైలమభీమువారికిన్.

ఉ. నేరుపు బ్రహ్మజేర నిజనిర్మల తేజము సూర్యులజేర నా
కారము కాముజేర నధికం బగులక్ష్మి యనంతజేర గం

భీరత వార్ధిఁ జేరఁ గలపంపు కులాద్రులఁ జేరఁ గీర్తిదా
నూట లేక త్రిమృతుచు నున్నది మైలమభీముఁ డీల్గినాఁ.

చ. గరళపుముద్దలోహ నువగాఢమహాశనికోట్లు సమ్మెలల్
హరునయనాగ్ని కొల్మి యురగాధిపుకోటలు ప్బుకాల్లు ది
క్కరటిశిరంబు దాయ లయకాలుఁడు కమ్మరి పైఁపిను
హరణగుణాభిరాముఁ డగు మైలమభీమచక్రఃపుష్టికిఁ.

మ. తెరలంబాటి నభంబు దాఁకినఁ బయోధిం బోచినాఁ శైలగ
హర్షముల్ దూతినఁ జిక్కభీముఁడునృపవ్రాతంబుఁ బోనిచ్చునే
గరుడండై చని పట్టు మింటితుద నుగ్రగాహమైచొచ్చి సా
గరమధ్యంబునమ్రింగుఁ బట్టుకొను సింగంబైగుహంతంబునాఁ.

క. ఆలమునఁ జిక్కభీముఁడు

నా లతివేగమునఁ బెరికి నడితుడగవియన్

బ్రేలిపడఁ బడుగు నేసెను ?

ఏలేరును గసిమి భైరవేశుం డెఱుంగన్

ఉ. వీరగుణప్రతాపగుణవిశ్రుత! మైలమ భీమ నీయశం

బారభమానతారకరహారవిలాసము నీనికేతనం

బాభమానతారకరహారవిలాసము నీభుజార్చనం

బారభమానతారకరహారవిలాసము చిత్ర మిద్ధరన్.

ఉ. భండనభీమ నీయెదుర బాటక నిల్చినకాత్రపుల్ బృహ

న్మండలపుండరీకపురనాకనివాసులు నోర్చినన్ బృహ

న్మండలపుండరీకపురనాకనివాసులు చచ్చినన్ బృహ

న్మండలపుండరీకపురనాకనివాసులు చిత్ర మిద్ధరన్.

చ. విదితగురుప్రతాపగుణవిశ్రుత మైలమభీమభూప నీ

పదిలపుఖడ్గదారఁ దెగి పాతినవీరుఁడు గోపురంబుపె

విదితసువర్ణరత్నమయవేదికమీఁదను నిల్చి కాంతు నా
పదిపడు లగ్నిహోత్రులను బన్నిరుసూర్యల నూఱుచంద్రులక.

చ. ఆసమునఁ గాసికానగరమం దసువృత్త త్యజియించినంతనే
యసదృశ మైనకన్నుగల దచ్చట మైలమభీమభూప నీ
యసిఁ దెగిపడ్డనై రులకు నంబకముల్ పదినూఱులయ్యెన్ నీ
యసికిని వారణాసికిని సంతర మెంత దలంచిచూచినక.

మాచయబ్రహ్మాఁడు.

ఈతఁడు, నాచనసోమునివసంతవిలాసకృతికిఁ బతియని, యాగ్రంథ
మందలి మొదటిపద్యమిది యని శ్రీరామ కృష్ణకవిగా రుదాహరించినారు.

కా. శ్రీచన్నుంగ్రవక్రేవఁ గ్రొమ్మెఱుఁగులక శృంగారపుందోటకుక
బ్రాచీనం బగుచున్నవింశతినఖిప్రాధిక సుఖాంభోధివే
లాచంద్రోదయమైనదేవుఁడు కృపాలంకారచి త్తంబునక
జూచుక మాచయబ్రహ్మాధీమణిఁ గవిస్తొమ్మకచింతామణికిన్.

ఈతనిఁగూర్చి చాటువు:—

సీ. కమలంబునకుఁ బుట్టి కమలంబుచుట్టమై

కమలంబు తననాభిఁ గాంచిగాక

గంగకు నుదయించి గంగ నాదలఁదాల్చి

గంగలో భువనంబు గలపిగాక

జలరాశి జన్మించి జలరాశి లంఘించి

జలరాశి బాణాగ్నిఁ జమరి గాక

వహ్నికి నుదయించి వహ్ని నెచ్చెలిఁ జేసి

వహ్ని ఖాండవముపై బ్రాంకి గాక

గీ. ఊర కెవ్వారు నీతోడ నొరయువారు

బుద్ధితేజోరమాశౌర్య భూతి యత్ను

కాంతి విక్రమఖ్యాతి సంగతుల నలరె

ప్రాభవోదార! మాచయబ్రహ్మగీర.

సీ. బలిమిఁ బ్రతాపునికొలువునాయంకుల

కుంచెలు మాన్నినగురుభుజాండు

భువి దొడ్డమారెమ్మగవిని దూరుచు నర్దు

ప్రకట విద్వేషి నాయఁకులమగఁడు

ఎలమి డెబ్బది యేడ్లు రలరారఁగొల్పిరా

రుద్రదేవుని యొద్ద భద్రగజము

పరతేర నందఱుఁ బాఱంగఁ గరిఁద్రోచి

హరిదంతి బీమాంకుఁ డనఁగఁబరఁగి

గీ. ధరణిలోన వెలయుదండాడుగండాంక

భీమనృపతిపుత్త్ర పృథులగోత్ర

పోతుగంటి మైలభూపాల! నీచేతి

హేతి కెదురు నిల్వ నెందులేరు.

సీ మానిసికొండొద్ద మన్నె వేశ్యాభుజం

గాంకుబామ్మయదేవు నాచిఁ బరపె

ఈసునఁ బైపడ్డబోసంగికడదాఁక

పరఁగ మంగయ నేని భంగపఱిచె

పోరిలో మెఱయుకొంహరినల్లయరెడ్డి

... వెసఁజీమ లేటిబయల

సుప్పరపల్లొద్ద నుద్యోతిఁ బైపడి

ధిల్లితురుక్కుల క్రుశ్ణడంచె

ధిల్లిలో తెలుగుబిడ్డ లనృపాలునిగల్పి

తావిశలకీర్తిధర్మగతిని నిల్పె?

గీ. భీమభూపాలసుతుఁడు తద్భీమబలుఁడు
నైరిగజభీముఁడమిత సత్యప్రియుఁడు
ఘనభుజాశాలియగు పోతుగంటుమైలి.

సీ. ఢిల్లీలో సురధానుఁ డొల్లి వేదిధరాది [?]

దృఢుండు సత్యక్షసాక్షిగాఁగ
మహనీయజయశాలి మలికినేనూరుండు
జగదేకభూరులు సాక్షిగాగ
జగతిపై డెబ్బదేడుగురు నాయకులు
నక్షీణబలయుతుల్ సాక్షిగాఁగ
సహజసాహస యుద్ధసన్నద్ధవరభట
క్రయమైన దాకోలు సాక్షిగాఁగ

గీ. సూర్యవంశోదయ ఖ్యాతుఁడార్యతెలుఁగు
బిజ్జలస్థపాబుఁ గెల్చెఁ దద్భీమబలుఁడు
నైరిగజభీముఁ డమితసత్యప్రియుఁడు
ఘనభుజాశాలియగు పోతుగంటుమైలి.

ఈయనకొడుకు.

సీ. మాయురే భాశోరమల్ల సంచారణాంక
చాఁగురే తెలుఁగుబిజ్జలవిభాశ
హహ సముద్ధ తాహవనైరిగజభీమ
మేలుమేలు కులపిశాలిగోత్ర
హోహోస్కీర్తి సముచ్చిత బ్రహ్మాండ
హహేప్రళస్తబండాడుగండ
అవుర పాంబాదేశహన్నిబ్బవరగండ
బలి చేతిదంప భూపాలదళన

గీ. యనుచుఁగొనియాడుదురునిన్ను సర్థి జనులు

మగధమాళవనేపాళమత్స్యసభల

భీమభూపాల సత్పితృపృథుచరిత్ర

విభవనాభాగ మైల భూవిభునినాగ !

ఉ. వల్లభ ! భోగభాగ్యసురవల్లభ ! చారువివేకశారదా

వల్లభ ! నిత్యసత్యరఘువల్లభ ! ధర్మవిచారద్రావదీ

వల్లభ ! వాగ్విలాసఫణివల్లభ ! కాంతి విహారశారదా

వల్లభ ! చింతపల్లుపురవల్లభ ! అబ్బపృపాలువల్లభా !

మ. కదిలెకా ఖండియరాయవల్లభుడు వేడక దాడి యీధాత్రిపై

యదె ఛత్రం బదె చామరం బదె హయం బన్నక భయభ్రాంతులై

కదనోర్వీధరచాపచక్రధృతిగాఖడ్గాది శస్త్రాస్త్రముల్

చదరకవైచిత్ర దీయవైరులుగిరుల్ సంప్రాప్తులైరక్కరే !

ఆతనికొడుకు.

ఉ. భండన మాటపట్టు జయభామిని నెచ్చెలి చండవిద్విష

న్మండలి దేహ రక్తములు మానక పానకముల్ గ్రసించు ను

ద్దండతడాకినుల్ సఖులు తక్కినభూతము లర్థ లిమ్మహి

ఖండియరాయవల్లభుని గన్ననృపాలకరాసి పుత్రికై.

ఆతనియనుజుండు.

సీ. ప్రతిపక్షసుండవీ బంధుర స్తనముల

పనుపుపయ్యెదలకుఁ బాయుతెరువు

రిపురాయభామినీవిపులధమ్మిల్లంబు

విరులనెత్తావికి వీడుకోలు

శాత్రవకామినీ చటులనేత్రంబుల

కలికికాటుకలకుఁ గానివావి

అపరాయభామినీయారుణాధరముల

సాబగు వీడెములను జాక్కుకెదురు

గీ. చేసె నారార ధాత్రి నీచేకరాసి

వైరిగజభీమ వల్ల భేష్వరకుమార

వసజహితతేజ ! కామినీజనమనోజ

బహుతరాటోప సింగభూషప్రతాప!

ఈసింగమనేడేరావు (చితువురాల) సింగమనాయనిబావమఱుడి.

జగరావు - తిప్పరాయఁడు.

గీ. యవనుల గెల్వఁడే యంపరాయలుమాడ

నెట్టెన కంబము మెట్టుబైట

పరిపంధియోధులఁ బరపఁడే వాడిమై

నుద్దండవృత్తి కోనూరియెద్ద

కాటయవేమ భూకాంతునై న్యంబెల్లఁ

గొట్టఁడే యుగుడుగులనిక్రేవ

చమపామాత్యుని సాచిగాఁగొట్టఁడే

కొండపి డాపెద్దకొండగడిని

గీ. ప్రబలరణరంగజయభేరిభాంకృతుండు

రాయచేకోలుగండధరావిభుండు

రామ రఘురామ బలభద్రరామ నిభుండు

దీప్రబలుఁడై నగజరావు తిప్పఘనుండు.

అన వేమారెడ్డి.

రెడ్డిరాజులలో నీతఁడు విఖ్యాతబుహరాక్రముండు. క్రీ 1370 ప్రాంతముల నున్నవాఁడు. రెడ్డిరాజ్యమునకు నద్దంకి రాజధానిగా నుండఁగా నీతఁడు క్రొత్తగాఁ గొండవీడుమర్దమును గట్టించి తనకు రాజధానిగాఁ జేసికొ

న్నాడు. “కొండపేడుం రాజధానిం సవిచిత్రా మకల్పయత్ | దృష్ట్యై
త్యష్టాపి నైచిత్ర్య మభూ ద్యస్యా స్సవిస్మయః” — ఈతడు వెల్లోటి
వెలమరాజులతో, బోరాడి రాజ్యమును బెంపువెలయఁజేసినశౌర్యశాలి. ఈయన
నవరాజధానీ ప్రశంసాత్మకమగు సమస్య:—

ఉ. వ్రేల్చున కాటుకుస్కలుగ వేయఁగ జాలినరాయరాతులున్
బోటరులైన పీఠభటపుంగవు లోయన వేమభూప! నీ
పీటను గల్గియుండఁగను విగ్రహు లెంతటివా రెదుర్పఁగా
ఘోటకహాటకప్రకటమంజరధాటికిఁ గొండపీటికిన్.

ఉ. కాటమరెడ్డివేమఁ డవఘాటనుహాద్భుతచండభిద్దుండై
కాటమఁజేనికోట గొని గౌతమవాహిని దాఁటిపోయి యా
కోటల నున్నరాసుతుల కోమలులన్ దగఁ గొంచువచ్చెఁ బో
ఘోటకహాటకప్రకటమంజరధాటికిఁ గొండపీటికిన్.

ఉ. ఘోటకభోటహాట కురుకొంకణసింధుమరాటలాటక
ర్లాటకలింగవంగ ద్రవిళాంగ విడేహకరూశదుర్గ ముత్త
సాటియె యన్న వేమవిపులావిభుఁ డేలినదుర్గమైన యా
ఘోటకహాటకప్రకటమంజరధాటికిఁ గొండపీటికిన్.

ఉ. ఎత్తినవీర మొప్పుఁ గడు నేవున వేమయ్యయన్న వేముదం
డెత్తినవార్త విన్నఁ బరువెత్తుతలంపురె యెత్తుఁగాని మో
మెత్తను తెప్పలెత్తగొడుగెత్తఁ బతాకము లెత్తఁగా మనం
బెత్తద తత్తరంబుమెయి నెత్తినభీతి నూతికోటికిన్.

కా. భద్రత్యాగగుణాయురాహవకళాప్రస్ఫుర్తిఁ గోందండసం
పదేభాకృతి నన్న వేమనృపతిన్ భాషింతు నీభూమి నే
భద్రేభాంతమ భానుపుత్రి భరతున్ భాషాప్రియున్ భార్గవున్
భద్రున్ భాను భగీరథున్ భవసుతున్ భంగోద్భవున్ భావజున్.

క. విని చెప్పకున్న దోషం

బని చెప్పినఁ గొండెమందు; రది యెట్లున్నకా
నినుఁ బొంది కీర్తికామిని
యనవేమనృపాల! దెసల కరిగెను జుమ్మి.

సీ. వీరనారాయణవిభుఁడు గొల్లెనయై తై
నేనంక దాడిగా నేగువాఁడొ
రాజవేశ్యావిటరాజు లేజీనెక్క

వాహ్యలిగా నెందు నచ్చువాఁడొ
జగనొబ్బగండండు సరస బంటులఁ జేర్చి
నేకోటఁ జుట్టుకో నెన్ని నాఁడొ
కలియుగబేతాళఘనుఁడు ఖడ్గముపూసె
ధరలోన నెవనికై తలఁచినాఁడొ

గీ. ఎఱుంగరా దని వేగరు లెఱుంగఁజెప్ప
నీచుకాత్రవబలములు నిద్రలేక
తివిరి జడిసిరి నీఖడ్గతీవ్రధాటి
నతనుసమరూప ! అనవేమనాఖ్యభూప!

సీ. పావకపరమేష్ఠి పవనపారావార
పాకశాసనులు నీపాటివారు

కందర్పకాశ్యపీ కమలాధిపతికర్ణ
కాలకంధరులు నీకరణివారు

యామినీశ యయాతియాదోధిపతి యక్ష
యమరనూభవులు నీయంతవారు

తపనతాటక? వైరితాలాంకతారాద్రి

తారకాంతకులు నీతరమువారు

గీ. శుద్ధి మతిరయ గాంభీర్యవృద్ధిరూప

శాంతికరుణా వితరభూతికాంతిభాగ్య

సార ధనధర్మ తేజో లిఖ్యత్యైవైర్య

భుజబలంబుల ననవేమభూపవర్య.

నీ. భరతభాషారాడ్చి దురభీష్టు భుజగాధి

భూభేదై ముల సొల్సువాడు

మధుమారమిహార మీనధరముగ్ధురమూర?

భిన్నర మైత్రుల శేర్మివాడు

శరశాస్త్ర శిబిశిక శుకశూక

శేషశై నేయుల సెలవువాడు

కరికాలకింకీల కురుకూలకెసకేస

కైటభారాతుల కరణివాడు

ఉ. ధారుణిరాణివాసి నని తా ననుచున్నది యన్న వేముతో

మారుల భుక్కులాధిపుని మానగఁగారణ మేమికల్లెనో

— — — నారియైనయా

నారికి నారియైనఁ బరనారులు నవ్వరె మజ్జగబులక.

క. ఏషనికిఁ దగినమనుజుని

నాపని కనుపంగలేక యవనీశుడు దా

నోషనిమనుజునిఁ బంపిన

నాపని దాఁ జెటిచివట్టు లనవేమన్యపా.

పెదకోమటి వేమారెడ్డి.

ఈయనకు సర్వజ్ఞచక్రవర్తి యని బిరుదు. అమరుశతకవ్యాఖ్యాసాహిత్యచింతామణ్యాది కృతుల కీయన కర్త. శ్రీనాథకవిసార్వభౌముఁ డీయన యాస్థానమున విద్యాధికారి. క్రీ. శ. 1404 మొదలు 1420 వఱకు నీతడు రాజ్యపాలనము చేసినాడు.

శ్రీ. కపటకంఠీరవాకారసారాయణ

క్ష్యోనినాదంబు గేలిసేయు

కల్పంతదుర్దంత కాలబైరవభేరి

భమరుకోన్మాదం బడంగఁ జేయు

ప్రళయకాలాభీల పటుఘోరనిరాత

పటుపుటారానంబుఁ జటులపడుచు

మహానామాహాకాల కోలాహలాత్తొల

పాతాళనినదంబు భంగపఱుచు

గీ. గండు మెఱసి నరిపుకోటిగుండె లవియఁ

జండగతి మ్రోయునీరఱోద్దండభేరి

జయరమాసంగ! రాయవేశ్యాభుజంగ

ఆతులబలధామ! పెదకోమటన్నవేమ.

శ్రీ. కానీనకాకోక కానీనకాకోక

కానీన కాకోకకాద్రవేయ

కాద్రవేయాధర్మ కాధవేయాధర్మ

కాద్రవేయాధర్మకాలకాల

కాలకాల ప్రాంగకాలకాలప్రాంగ

కాలకాల ప్రాంగకారకార

కారకారగ్రాహ కారకారగ్రాహ

కారకార గ్రాహగ్రాహగాహ

గీ. గాహగాహను గాహనుకై నధూమ

ధూమనాటిక నాటికదురభిమాన

రమ్యగుణలోల! సంగడిరత్నపాల!

ఆమితగుణధామ! పెదకోమటన్నవేమ!

చ. ధరణియొ బొమ్మరిల్లు వసుధావరపంక్తులు బొమ్మలంబుధుర్

గురుగులు చక్రవాళిగిరి కోట నభం బది నేనకోదని

రజ్జరగి గద్దెపీట యినచంద్రులు మేటినివాళిపల్లెముల్
గురుతరపుణ్యుడై నపెదకోమటివేమనకీర్తికాంతకుక.

సీ. ఆచెంప నుద్దండ? (అచ్చంపువుద్దండ?) అనవేమపురమను

గ్రామంబు తోరణకట్టిరేని

ధరణికోటనుగల్గు ధనధాన్యవస్తువు

లరికట్టుకొని చూఱలాడిరేని

మునుకొనియభిమానముద్ద (?) భక్షింపంగ

సారెకుఁ జేతులు చాచిరేని

ఆభ్యంగనమునేయు నన్నగారికి [నన్నవేముకు] చెప్పు

నూనెలో చెప్పలు నూటిరేని

గీ. కణిగి శత్రులు [విప్పులు] నేయునాఘాత్యమునకు

నోర్చియుంటివి నీసాటి యుర్విగలఁడె

[ఓర్చిక్కిర్తులుగాంచితివుర్విలోన

నెన్నరాజులు సాటిరా రెవ్వరైన]

సమదరిపువీర రాజవేశ్యా భుజంగ!

అమలబలభీమ! పెదకోమ టన్నవేమ!

కాటయ వేమారెడ్డి.

ఈతఁడు కాళిదాసునాటకప్రయమునకు వ్యాఖ్యాత. కుమారగిరీచే.
గొండపిటిరాజ్య మేలించినవాఁడు. “నవ్వాకాటయశాకే పోత్త్రో మారస్య
కాటస్య పనూనుః! వీరాన్నపోతస్య పతే ర్జామాతా జయతి వేమభూపాలః”—
ఈయనభార్య, కుమారగిరితోఁబుట్టువు. కుమారగిరి తనయవసానకాలమున నీత
నికి రాజమహేంద్ర ప్రాంతదేశమును బొలితోషికముగా నొసఁగి యక్కడికి
బంపినాఁడు. తనయొకపుత్తుఁడు మృతినొందఁగా నీతఁ డారాజ్యమును దన
యల్లుడగు వీరభద్రారెడ్డి కరణముగా నొసఁగి యాతనికి బాసటయై యక్క

దజీవితశేషమును గడపెను. కుమారగిరి యనంతరము కొండపటిరాజ్య మేలినపె-
దకోమటి వేమారెడ్డి కీయన విరోధి. పెదకోమటివేమునికి జెల్లంగినరాజు
మహేంద్రరాజ్యము నీతఁడు పడయుట విరోధకారణము. శ్రీనాథుఁ డీతని ము-
నుతుల్యుఁడ' నిశ్చయించెను.

ఉ. మానుషదానమానబలమానితధర్మర మామనోజ్ఞరే
ఖానుతభూతివిత్తములఁ గాటయవేమనఁ బోలు వాసవిక్
వానివిరోధి వానివిభు వానివిపత్తుని వానియగ్రజుక్
వానిమఱిది వానిసుతు వానియమిత్రుని వానిమిత్రునిక్.

ఉ. ఓలీ నరాతులం దునిమె నుగ్రతఁ గాటమరెడ్డివేమభూ
పాలుఁడు రాక్షసత్రిపురభంగముచేసిన భీమురీతి, నా
కాలపుఁ బాన్ధువైఖరి జగంబును జాల నుతించుచుండఁగా
నాలిపరాభవంబునకు నంబుధి గట్టినరాముక్తవడిక్.

అల్లయ వేమారెడ్డి.

శ్రీనాథునికాశీఖండము కృతిగొన్నవీరభద్రారెడ్డి కీతఁ డన్న. భార్య
మూలమునఁ దమ్మునికి నచ్చినరాజమహేంద్రరాజ్యము నీతఁడు నిర్వక్ర పూ-
క్రముఁడై పెంపొందించినాఁడు. క్రీ. శ. 1440 ప్రాంతములదాక నీతఁడు
కలఁడు. ఈతనిపయఁ జెప్పబడినపద్యములు పెక్కులు శ్రీనాథకవీశ్వరునివి:-
నీ. వివిధవిద్యోద్ధండ విద్యత్కుముదకాండ

హరిణాంక! రూపనారాయణాంక!

నీతోగ్రకరవాల నిర్జితారిన్యపాల

సప్తాంగ! రాజవేశ్యాభుజంగ

సకలమహారాజ్య సంరక్షణోద్యోజ్య

కులశీల! గుఱ్ఱదళవిభాళ

భామాజనస్వాంత పరితోషణలతాంత

కోనండ! రాయచేకోలుగండ

కీ. జయవిజయ జన్యకాంభోజ హయసమాజ

ఖురవిపాటన సంభూతకు తలరేణు

పటలనిబిడఘనధ్యాంతభంతభువన

విజయరఘురామ! అల్లాడ విభునివేమ!

సీ. ఖండేందుమాళిపైఁ గలహంసపాళిపైఁ

గర్వరథూళిపైఁ గాబుద్రవ్య

మిన్నేటితెఱలపై మించుతామరలపై

మహిమంచునుజలపై మల్లరించు

జంభారిగజముపైఁ జంద్రకారజముపైఁ

జందనద్యజముపైఁ జౌకళించు

ముత్యాలసరులపై మొల్లిఁక్రొవ్విరులపై

ముదికల్పతరులపై మోహరించు

గీ. వెండిమల యెక్కి శేషహి వెన్నుఁదన్ని

తోడరి దుగ్ధాభితరఁగలతోడ నలరి

నెఱతనంబాడి నీకీర్త నిండె నహహా

విజయరఘురామ! అల్లాడవిభునివేమ!

సీ. యండయాత్రాఘోషతమ్మటద్యనులచే

గంతులు వేయించెఁ గన్నకొండ

కితనకాలాభీలకీలానలముచేత

నేలసాంగడఁగించెఁ బాలకొండ

? ఆరట్టజాగట్టహయగట్టములచేత

మట్టితూర్పెత్తించెఁ బొట్టునూరు

భూరిప్రతాపాగ్నిఁ బుటములు వెట్టించె

విద్యేషు లనఁ గళావెండిపురము

గీ. అనంగ నుతికెక్కి తొర కేశాదిరాయ

యరులపండునమండు వాయవనమరణ

బలియమాళియమాళువబందికార

విజయరఘురామ! అల్లాడవిభునివేమ!

వీరభద్రారెడ్డి.

శ్రీనాథకవికాశీభండము నీతఁడు కృతిగొనెను. రాజమహేంద్రము రాజు
ధానిగా గృష్ణానద్యుత్తరతీరమునుండి చీకటి, చిల్క-సముద్రములదాక రాజ్య
మేలినవాఁడు. ఈయనయన్న యల్లయవేమారెడ్డి బహుసమర్థుఁడు. కొండవీడు
రాజధానిగా నాంధ్రదేశమేలినపెదకోమటివేమారెడ్డికి పీఠవిరోధులు. పెదకో
మటివేమారెడ్డియుఁ దక్కుత్తుఁడును స్వరస్థులయిన పిదప శ్రీనాథుఁడు వీరి
యాస్థానమునకుఁ జేరెను. ఈయన పద్యములందును గొన్నిశ్రీనాథునివి కలవు.
సీ. జయ రాజవేశ్యాభుజంగాంక నిశ్చంక

యభ్యుదయంబు రాజాధిరాజ

మంగళం బాసత మండలికరగండ

సంకల్పసంసిద్ధి సమరవిజయ

బ్రహ్మరాలు నిరాయబను నశంకరముద్ర

నర్థిలు గాయగోవాళ బిరుద

మహిమించు రిపుచెంచు మలమాఱకారాంక

స్వస్తి కర్పూరన సుతిరాయ

గీ. ఆంధ్ర — — — సింధు యవనచేది

వీరలక్ష్మీస్వయంవన పితృణాధ్య!

ధరణి పాలింపు మాచంద్రతారకముగ

విక్రమోన్నిద్ర! యల్లయవీరభద్ర!

సీ. పృథ్వికచ్చపరాజు పీఠ భగ్గనఁ దన్ని

భుజిసార్యభౌమునిపడగ లెన్ని

ధరణీస్థలముఁ క్రొక్కి గిరులెక్కి నరవార్త
 వరుసతో సంభోధివరులఁ జూచి
 అనిలమార్గము దాఁటి యినమండలము దూఁటి
 శఃదూఱి నక్షత్రసమితిఁ గేఱి
 ఘనశింశుమారచక్రముఁ ద్రిస్పియతాతి
 భవు మించి గోలోక శివ మహంచి

- గీ. పూర్ణవిధుగాత్ర నీయశోంబురుహనేత్ర
 జగము లన్నియు దానయై సంచరింపె
 విమలలయరుద్ర! యల్ల యవీరభద్ర!
- గీ. భద్రమరుత్ప యాణగుణ పారుషదానవిసీతకౌర్యసం
 వద్ధిధిమప్రళ న్తిగుణవర్ణితుఁ డశ్లయవీరభద్రుఁ డా
 భద్రకభద్రభద్ర గజభద్రక భద్రకభద్రభద్రక
 ల్పద్రుమవీరభద్రబలభద్రసముద్రసురాద్రి భద్రులఁ.

శ్రీకృష్ణరాయలు.

ఈక్రిందిసమస్యలొల్ల లక్ష్మీధరపండితునిచేఁ భూరింపఁబడినది. ఈతఁడొ

కృష్ణరాయనియాస్థానవిద్యత్కవి.

శ్లో శ్రీకృష్ణక్షితిపాలద త్తమణి భిర్విద్యత్కవీనాంగభూ
 నానారత్నవిచిత్రకుట్టిమభువో రత్నాకరత్వం గతా
 అద్భిః కేవల వారిపూరనిలయ స్సంభాష్యతే సజ్జనై
 రంభోధి ర్జలధిః పయోధి రుదధి ర్వారాన్నిధి ర్వారిధిః.

ఇదే సమస్యకుఁ బ్రాచీనతరమగు వేటొకపూరణము:—

శ్లో. అంబా కుప్యతి తాత! మూర్ఖు నిసితా గంకేయముత్సృజ్యతాం
 విద్యక్ పణ్ముఖ కాగతి ర్మయి చిరంతన్యా స్థితాయా వాః ।

కోమార్తర్థ వశా దశేషనదనైః ప్రత్యుత్తరం దత్తవా
సంభోధిర్జలధిః పయోధి రుదధి ర్వారాన్నిధి ర్వారిధిః.

సీ. చెడిసి రాలొత్తినయడుగుఁదమ్ములకును

గట్టుపయ్యెదఁ జించి చుట్టకొనుచు

బయలై నకుచకుంభపాశులకును జంటి

శిశువుల మాటుగాఁ జేర్చుకొనుచుఁ

గనుగందులకువడగాలికిఁ జాటుగాఁ

గచభరంబులు విప్పి కప్పకొనుచు

వీడినతురుమునీవియదాఁక నడలించి

చేలాంతము ముసుంగు చేర్చుకొనుచు

గీ. ఖానమల్కనజీరులమానవతులు

పాటుపరువున నీవు కల్బరిగగొనినఁ

బ్రమసి దెసచెడి నలుగడఁ బఱతుకార !

అహవోషేంద్ర ! కృష్ణరాయక్షీతీంద్ర !

మ. ....రితివేమి కృష్ణతతి దేవా ! కృష్ణరాయక్షమా

తలనాథుం డనివారితాన్న మిడఁగా. దద్భ్రాహ్మణాపోశనం

బులకుంబోయి సముద్రజీవన; మిడఁబూరించునారాజు ని

ర్మలితాన్నో దకదానధారల విచారంబేల ప్రాణేశ్వరీ !

మ. నరసాధీశ్వరుకృష్ణరాయజగతీనాథా ! భవత్కీర్తికై

సురకల్లోవిని వీఁగి భర్తనిజటాజూటంబుప్రాపించె నా

హరుఁ డవ్వాహిని వార్ధిముంచుట భయస్వాంతాంగుడై పూనె నా

కరిజర్మంబు కపాలముకై భసితముకై ఖట్వాంగముకై శూలమున్.

సీ. ఆమితప్రతాపబాలార్క-విన్నూర్తిచే

నదనగోల్పడియె నయ్యదయశిఖరి

భేదీధణంధణాఘోర నానములచే

వినుకొండ గుర్తంబు విరిగిపడియె

వాహినీసవులారు (?) వాహాముఖంబురా

లక్కయై కరణ బెల్లంబుకొండ

క్రూరరాహుత్యశకులిశధారలచేత

గొలసి చెట్టునగట్టె గొండవీడు

గీ. కూలె బెజవాడ కంపించె గొండపల్లి

పగిలె గటకంబు గగ్గోటపడియె ఢిల్లి

ఏకధాటిగనీవు దం డెట్తినపుడు

క్షీర్తితోపాయభారేయ ! కృష్ణరాయ !

పూనపాటివారు.

ఉ. ఆయతక్షీర్తి సజ్జనకులాగ్రణి మాధవనర్మ చింతలం

గాయలుకోసి యమ్ముకొను కట్టెలగుండతనూజుచావుకై

శ్రీయుతుడైన పుత్తు తలచెతికినిచ్చె బెజాడపాడె నా[?]

పాయక నిల్చె నార్ధి శశిబాణశకాబ్దములైనకాలమున్.

ఉ. కట్టెలగుండి... కట్టెదురక దనపట్టి చెచ్చి య

ప్పట్టునఁ జంపి చిత్రమని భద్రుడు మెచ్చి సువర్ణసృష్టియ

ప్పట్టణభూమిలోఁ గురియఁ బంచెను మాధవనర్మ పాడి పెం

పెట్టిదొ యంచు నింద్రుసభఁ బేర్కొని రష్యడు దేవసంఘముల్.

సీ. చినుకుకుఁజనుకెత్తు కనకంపున్నంబు

నేరాజు కురిపించె నేడుగడలు

దురితవిదూరుడై దుర్గ జగన్నాథు

మెప్పించె నేరాజు మేదినందు

గరువంబునకు బోయనరుఁ బన్ని శిశు...

తనశిశుఁ జంపెను.....

చతురంగబలములు శక్తితో సంధించి

పగతులు నేరాజు పఱపినాడు

గీ. భానునంశ్యండు సహకారబాంధవుండు

ధర్మపాలుండు తమ...తాతతండ్రు

పాసంగ నెవ్వారు నీసాటి పూసపాటి

రాజకులదీప ! ఉద్దండరాచమాన !

చ. ఎనిమిదివేలదోరగలయేనుగులుకొనడి నేలద్రొక్కి త్రొ

క్కనిదశలక్షవాజులును గాలుండు పోని

ఎనయంగ దుర్గయిచ్చె ధన మిద్ధధనంజయభీకరాంకుకు

మనుజవరేణ్యతం బరగుమాధవవర్మకు గారవంబునకొ.

సీ. మత్తఖండాపూని మ్రాకులు తెగమొత్తి

మెరియుమన్నీలకు మిండగీడు

పూని గంతులువేసి బోరుననార్చియు

మరియుమన్నీలకు మూకవిష్ణు

కోపించి నడివీధి గుఱ్ఱంబుదట్టించి

వదరుమన్నీలకు నలపు విటుండు

వనితలముందట వన్నెలుపెట్టుక

నిక్కుమన్నీలకు నెత్తిపిగుడు

గీ. అనుచు నర్థులు దిక్కుల నభినుతింప

పీరవిక్రమవిఖ్యాతి వెలసి తొర

మన్నెసుల్తాన శాత్రవమానభంగ

వినుతనారాచ! చింతిమ్మ విభునిరాచ.

సీ. మనసు లొంగని పైరిమన్నె పేరంటాండ్రు

గదనాన గర్భాలు కలంగమోదు

గంటగించెడు మన్నెకొంటె భూపతులాండ్ర

నెస నర్థికోటికి వెచ్చపెట్టు

లజ్జాభిమానంబు లుజ్జగించెడుమన్నె

కూటులంజెలనుంచు కోసివేయు

దొడగొరిపుమన్నె దుక్కిటెద్దుల గాంచి

కరకరినదలించి కసపుమేపు

గీ. జెడుగుగుల్లాపుమన్నెల జెండియాడు

విధనగుల్లాపుమన్నెల వెన్నుజులుచు

భూసుతాటోప గుణపేటి పూసపాటి

రాచవిభుతమ్మ! ఉద్దండరాచమాన!

క. కరకరి తమ్మయరాచం

దటిముటి తురగంబు నెక్కి యాజి గృహణి

బటవళ్ల విడిచినంత నె

మొటవెళ్లు నరాచిరాజ ముఖ్యులపీళ్ల

క. మన్నెసుల తానుబిరుదం

దెన్నంగ గజరాజువీట నెన్నంగదాము

మన్నెలమునుచు నచ్చిన

దన్నును నీగొడుగువాడు తమ్మయరాచా.

సీ. హేమాచలముదాక నేకచిత్రంబుగా

భువియేలె మీతాత బుద్ధవర్మ

మీతాత కురియించె మొటసి మాధవవర్మ

గరిమతో బెజవాడ గనకవృష్టి

పాండ్యకేకయవోళ పరవీరబలముల

దెగటార్చె మీతాత దేవవర్మ

పిడుగుము త్రియముగా నడి నేసె మీతాత
భీకరంబుగఁ జికభీమస్వపతి

గీ. చండవిక్రమ! ఘనవంశజలధిచంద్ర
బాపు! నగధీర రణవంగ ధైరవాంక
పాసంగ నెవ్వారు నీసాటిపూసపాటి
రాచవిభుతమ్మ! ఉద్దండరాచమాన!

మ. అతిశౌర్యుండగు పూసపాటికులరాచాధీశు తమ్ముయ్యకు
న్నతిగావించుచు నాశ్రయింతు రిల నల్లాటి వశ్యేదికా
కితకోటప్రభులాత్మ బాంధవతనో గల్వంగలేకో మహా
చతురుండంచునొ ఖద్విపాగ్నిశ శభృచ్చాక్షకాబ్దకాలంబులక.

ఉ. కొందఱురాజు లప్పనము గొమ్మనియియ్యంగ బంధువల్లమై
కొందఱు గొల్వఁజేర్చుడివి కొందఱు మ్రొక్కఁగ నూడిగంబులక
ముందటఁ గొందఱుంబిరుదు మ్రోవఁగ రాజుల పూజలింగమై
యందున మించె రాచమనుజాధిపుతమ్మన రాజమాత్రుఁడే.

వత్సనాయనారు.

ఉ. తరయ వత్సనాయనెలగౌధివనంబున నారసింహ! మీ
ద్వారము గర్వితాహితవిదారము సత్కవిబంధురక్షణో
దారము సత్యశౌచనయధర్మవిచారము కామలోభవి
స్తారనివారముక సద్భవచారము నైన్యనివార మార్గక.

క. రాచర్క మనఁగఁ జందెపుఁ
బోఁచా మఱి రిపులగలిచి భూసుతకీర్తిక
యాచకుల కియ్యఁగలుగుటె
రాచర్కము వత్సనాయరామనృపాలా !

మ. ఇతఁడా రంగదభంగసంగరచమూహేతిచ్చటాపావకో
ద్ధతకీలాశలభాయమానరిపురాడ్డారాశ్రుధారానదీ

నతరంగిణ్యబలాసమాగమసమానందత్పయోధస్తుతా
 యతశ్చోర్యోజ్జ్వలుఁడైనవత్సవయరాయశ్శ్వావయం డీతఁడా!
 మ. మహి నానందన్యపాలుప్రీవిజయరామస్వామివా లోకినూ
 ర్దిహునేకభానునిమస్తకం బనిమొనకొరెండయ్యెరెండయ్యెన
 వ్యహరిద్లోటకమండలం బపుమ రంభాకంచుకగ్రంథియుకొ
 రహి యెండయ్యె జనానులాపమునకుకొదప్పేదిప్రేటాటనకొ.
 ఉ. తేకునలోడ నత్సనయతిమ్మజగత్పతిప్రాపునేరితికొ
 రాకు దరిద్రమా యికక బరాకుననైన గిరాకునైన నీ
 పోకలు సాగ వింకక జెడిసోనక మాపగవారిఁ జేరుమా
 దీకొనివచ్చి తేని నినుఁ దిట్టక కొట్టక మాన నిమ్మహికొ.

క. డాబాలోఁ గూర్చున్నాఁ
 డేబాలుఁడు ముద్దుగుమ్మ యెవ్వరె చెపుమా
 చాబాఘ నీ వచెఱుఁగవె
 బాబాజీ బుచ్చితిమ్మబహదరె చెలియా !

ఈకొండమనేడే రావుసింగమనేనియన్నమనేనిబావ.

సీ. చటులకాత్రనకోటిఁ జక్కుగా నఱకవే

పిలిచి బిడ్డలపేర్లుపెట్టుకున్న

మల్లెరిసంఘంబు మట్టిమల్లాడవే

పరతెంచినదములఁ బడకయున్న

చెనఁటివిరోధులఁ జించిచెండాడవే

యెలమిలోఁ గానుక లియ్యకున్న

గబ్బివైరులఁబట్టి కనవుదిన్నింపవే

వేవేగ శరణంబుఁ వేడకున్న

గీ. గండభేరుండగండరగండబిరుద

గురుతరోద్దండపులియమార్కొలుగండ

శుభకరాకారకొండభూవిభుకొమాగ

దీపితాటోప ! జూపలితిమ్మ భూప !

సీ. చభసంబుతో వై రిరాజన్యవత్సుల

గొట్టుతుక్కల జూపచుట్టుగాను

చలులారివరపీరచక్రవాకంబుల

జించు గోళ్ళను బటావంచగాను

కపటతాత్రన విహంగమకోటి శిరసులు

చెండు ముక్కున గంతతుండములుగ

ఘోరవిద్వేషిశకుంతమాంసంబులు

భక్షించు వేడ్యతోఁ గుడివిండ

గీ. అపుర నీగండభేరుండ మహారహంబు

తివిరి యారీతివిహరించు దిక్కులందు

శుభకరాకార కొండభూవిభుకుమార

దీపితాటోప ! జూపల్లి తిమ్మభూప !

సీ. బిరునైన నీగండభేరుండ బిరుదంబు

తమదన్నవాఁడు నీతమ్మదిండి

పెంపై ననీగండభేరుండబిరుదంబు

పెట్టెడువాఁడు నీబెస్తవాఁడు

తీరైన నీగండభేరుండబిరుదంబు

గుఱిబూసువాఁడు నీగొడుగువాఁడు

పేరైననీగండ భేరుండబిరుదంబు

కోరెడువాఁడు నీకుంచెవాఁడు

గీ. మండలంబున గండభేరుండ బిరుదు

నీక తగుఁగాక దూబమన్నీల కేల

భవ్యచాచిత్ర ! కొండభూపాలపుత్తరీ

దీపితాటోప ! జూపల్లి తిమ్మభూప!

శ. మండితక్రింది మీటి జయమాఘచతుర్దశినాడు గండభే
రుండముదీసి క్రిందుపడి రూఢిని వెల్లకిరాయఁ డద్దిరా
కొండయతిమ్మనికొ శరణుగోరెను జూపలివంశచంద్రు ని
మ్మండలమందుఁ గొండపలిమాన్యులు సాక్షిగఁగృష్ణసాక్షిగఁ

క. గండర భేరుండబిరుదు

కొండయతిమ్మక్షీతీశుకును భూషణమై

యందు సల కనకశైలము

కొండుక పరిపంధిచాపగుడిసెలఁ గలదే.

క. కొలువక యిచ్చుట త్యాగము

కొలిపించుట యిచ్చుటెల్లఁ గూలిప నింతే

కొలువునకుఁ బసర మీదా

పాలుపుగ జూపల్లి కొండభూవరుతిమ్మా!

క. కొండపలిబయలు బిరుదులు

నిండినవేడుకలఁ బెట్టి నీ కెదిరించే

లండీలఁ బట్టి ముక్కులు

చండుదు వచ్చోటఁ గొండజనవరుతిమ్మా.

నీ. కొండంతభుజశక్తిఁ గొండలు సాధించి

యవలీల గడికోట లాక్రమించి

పాడుపల్లెలు మేటిపట్టణంబులు చేసి

ఘనతటాకము లనేకములు నిల్పి

బహుసంబులు పెట్టి బావులు త్రవ్వించి

బాపలపెండిండ్లు పరగఁజేసి

భరతకట్టడఁ బ్రజాపాలనం బొనరించి

మలయుకాత్రవకోటిమద మడంచి

గీ. భరితసత్కిర్తిచేత భూభార మెల్ల

నేలుచున్నాఁడు మతియును నేలఁగలఁడు

బలినుఁ గనుపట్టి రామభూపాలుపట్టి

శ్రీవిశాలుండు జూపలిచెన్నఘనుఁడు.

క. ఏరున సింహాసమున

కేరీ పాలింప రాజు లిల సత్త్వమునన్

నేరుపునఁ గలిమిబలిమిని

హారత ని న్నెన్ని యొన్న జూపలిచెన్నా.

క. అడపాలు కుంచె లరిగలు

ముడిచెడఁగాఁ జింతకుంటము త్తఁడుచన్నీ?

తడఁబడుచు వేసి పాఱఁగ

సుడివడఁగా నొడిచితొర జూపలిసింగా.

చ. శుభచరితాంగ లింగవిభుజూపలికొండలరాయభూప యా

రభటిని వై రిభూపులు దురంబున నిల్చియు నీధమామి దా

గుభులు గుభుల్లటంచు వడిఘూర్ణిల మ్రోవఁగవారిగుండియల్

గుభులుగుభుల్లటంచువడిఘూర్ణిలమ్రోవ నగుంబ్రతిధ్వనుల్!

చ. ఆరిబల్భేది లింగవసుధాధిపుకొండలరాయచంద్ర సు

గరమున నిన్ను మార్కొనినగర్వితరాజకుమారకోటి భీ

కరముగ నీకరాసిఁ దెగి క్రందుగ నాదిభిక్షేగున త్తఱిన్

సరసిజమిత్రమండలము జంతిగబిళ్లతెఱంగు దాల్పదే!

ఉ. కొండన్మపాలుపాత్తొ నయకోవిద భోగజయంత లింగభూ

మంత్రలనా గాత్రేంద్రవిశ్వానాథరాయనరంగుత్తమవ్యక్తిఁ గంగోత్రి

దండసమానరూప నిరతంబును నిన్నును బ్రస్తుతింతురా

కొండలరాయ వైరిన్యపతుంజర జూపలికాసనో త్తమా!

ఉ. మండునపండువాద్రవిశమాలనమత్స్యవిదేహకాశభూ

మండలరాజమధ్యమున మచ్చిక్ నెంతురు నిన్ను గండభే

రుండపద ప్రచండుఁ డని రూఢిగ నర్థులు జాన్వికాండ మా

కొండలరాయ నిక సుకవికోవిచరాయనిఁ బ్రస్తుతించెదన్

జూపల్లి నారు.

సీ. కలితధర్మజ్ఞానభిని ధర్మజుఁడు గాని

పరభయంకరభుజాబలము లేదు

పరభయంకరభుజాబలుఁడు భీముఁడుగాని

వివిధాస్త్రశస్త్రకోవిదత లేదు

వివిధాస్త్రశస్త్రకోవిదుఁ డర్జునుఁడుగాని

సతతదానకళాభిరతియు లేదు

సతతదానకళాభిగతుఁడు కర్ణుఁడుగాని

వరఁజసంగతత్వంబు లేదు

గీ. అనుచు ధర్మజభీమార్జునార్కసుతులఁ

బరిహసించువు ఘనధర్మబాహుసత్త్వి

శస్త్రపటిమ విత్తిర్లి భాస్వత్కులముల

గురుతరాటోప ! జూపల్లి గోపభూప !

సీ. క్రీకీర్తి రస్తు సంచితగండభేరుండ

బ్రహ్మాయు కరవాలబైరవుండ

అభివృద్ధి రస్తు రాహత్తుమువ్వరగండ

శుభమస్తు రాదివి [విశ?] చూఱకార

కుశలంబు దుచ్చగోకులమానమృదన

కటకహన్నిబ్బరగండచిరుద

శత్రుక్షయోస్తు చేశ్వభ క్తిపారీణ

భద్రంబు నీకు విష్ణుర్ల గోత్ర

గీ. ఆయా రాజోగ్య ము త్తమనాయకేంద్ర

అనుర సంకల్పసిద్ధి నీ కనుదినంబు

వైభవాకార! అస్పయ్యనరకుమార

రాజదేవేంద్ర! జూపల్లి రామచంద్ర!

సాయప నేని వారు.

సీ. అదిగో సాయపనేనియారట్టఘోట్టాణ

ఘాటికాఘోటికాదళితరజము

ఇదిగో సయ్యన ధీరహేలాధమామికా

ధాంధణధాంధణధ్వనితరసము

అదె నచ్చెఁ జినవేంకటాద్రినాయకసింహ

బలుఁడు బాహుబలప్రాధికాలి

ఇదె లగ్నపట్టించె నెట్టణ పలికొండ

ఘనదర్శనభటజనుల్ కడువడంకఁ

గీ. గినిసి మన్నిలు చూడంగ మొననికాని

గరిమ నడపించి పలికొండఁ గట్టితార

సమదహంవీరనిశ్చంకసార్వభౌమ

ధీరదేవేంద్ర! వేంకటాద్రిక్షితీకద్ర!

పెమ్మసానివారు.

సీ. జూటూరి ముండర శూరత్వ మేర్పడ

రణభూమిలో సల్కరాజుగెల్చి

కోరి జేతముచెల్ల కోట ఘాలిగఁజేసి

చింతగుం ట్రుఘుపతిపంతు మణఁ చి

బెడగంటికయ్యానభీకరంబుగ నీవు

వెండియు సల్కుని విరుగఁదోలి

సాహసుం డైనట్టిసహజయ్యఖానుని

నదలించి యాదన నంతలోన

గీ. త్రిమ్మ రైనట్టిసల్కుయతిమ్మవిభునిఁ

ద్రుంచి రాయలఁ బట్టాన నుంచితొర

పుఘల గెల్పుల సురధాణి పెమ్మసాని

చన్నవిభురామలింగ! తేజఃపతంగ!

సీ. మేలిమి తేజీలు డాలుదమామీలు

చికిరేలగోరీలు సింగిణీలు

ఖబ్బాయిధట్టీలు కపురంపుసురటీలు

తులతేనినైజాలు తోడుమీలు

చాఁకట్లజల్లులు జవ్వాదిపీల్లులు

తెలివిముత్తైపుఁ బేర్లు బలుగుడార్లు

పన్నీటిచెంబులు పైడికేడెంబులు

నందలంబులు జరాచాందవములు

గీ. కొల్లగొనినచ్చె నీమాఁక కొంచులేక

క్షీతిఁ బ్రణుతధర్మమృదుతరచేలభర్మ

సిద్ధగజకర్మ పెమసానిచిన్నతిమ్మ

వితరణగుణేంద్ర! భోగనిర్జితసురేంద్ర!

సీ. అభయంబొసంగుము హత్తుమువ్వంగండ

కావుము వాఁడిచేకండబిరుద

క్రోధింపకుము గండికోటదుర్గాధ్యక్ష

కరుణించు గండరగండబిరుద

రక్షించు గరుడనారాయణాంకవిహార
మనుపుము శాత్రవమదవిఫాల
నిగ్రహింపకుము హన్నిబ్బరగండ చే
పట్టు గండరసూర్యభద్రచిహ్ను

గీ. అనుచు నీచేతిహేతికి నడచి రిపులు
శరణుఁ బొందిరి భవదీయచరములకు
ధీర పెమసాని యక్కపార్థి వసుమార
భోగదేవేంద్ర! చినతిమ్మ భూపచేంద్ర!

సీ. వేలసంఖ్యలుగదా వినుతింప నీయావి
స్థిరసత్యసల్లాప తిమ్మభూప
తనరు నజ్రీలమీదనె కదా నీధాటి
ధీరతరాటోప తిమ్మభూప!

మన్నెరాజుల కదా నిన్నుఁగొల్చినవారు
దేవేంద్రసమూహ తిమ్మభూప
రాయదేవుఁడె కదా రహిమించు నీకొల్వ
కమ్మనంశసుదీప తిమ్మభూప!

గీ. ఎంతమన్నీఁడ నౌకార యెంచిమాడ
గండరాదిత్య ముఖ్య ప్రచండబిరుద
భీకరాహపనేనాని! పెమ్మసాని
యక్కభూపాల చినతిమ్మ యలఘుధర్మ.

సీ. రమణ మీపెదతండ్రి రామలింగవిభుండు
ముగురునజీర్ణు మెక్కపటిచె
మీతండ్రిపెదతిమ్మ భూతలాధ్యక్షుండు

దసూరిఖానుని మ సజాంచె

మీయన్న బలి చిన్న నాయకేంద్రుడు మస్త

భానుని బలము చీకాకుపటిచె

అది విచారించి నీవశ్యరాయని బల

మడచవే జమ్మలమడుగు బయల

గీ. అహహ నీగల్పు నెన్నంగ నవనిలోనఁ

దరమె శేషునికైన ముష్కరతురుష్క-

మస్తకన్యస్త చరణ సమస్త శస్త

ననబిరుదసింహ పెనుసాని నారసింహ.

తిమ్మయ బుక్కరాజు.

సీ. పరవీరసరపాలశిరములు పొక్కిల్లు

భద్రదేభకుంభముల్ భాంహసమితి

లలితప్రతాపానలం బగ్నికీలలు

కపటారిశల్యముల్ కావ్యసమితి

కడికండలైయుండు తురగాబుభజ్జాలు

నిబిడారిసతుల కన్నీరుజలము

కుటిలారిమాంసంబు కూళ్లునుగూరలు

ప్రత్యర్థిరక్తంబు పానకంబు

గీ. ఇన్నియునుగూర్చి సమరోర్వి నిష్టమహిమ

నామెతలు పెట్టి భూతాళి కర్పితముగఁ

ప్రేమదళుకొత్త జయకాంత పెండ్లిగోరు

భోగసురరాజు తిమ్మయబుక్కరాజు.

శాకమూరి నారు.

సీ. శ్రీమించుమన్నియ శేఖరాధిపవర్య

శార్వగాంగేయ సౌందర్యమదన

సమదారిగజసింహ సర్వజ్ఞత్రిపురా
 పరశక్తుభేదన పరశురామ
 సత్యహరిచ్చంద్ర నిత్యవైభవసాంద్ర
 మానదుర్యోధన దానకర్ణ
 పాకారిసమభోగ భానుసన్నిభతేజ
 అప్రిధైర్య ... మానభద్రమూర్తి

గీ. నిన్ను నర్జింపంగవులకు నేర్పు గలదె
 కాక మారస్వయాంభోధిశర్వశ
 ధాటిరఘునాయక ప్రభుమేటితనయ
 వైరిబిద్రంహ! వేంకటనారసింహ.

సీ. దర్శితాహితరాజ దర్శికరాళికి
 బరగబత్తిరథాధిభర్త యయ్యె
 ప్రత్యర్థి నరపాల భద్రేభసమితికి
 సంహారవిక్రమసింహ మయ్యె
 ధీననైరికుమార త్రిపురసంఘమునకు
 చాద్రపీరావేశ రుద్రుడయ్యె
 కుటిలారీపుధ్వీశకుల మేఘుపటలికి
 బ్రశయకాలాభీలపననుడయ్యె

గీ. నీప్రతాపంబు నర్జింప నెవరితరము
 కాక మారస్వయాంభోధి చంద్రబింబ
 ధాటిరఘునాయక ప్రభుమేటితనయ
 వైరిబిద్రంహ! వేంకటనార సింహ.

సీ. ప్రత్యర్థిమల్లేభపంక్తికి మృగరాజు
 పరస్పరవితతికి బక్షిరాజు
 చాత్రపీహారచయముకు దిశరాజు

దర్శితాహితపద్మదళముల కుడురాజు

నభియాతిఘనులకు ననిలరాజు

పరిపంథిమారుతప్రతతికి నహిరాజు

నరివచంబులకు దావాగ్నిరాజు

గీ. అనుచు వినుతులు నీధాటి నడరి బెడరి

యజ్ఞగియుందురు శాకమూరస్వయేశ

గురుగుణోదార రఘునాయకులకుమార

వైరిజద్రంహ! వేంకటనారసింహ,

మేదర మెట్లనారు.

నీ. కాల్బలంబులమీఁద ఖడ్గంబు వైవఁడు

రాయరాహుత్తుల వేయుఁగాని

రూఢి కెక్కినహయూధుల డాయఁడు

వీరసాహసులను డాయఁగాని

వెన్నిచ్చిపఱచుభూవిభులవెంటాడించఁ

డెదిరించురిపులపై నెక్కుఁగాని

సామాన్యయోధుల సరకునేయం డాజి

మించు నెక్కుడుకాండ్ర డించుఁగాని

గీ. వెఱచి పఱచినఁ గనువులు కఱచి మఱచి

గట్టులెక్కిన నరచినఁ గాచు రిపుల

బళిత మేదర మెట్లయకాబళసుతుండు

మన్నెమాత్రుండె నరసన్నత్యావిభుండు.

నీ. బాహుబలాటోపపట్టుగర్వముల మించు

కూటువమన్నీలగుండెదిగులు

అహవజ్ఞోజిలో నరిసేనఁ బూడఁగని

పాతెడు మన్నెభూపతులవిటుండు

పలుకుపంతము లొక్కభంగిగా మెలంగక

యడరెడికొదమనాయకులమగడు

పొడవనిపోటును నిడనిత్యాగంబునై

యిలనొప్పమన్నీల యింటిభర్త

గీ. అతడు పువునూరిభువనవిఖ్యాతయశుడు

అతడు గజపతిరాజసాహాయ్యకర్త

అతడు సుల్తానగర్వస్వాపహర్త

నారసింహుండు మేడరసరసవిభుడు.

సీ. గజపతిమన్నుడుకమలాక్షి! యితడండలే

సఖి రాజవేశ్యాభుజంగుఁ డితండె

కోమలి! కోటలగొంగ యీతండండలే

కాంత! రాచూరిదుర్గాపహరుండె

నారి! యీతడు పువునూరిసింహం బటే

అలివేణి! కొదమనాయకుఁ డితండె

చెలియరో! సురుమాయించిన్ను మీతండండలే

అతివ! గగ్గోలురాయాంకుఁ డితండె

గీ. ఆనుచుఁ బారాంగనలు మహాహర్ష మొదవ

నొండొరుల హెచ్చిరింపుచు నుండురహాహ

బలిర మేడర మెట్లఅయ్యలకుమార

మన్నెదేవేంద్ర! నరసింహమండలేంద్ర!

క. కంటకపురిపులఁ బొడంగని

గెంటుచు వెన్నిచ్చి పోక కినిసినయపుడే

బంటైనవానికల్లను

కంటే నిలిచేది ముసకడరయ నరసా!

సీ. మాటాడితప్పెడిమన్నీల నేవేడ

భట్టున్నెని లోభివంద బాగడ

వెన్నిచ్చుమన్నీని వినుతినేయఁగ నొల్ల

కొలువెఱుంగనిమడ్డఁ గొలువ నొల్ల

ప్రజ్ఞమీఱనిమన్నె బజగెళ్లఁ బ్రణుతింప

నీలిచాలనిమన్నెనీచు నొల్ల

పరువెఱుంగని మన్నెవానిఁ గన్నులఁ జూడ

మహిని దున్నున్నయమాట నెంచ

గీ. నిన్ను నీవంటిమన్నీల నెంతుఁగాని

ఆహవోద్దండ కొదమనాయఁకులగండ

వనధిగంభీర! అయ్యలవరకుమార

మేటిరణవస! ... మేదరమెట్లనరస!

ఉ. బట్టును నేను కమ్మకులపట్టపురాజపు నీవు కావ్యవా

గట్టుడ నేను, శౌర్యనయధర్మవిదగ్ధుడ వీవు, నేల యీ

పట్టునఁ దొంటియట్టు నయపద్ధతిఁ బ్రోచిక్యపానిరూపము

మెట్టగడయ్య యయ్య! ఘనమేదరమెట్లనృసింహభూవరా!

సీ. విజయంబుగజపతినిజమన్నెధారేయ!

ఆహవోద్దామ కేశాదిరాయ!

నేరై నసురుమాయిబిరుదాంకమూర్ధవ్య!

ప్రతిశత్రుసంహార పరశురామ!

హంపీరపునురిసింహసనధురీణ!

గగ్గోలురాయ సుగ్రామభీమ!

ప్రకటకోటలగొంగ ప్రత్యర్థిమదభంగ!

జగదీశరాజవేశ్యాభుజంగ!

గీ. అనుచు సుకవులు ని స్నేంతు రన్నిదిశల
మిహిరసమ లేజ మేదర మెట్లభోజ!
నారసింహార్యసత్పుత్ర! నవ్యగాత్ర!
గీతగుణసాంద్ర! రమణ పృథ్వీతలేంద్ర!

సీ. దురములో రామారుద్రాపహరణాఖ్య
బిరుద మేమన్మేభూవరుడు చెంద
రణములో నేమన్మేరాజన్యఁ డింహందఁ
గొదమనాయంకరవిదితుడయ్యె
బహున నేమన్మేభార్గవుం డెక్కుండై
గగ్గోలురాయాంకఘనతఁ దనరె
కదనాన నేమన్మేకంఠీరవుండు హెచ్చి
కోటలగొంగాఖ్యగురుతుమితె

గీ. నిన్నిబిరుదులు నీయంద యెన్నఁగలిగె
మిహిరనిభలేజ మేదర మెట్లభోజ
నారసింహంక సత్పుత్ర! నవ్యగాత్ర
పూతగుణసాంద్ర! రమణ పృథ్వీతలేంద్ర

సీ. సిరిమించుసురుమాయిబిరుదుమన్మేకుమార
భీమప్రతాప సంగ్రామవిజయ
గజపతిసామ్రాజ్యగజమన్మేసింహమ
కేశాదిరాయ గాంగేయశౌర్య
కమ్మకులాధ్యక్ష ఘనకీర్తినిస్తార
తమ్మలూరిసుగోత్ర దానకర్ణ!
సత్యహరిశ్చంద్ర నిత్యాన్నవదాన

గీ. మిత్రజనసోష మేదర మేట్లవంశ
జలధిసారంగ! లోభివేశ్యాభుజంగ!
మల్లభూపాలసత్పుత్ర మంజుగాత్ర!
భవ్యగుణగణ్య! కొండవప్రభువరేణ్య!
మాణిక్యరావునారు.

సీ. సుమమా క్తికాకల్ప సుప్రతీకంబుతో
కంబుతోఁ బుండరీకంబుతోడ
పల్లవకుసుమ సంపాదనై కాంతుతోఁ
గంతుతో రోహిణీకాంతుతోడ
అధిగగతపరమోగ్రుండైన స్వర్భానుతో
భానుతో నలచిత్రభానుతోడ
దండిగాండీవ కోదండాభిరాముతో
రాముతో నందనారాముతోడ

గీ. నీదుసక్కిర్తి నీమూర్తి నీప్రతాప
దీప్తి నీదోగ్ధుల నూర్తి దీటుమిగిలి
యలరె మాణిక్యరాయనంశాబ్ధిసోమ
భాసురగుణాలి భానభూపాలమాళి.

సీ. ఒకతాత కుతుబుశా ప్రకటదక్షిణభుజా
దండుండై కోనెలకొండ యేలె
నెలమి రెండవతాత యిభరాముపాదుశా
పంపునఁ బెదకొండపల్లె యేలె
మహిమించు మున్ముడిమాణిక్యరాయఁడు
వినుతి కెక్కినకొండపీటి నేలె
రాణించురఘుపతి మాణిక్యరాయఁడు
పరభయంకరవృత్తిఁ బరిఘల్లె

గీ. తండ్రికంటెను దెవతండ్రి తండ్రికంటె
తాతముత్తాతలకు నెల్ల ఖ్యాతిదనర
వన్నెగంటి కృష్ణానేనివంశమునను
నిర్మలోపాయ బళిర మాణిక్యరాయ.

సీ. దురములోఁ గదిసిన దొరలశిరంబులు
భేదింప బలుదిట్ట నీడుపట్ట
కదనరంగమునందుఁ గదిసిన పరరాజ
నిచయంబులను దాడు నీదుబాకు
జన్యసంతోషులై చనుదెంచువైరుల
నిముసంబులో మ్రింగు నీదుచాంగు

గీ. సోదిదీనీడాలు వైరులచుక్కవ్రాలు
బళిర నీ పౌరుషం దెన్నఁ దరము గాదు
అవని మాణిక్యరాజవంశాబ్ధిచంద్ర
రాజవేంకటగోపాలరాయభూప!

సీ. శ్రీకరవిజయలక్ష్మీవిరాజితవైభ
వేంద్రుండు సద్గుణసాంద్రమూర్తి
మాణిక్యరాడ్వంశమందారభూజంబు
పద్మనాయకమనఃపద్మహేలి
మన్నెకులోద్యానమధుమాసపైకంబు
కామినీమన్మథాకారవేషం
సతిపుణ్యపరిగోత్రవితతాబ్ధిచంద్రుండు
ఊర్ధ్విచాతకవార్షకాంబుదంబు

గీ. అని జనుల్ మెచ్చుఁ గీర్తిచే నలరి తహహ
చరితదేశాంత సత్కవీశ్వరనితాంత

పల్లి తస్మాత్! కేవలైవార్నికాత్
దీపితాత్మాప! వేంకటగోపభూప!

అట్లూరి వేంగళన్న.

పే. పరగధర్మాధర్మకథాన్ దిగనాడు
దుండగీడకుకమ్మ గుండ్లకమ్మ
అగణితవిఖ్యాతి నెగడ నేర్చినయధి
మన పెఱుంగనికమ్మ మాచకమ్మ
కడంగినైరులమన మనచివుచ్చంగలేక
యడంగియుండెడుకమ్మ యాకుంగమ్మ

గీ. కమ్మలందఱుఁ గమ్మలా! కమ్మ లరయఁ
గమ్మలమఁగీర్తిఁ దెచ్చినకమ్మ పేవె
ప్రథితగుణహార! నారమాంబామూర
విక్రమోపేంద్ర! అట్లూరివేంగళేంద్ర!
జల్లి అంకభూపతి.

ఉ. జల్లికులావతంస బలకాసునవైభవ యంకభూప నీ
సల్లలితై కక్కిర్తిరుచిజాలము మిక్కిలివన్నెవెట్టు జా
బిల్లికిఁ బాలవెల్లికిని భీష్మునితల్లికి నాణిముత్తైపుం
జిల్లికిఁ కల్పవల్లికిని సాగరగర్భనభూమతల్లికి
కాళభూపతి.

ఉ. ఏమిదరిద్రమా! సుకవి యేమి? పామ్మిఁకఁ; బోకయుండినక
నీమొన లేమిచేయు; నది నీవె యెఱుంగుడు వైనఁ జూడుమా
సామజకాళభూపతి కృపాంబుధిచే విలసిల్లుదానము
క్రాంతిహేమధారయనుభుక్తముచే నఱికింతు ధీరతక.

జగ్గరాజు.

శ్రీ. కొంచులనెంచడిక మునుపు కొన్నిదినంబులు సంచరించి నీ
యంచును నారి రోసి మహదాశ్రయ మంచును మిమ్ముఁజేరితిక
సంచకులై నదుప్రభుల వాకిటికిక మగుడక జనంగ నా
కించుక బుద్ధి పుట్ట దింక నేమియుపాయము జగ్గరాజుణ్ణి!

వేజెళ్ల — వేంకటకృష్ణరాజు.

ను. చెలంగక వేజెళ్ల సార్వభౌముఁడు జయశ్రీకాలి సింహాసన
స్థుఁ డా నేడవరాజు దిగ్విజయక్షీర్తుల్ వానివే వానితోఁ
గలహంబెప్పుడువద్దురా రిపునృపుల్ గర్వించి మార్కొంటిరా
పులితో లేళ్లు విహంగపుంగవునితోఁ బూరేళ్లు పోరాడుటల్.

నూజివీటి — యప్పారావు.

చ. వెలమకులంబునందు నిలునెల్లరు కాంత లటంచుఁ బల్కున
ప్పలును లబద్ధమయ్యెఁ గులపావనుఁ డీఘనుఁ డప్పరాయరా
డ్యులభము కీర్తికాంత కృతికాంత మహిజయకాంత యిప్పుడీ
కలిజగమంతటక దిరుగఁగాఁ గనుఁగొంటిమి చిత్ర మారయక

వాసిరెడ్డి — వేంకటాద్రినాయఁడు.

సీ. లోకప్రతిష్ఠి లోల్లుట నామకగోత్ర
పద్మపంకేరుహ బాంధవుండు
వాసిరెడ్యాఖ్యా న్వవాయపారావార
శారదరాకా నిశాకరుండు

రణరంగఫల్గున రాజజగన్నాథ
భూజానిసింహ తనూజవిభుఁడు

లక్ష్మీసతీతుల్య లక్ష్మీసతీగర్భ

శు క్తికానరోరు మా క్తికంబు

గీ. కొండపీడాది వినుకొండ కొండపల్లి
బందరు నిజాముపట్టణ ప్రముఖరాజ్య
విభుడు జగదేకవీరుడు వేంకటాద్రి
నాయుడు బహద్దరు ధరాధినాయకుండు.

సీ. శశిలోనిమృగము పచ్చలభి త్రికాంతులు
దూర్వాంకురము లని దుముకఁ జూచు
మలచినకంపుపట్టెలఁ జూచి మదనుండు
తనమానికపుదొన తఱచు వెదకుఁ
బవడంపుఁ జూరు కల్పకకాభి చిగు రని
కామధేనువు మేయఁగా యతించు
వజ్రనీల స్తంభవల్లముల్ శివవిష్ణు
తనువులంచు నగాభితనయ లెంతు

గీ. రార నవరత్నబద్ధానుకారి ముకుర
నికరయచి వేంకటాద్రింద్ర నిరుపమాన
లలితకలిత సౌభాగ్యవిలాసనామ
సౌధవైభవ మగణితసరణి నొప్ప.

సీ. ఏవంకఁ జూచిన హేమరాప్యాంచిత
స్తంభంబులకడించి తగుతులెసంగు
ఎచ్చోటఁ జూచిన హెచ్చైనమృదుహేమ
పటచిత్రశయనోప బర్హణములు
ఏచెంతఁ గనుఁగొన్న నెంచి చెప్పఁగరాని
నిలువుటద్దపు నిగన్నిగలుగ్రమ్ము
ఏకడఁ గనుఁగొన్న నెంతోవింతఘటించు
చిత్రవస్తుసమృద్ధి చెలువుఁజూపు

గీ. ఏదరివిఁ జెయ్యిసాచిన నెనసి చుక్క
లందుకొనవచ్చు శ్రీవేంకటాద్రిమరుజ
రాణ్య హేంద్ర విలాసహర్మ్యంబు మహిమ
వర్ణనమునేయఁ దరమి యెవ్వారికైన.

క. ఇలఁగలన్యవతులు నీతోఁ
దులదూఁగకయున్న నీవు తులదూఁగితివె
బలిబలి బంగారముతో
బలసాంద్రా! వేంకటాద్రి పార్థివచంద్రా!

మ. మురుగుల్ గొల్పులు చంద్రహారములు సమ్మాదోక్తినిద్దంపుటుం
గరముల్ పోగులు పల్లకీలు హయసంఘం బగ్రహారంబులు
మెఱయం జాలిననేలువుల్ ధనము నెమ్మిన్ వేంకటాద్రింద్రుచే
తఱచున్ గొన్న బహుస్థితుల్ గలిగి విద్వాంసుల్ సుఖంబందరే.

గీ. వైభవోపేంద్రుఁ డైనట్టివాసిరెడ్డి
వేంకటాద్రింద్రుఁ డొకపెండ్లివేళయందుఁ
బిన్నదొరలకు నత్తరుకొన్నకర్పు
పృథ్విఁ గలరాచవారికిఁ బెండ్లికర్పు.

కా. తేజఃకాంతివిత్తిరి భోగకరుణా ధీసారథున్ బద్ధినీ
రాజున్ రాజును రాజరాజు సుమనోరాజున్ నదీరాజు వా
గ్రాజున్ బర్వతరాజు మీఠితివి నీకా సాటి భూరాజు లో
రాజశ్రీయుతవాసిరెడ్డికులచంద్రా! వేంకటాద్రిశ్వరా!

క. వెన్నెలవలెఁ గర్పూరపుఁ
దిన్నెలవలె నీదుకీర్తి దిగ్దేశములం
దొన్నత్యంబున వెలసెను
విన్నావా వాసిరెడ్డివేంకటాద్రిశ్రీ!

సీ. దేవరకోటాఖ్య దేశాధిపత్యంబు
 గల్గిమించిన యేర్లగడ్డవారు
 సేనాధిపత్యంబు చేతను మెప్పించు
 భూరవర్యులు కాకమూరివారు
 అరయఁగఁ దమవాని ననుసరించెడుమంచి
 చేసచే మించెను చేసవారు
 కులగోత్రసంపద గలిగి రాజప్రీతి

మొఱగినట్టి చిటుమామిళ్లవారు
 గీ. మొదలుగాఁగల బంధువుల్ మోద మలర
 మన్నెసుల్తాన్ బహద్దరు మంచిన్పుడు
 మతియు బంధుసముద్రుండు మానఘనుఁ డ
 టంచునర్హింతు రెపుడు నాయనిమతిని.

సీ. దీపాలమిసిరవల్ తాఁపినబంగారు
 టోపీ శిరంబందు నేపునూప
 రంగై ననీమస్త రంగీజరీచెట్ల
 లుంగీ హూయల్ మీటి చెంగలింప

గుజరాతికెంపులకూర్పు తిన్ననయొప్పు
 వల్వర్నపై నవ్వుచెల్లు దనర
 మేచారమునఁ బచ్చపోచీ కరంబుడు
 మేల్మిజీఱముద్దు లల్ముకొనఁగ

గీ. అరసిచిగురాకుఁ దరవారు మరువజీరు

... ..

శ్రీవేంకటాద్రినాయనివా రొకదినమున “నందన” మనెడి యమరా
 వతియందలి వారిస్వీయోద్యానంబున విహరించుచుండ ములుగు పాపయారా
 ధ్యులవారు దర్శించి యాక్రిందిపద్యము చెప్పిరట.

సీ. సురసరిధరిణరుగ్విరదభిధరకుశ్శు
 ధరళరచ్చరవర స్ఫురితకీర్తి,
 హరిసఖస్వరుహరి ధరికరోద్ధరభయం
 కరకరోత్కరముఖ క్షరదరాతి
 సుగభికిన్నరకులే శ్వరసుతస్మరమరు
 ద్వరజసుస్సురుచిసుందరతనుండు
 తరణిభూశరదనిర్జరకురుట్సురగపి
 పారసఖామరమణీ వరవిత్తీర్ణి

గీ. నృపతిమాత్రుండె యాశ్రితనివహపద్మ
 భానుండై భూరిధీరతానూనరత్న
 సానుండగు వాసిరెడ్డినంశప్రసిద్ధ
 వేంకటాద్రిప్రభుండు రవిప్రభుండు.

: నాయనిగారు “తాతా! యిట్టియుద్యానవన మున్నందులకుఁ దగినశలము లభింపదయ్యెను. ఇది మీబోఁటికవిశేషులకే యనుభవయోగ్యము గాఁదయ్యెను. సౌరభభరిత పుష్పగుచ్ఛము లెన్నియున్న నేమి శలము? మిఁకుఁబోఁటి కవివ రేఖ్యులచే గండ్లోపలప్రహరంబుల ననుభవించవలసె” ననిరట. అంతపాపయా రాధ్యులవా రీక్రిందిపద్యముఁ జదివిరట.

సీ. భములతో సురపాదపములతో గంగోద
 కములతో నీహరికములతోడ
 హేతితో నమరేంద్రనీతితో నై లింప
 వీతితో పరమేశ్వినూతితోడ
 నవ్వుతో విరిమల్లెపువ్వుతో కేకల
 బువ్వతో పలుకులయవ్వుతోడఁ
 కూలితో గూఢపాత్పాలితో మాక్తిక
 పాలితో సారంగపాలితోడ

గీ. మొల్లమున నల్లి బిల్లియై యెల్ల జగము
 నల్లకొని నీయశోవల్లి యుల్లసిల్లు
 శ్రీవిభాసితజగ్గభూభృతనూజ
 వెంకటాద్రింద్ర వృషచంద్ర విజయసాంద్ర.

క. జలజారిక శలయందును
 గలకాంబుధియందుఁ బన్నగప్రభునందుఁ
 నెలయై యలయై తలయై
 యలరెక్క నీకీర్తి వేంకటాద్రిమహేశా !

నీ. ధరణి నేవిభుఁ డవ్యతనభోజరా జంచు
 విష్వద్దణఁబుచే వినుతిగాంచె
 నెరయ నేఘనుఁ డిదానీతనరాధేయుఁ
 డని రాజసభలఁ బ్రఖ్యాతిఁ గాంచె
 నేస్వపుం డైదయుగీ యార్జునుండని
 శూరులచేతఁ బ్రస్తుతివహించె
 నేమహాప్రభునర్మ్యుఁ డిల నధునాతన
 రుక్మాంగదుండని యాధిమించె

గీ. నఖిలవిద్యాపరిశ్రమా త్యంతదాన
 శౌర్యహరివాసరవ్రత చర్యలందు
 నట్టిశ్రీవాసిరెడ్డిసం శాభిపూర్ణ
 చంద్రుడగువేంకటాద్రిభా త్రింద్రుఁ డెలరు.

మ. సురభూమిరుహపంచకంబున రమా నూనుండు నొక్కొక్కశా
 ఖ రహిక్కై కొని వాసిరెడ్డికులరాకాచంద్రుడొ వేంకటా
 ద్రిరసాధీకుని పంచశాఖముగఁ గూర్చె న్నేడు మాకు న్మహా
 శ్వరపూజాతిశయం బటంచు సురభూచజంబుల్ ముదంబుచెడికె.

ఉ. సోముఁడు లేనిరాత్రివలె నూర్యుఁడులేనిదినంబురీతి శ్రీ
రాముఁడులే నయోధ్యవలె రాజకులేంద్రుఁడు వాసిరెడ్డి సు
త్రాముఁడు గానరాని యమరావతిపెంపటఁ గాలమానమున్
గామవిరోధికిం గడవఁగాడుగదా మది శంక లేటికిన్.

ఈక్రిందిసీనము పాపయారాధ్యులవారు శ్రీవేంకటాద్రినాయనింగారి పిన
తండ్రికుమారులైననాయడమ్మగారిపైఁ జెప్పినది:—

సీ. ఘనసారశరశఽదృష్టనసారసేశాప
ఘనసారమైయొప్పుఘనయశంబు
విక్రమార్కునిలోడ విక్రమింపగఁజాలు
శక్రాభనిర్వక్రవిక్రమంబు
కల్పభూమిజనం కల్పభూశతజన్మ
కల్పభూరిత్యాగ కాంతతాప్తి
రాజరాజనిలింప రాజరాజత్సుధీ
భాజనంబై నట్టి భాగ్యగరిమ

గీ. సిరతవిలసిల్ల వలెఁ బాగ్యతీసమేత
రామలింగేశ్వరకృపాభ రంబువలనఁ
బ్రకటతరరంహ వాసిరెడ్డి కులసింహ
నరులకల్పద్రుమపుఁ గొమ్మ! నాయడమ్మ.

వాసిరెడ్డిరామనాథ బాబు.

ఈయనవేంకటాద్రినాయనికుమారుఁడు. వీరికాలముననే వేంకటాద్రినా
యనింగారాజ్ఞించిన ప్రాజ్యమగురాజ్యము యథాయథ లయినది.

సీ. సుల్తానుబహదరీచూపించినలఖాబు
ఇచ్చువచ్చినలచ్చులిచ్చు జేబు
కయివారములుసేయు వికిచ్చుతనీతరీబు
కాన్ముష్టిలోఁగూడు...కాబు

అలకాధిపతికైన నష్ట లిచ్చదరీబు

చలపట్టి నేయువైరులఖరాబు

నాసిరెడ్డికులాబి వర్ధిల్లుమహలాబు

స్కూరు సారించుసరిజబాబు

గీ. జబరదస్తులకెల్ల దుస్రానబాబు

కన్ను వేసిందిచూ తమ్మికంటిబూబు

నవనీలోల్లాసి మారామనాథబాబు.

శ్రీధనంజయధాట్రాజు.

ఈతఁడు విశాఖపట్టణమండలమందలి పార్వతీపురపుఁ బ్రభువు. పంతుల బ్రహ్మయ్య శాస్త్రియను కవి యీతనిఁగూర్చి చెప్పిన పద్యములు:—

సీ. భటులకోలాహలాఙ్గటుల గుండెలుబువ్రిల

పుండరీకంబులు బెండుపడఁగ

బలువేటకుక్కల ఘోషారవంబుల

నడవిపందులు గుండెలవిసిపడఁగ

తమకుపాకీవేట్ల భనుధనంధనముల

క్షణములో మృగములగములుగూల

కలయల జనులెల్లఁ గేరి కేకలువేయ

జయజయధ్వని వందిజనము నేయ

గీ. వేట గావించితిరి వనవీధియందు

నర్జునపరాక్రమంబుచే నతిశయించి

మహితశ్రీవీరమలోద్ర మల్బిరుదున

శ్రీధనంజయధాట్రాజ! క్షీతిబిడౌజ.

సీ. సొగసైనరత్నాల జిగిగుల్కుమేల్తాబు

హళాసుగా నొడలవాసినింప

ముఖచంద్రు నిరుక్తే వ మొనయు కీర్తులపోల్కి

వజ్రాలచౌకట్లు వన్నె లాలుక

సహసకపిండ రక్షణవిచక్షణనేత్ర

రాజీవముల దయాఃసముగుల్మ

సకలవనీ పక్షత్రవణంబు లింపొంద

శుచిధామ మధురవాగ్రచన లెసంగ

గీ. నలుత హురుమంజిముత్యాలసరులు దనర

గంతుని జయంతు నలమహీకాంతు గెలిచి

నెలయునిముఁ గన్నఁ గనులకు విందుగాడె

క్రీడనంజయధాత్రాజ! క్షీతివిశౌభ.

నీ. నుదుటఁ బాపటబొట్టు పదసుకస్మరిచుక్కు

మెడను గందపురేక మేల్ముసుంగు

సోగసుచెక్కులనింపు జుససాలబలుసొంపు

మోవియందు బులాకిముత్తయంబు

మైతిణీరేక క్రొంబట్టు కుచ్చులజడ

తళుకుతాబేదు జల్తారువాణి

మొలనూలుగంటలు జిలుంగు పావంజీలు

మోమందుఁ జిటునవ్వు మొలకలెత్త

గీ. రంగుమీఱంగ మదనసామ్రాజ్యలక్ష్మీ

విధముగా వచ్చి కష్టరవిడియ మిచ్చి

కాఁగిటను గ్రుచ్చి బావిలీ ల్కదలమెచ్చి

మచ్చుకిచ్చిన ముద్దును మఱివనద్దు,

గీ. పంతులవంశ బ్రహ్మకవి పార్థివ లోకలలామ! దేవిశీ

చెంతకుఁ జేరి గర్భవముఁ జేయఁ బ్రతీక్షయొనర్చుచుండెన

త్యంతవయా రసార్ద్రహృదయంబున సన్నిధిఁజేర్చునాజ్ఞా ద్వా
రాంతరవర్తి కిమ్ము సముదారభనంజయధాటరాజ్యుణి.

క. ననవలె ననవలె చెఱుకుం

గనవలెఁ గనవలె మృదుత్వగరిమ మధురిమఁ

ఘనమగు భవత్కవిత్వం

బనుపమతేజా! ధనంజయవృపవిడొజా!

మంత్రులు.

సీ. వ్రాఁయను జదువను నరుసతోమాటాడ

నానలీనలిపల్కు లాలకింప

పరదేశభాషలు ప్రభువుకు వినిపింప

సభదుర్గుణంబులు సర్దుచేయఁ

మనవులుగదియింప మనసులేకముచేయ

గపటనిష్కపటముల్ కలయ నెఱుప

కలిపింప విడిపింపఁ గరుణింప మన్నింపఁ

బరసృపాలికిరాజ్యపదవిఁదీర్ప

గీ. సభలఁగూర్చుండి చిత్రప్రసంగ మాడ

సరససంగీతసాహిత్యసుణి నెఱుప

వినయగాంభీర్యచాతుర్యవితరణముల

నేర్పుగల్గినమంత్రులునీతిపరులు.

దేవనారాయణామాత్యుఁడు .

శా. క్షిత్యాకాశదిశావకాశముల ముంచెఁ దేవనారాయణా

మాత్యగ్రామణిక్తిచంద్రికలు యుంపాతాళమానక్రియా

సృత్యద్ధృచ్ఛటిజూటకొటరకుటి ప్రేంఖద్వియద్వాహినీ

ప్రత్యగ్బుద్ధవిశుద్ధశేనపటలీపాటచ్చరప్రాధిమఁ.

రాయని భాస్కరుడు.

చ. కరములు వేయునుం గలుగఁగా ఫల మేమిటొనర్చు భాస్కరుం
దరులను వేడుకొంచుఁ దిరుగాడును బంగరుకొండమట్టు శ్రీ
కరుడగు భాస్కరేంద్రులగణ్యుఁడు రాయనిభాస్కరన్నవే
కరములు యాచకాంబుజవికాసకరంబులు శ్రీకరంబులు.

ఉ. ఆసులవ్రాలువ్రాయ సచివాగ్రణిబాచనకే ఘటిల్లుబ
ల్లాకిమంత్రినందనులు గంటముముట్టి లిఖించిసట్టి వ్రా
లాకులు రాటపాకులు చెవాకులు బ్రహ్మజావీధిలోనిపు
ల్లాకులు లంజెలిండ్ల పలుగాకులు గాక నిజాన కాకులే!

ఉ. వ్రాయుఁ బసిండిగంటమున రాజహితై కరహస్య కార్యమల్
వ్రాయు ధనార్థి కోటినిటలంబున శోభనభాగ్యసంపదల్
వ్రాయుఁ జకోరలోచనల వ్రటువచస్సుల మన్మథాంకముల్
రాయనిమంత్రి భాస్కరుఁడు వ్రాసినవ్రాత లసంఖ్యముల్లదా.

కోట సింగమంత్రి.

ఉ. భానుజాడర్థముం గుముడబాంధవుఁ డాయమృతంబు మేఘుఁడు
దానజలంబు నన్న మదిధర్మజుఁడుగ్ గలవేళ నిత్తురా
వానిని వానివానిమఱివానినిఁ జెప్పకు కోటసింగఁడే
మానక కాంచనామృతసమానజలాన్నము లిచ్చు నెప్పుడు.

గుంటుపల్లి — ముత్తయమంత్రి.

చ. ఎలమినిమించి బంధుజనులెల్ల ను హత్తఁ బ్రమత్తులై సరా
జులు సభలక మహామహిమ నూచుచు మ్రొక్కుచుఁ జేతులెత్త మా
ర్మలయు ప్రమత్తకృత్తరిపుమంత్రులు పాదము లొత్త కీవిమై
వెలసిలిచార గుంటుపల్లివీరయము త వదాన్యశేఖరా!

కా. ముత్తామాత్య పూసు! నందనగరీమూర్ధన్య! మత్తారిరా
 ముత్తోన్మత్తన జీరవారపరివారోదాససాహాసమ
 ద్దత్తోపాయనదానలోల యిదిగో దండంబు లర్పించెదక
 జత్తాభోరు హాపీతతోభితమహాచే తోభవారాతికిక.

మ. శతమన్యం డమరావతేలంగ సురత్సత్తాలిపాలైరి సు
 గతిఁ బాతాళము కేమండేలంగ ఫణుల్ గాలావటించుండె నీ
 క్షితి నీవేలంగ వీరముత్త! మనుజుల్ శ్రీగంధముక బుష్పముల్
 హితరాజాన్నము గల్గి యుండి సుఖులై రెల్లవ్వు దుల్లాసులై

కా. నావిష్వత్కవితావిశృంఖలనవోనైపుణ్యధారాశభా
 రానట్టంభవిజృంభణంబునకు నారా వీరముత్తప్రభా
 నామిచ్ఛతవితీర్ణి కల్గవలె లేదా యన్యల నేవ్వడనా
 చీ వాచాచ్ఛటి! చీ కవిత్వమ! చిచీచీ!! యర్థకాంతారతుల్!

చ. కమలభవాంశభాండమునగల్గిన! నందవరంపు టిండ్లలోఁ
 బ్రముఖుఁడు రాయప్రభుని భాస్కరుండే నెఱదాత; సిమ్మటక
 విచులగుడోఘగుంటునలివీరయము త్తండె దాత భట్టసం
 భ్రమఘనదానూఢినొక పాటినదాన్యల నెన్న నేటికిక

క. నాలుగుద్దుంబులు పడు
 నాలుగుదేశములప్రజల నయమా మునక
 లాలించుచుఁ జరికాలము
 పాలించెను ముత్తమంత్రి ప్రభుమాత్రుండే

క. పొందుగ శరజలనిధిహరి
 చందనతరుచంద్రసంఖ్యశకవర్షంబుల్
 దుందుభి నాపాదంబున
 నందముగా వీరముత్త డరిగక దివికిక

సాశ్వతిమ్మరుసు.

క. ఏతెంతురు తముఁ దామే
దాతలనన్నిధికి నర్థితరు లుర్వి శుక
వ్రాతమునకుఁ జాతమహీ
జాత మృంసిందె కమ్మ! సాశునతిమ్మా!
కోనమరుసు.

గ. చేపట్టిన ధ్రువులవుదురు
కోపించిన రంగఁగూడుకొందురు జగతికై
స్థాపింపఁ బొడువనేరని
యాపందలు సాశ్వకోనమరుసు న కెనయే
మహిమలూరి పెమ్మయసింగన.

క. సంపదలు జలతరంగము
లింపలరంగ వచ్చుఁ బోవు నిమ్మహిలో మేల్
సంపాదింపంగవలెరా
పెంపలరంగ మహిమలూరి పెమ్మయసింగా!
సింగయరామన.

క. చేతికి గంటమున న్నే
క్రోతికి నిన మెత్తినట్టు కొందఱుమంత్రుల్
వీతియెఱుంగక బిగుతురు
సీతారామాభిరామ సింగయరామా!
భట్టిప్రోలు మల్లయమంత్రి.

ఉ. నీవలెనిచ్చుదాత ధరణీస్థలిలో మును కర్ణుఁ డొక్కఁడే
నీవలె మాటలాడుతరి నేర్పరియా నిల శేషుఁ డొక్కఁడే

నీవలెనుందరాంగకమనీయతరుండు జయంతుఁడొక్కఁడే

భావితబట్టిప్రోలు కులపాననమల్లయమంత్రి ధీమణి.!

మాదిరాజు వేంకటమంత్రి,

క. అన్నా మంత్రిశిఖామణి

నిన్నెప్పుడుఁగోసనీమనియ్యోగులలో

నెన్నికదాతవటంచును

విన్నాగముమాదిరాజు వేంకటమంత్రీ!

డొక్కానీతమ్మగారు.

ఈమె నిరతాన్నప్రదాత్రిగాఁ గొలది కాలముక్రింద రాజోలు
తాలూకాలో నున్నదట! ఈమెభర్తపేరు జోగయ.

పీ. శ్రీగల్లురాముఁ డీజోగాభిధేయుండు

ధరణీతనూజ నీతమ్మగారు

కాశివిశ్వేశుఁ డీఘనుఁడు జోగయగారు

తగునన్నపూర్ణ నీతమ్మగారు

సురకులాధీశుఁ డీజోగాభిధేయుండు

నభినవవాణి నీతమ్మగారు

దానచంద్రుఁడు జోగమానవశ్రేష్ఠుండు

నెమ్మిరోహిణియు నీతమ్మగారు

గీ. అనుచు మిము యాచకులుకొనియాడుచుంగ్రు

అహహ తమభాగ్య మేమని యభిమతింతు

అతులగుణధామ డొక్కాన్వ యాభిసోమ!

అపుర! జోగయనామ! నీతాభిరామ!

లోభి.

క. యాచకుఁడు లోభివానికి

రాచూరిఫిరంగి దానరాధేయునకు

నూచింప దేవరాయలు

నీచపుదగిడిల నెన్న నేటికిఁ బుడమిన్.

గీ. దాతగానివాని ఖ్యాతిగా నెన్నిన

దాతయానె వాఁడు ధరణిలోన

గడ్డిపరకపీకి గంగ నల్లార్చిన

దర్భయగు నె యజ్ఞ తంత్రమునకు.

ఉ. తిట్టిన రోసముంబడఁడు దీననయిచ్చిన సంతసింపఁ దా

కట్టిడిలోభి కెంతయధికారముగల్గిన నేమి? లేకయే

బట్టుగనున్న నేమి? నడపీనుగుకున్ మణిభూషణంబులన్

బెట్టిన మొట్టినన్ సరియె మెచ్చునొ నొచ్చునొ కాళికేశ్వరీ!

ఉ. ఎవ్వరిసొమ్ము నెంతదిన నెవ్వరి కున్నదొ ప్రాప్తికల్గినన్

దవ్వలనున్నఁ బిల్చి తముఁదార యొసంగుదు రంతయంత పై

నవ్వల నెంతవేడినను నాప్రభు వెంతయొసంగఁజూచినన్

గవ్వయు నివ్వనీదు తనకర్మము పెమ్మయనింగధీమణి!

గ. అంటేవేళకు నంటును

నంటనితఱి నంట దెంతయలమటపడినన్

అంటే భాగ్యంబుంటే

నింటికిఁ దా నడచినచ్చు నిమ్మపిలోనన్.

ఉ. ప్రారగణంబు మందు విషగుంభితవాక్యము గుండు పద్యమా

ఘోరపుబల్ ఫిరంగి కవికోపము వహ్నియు నంటి నూటిగాఁ.

గూరిక బారుసాగి కొనగుండుదడదడిదూఁకి తాఁకినన్

సారెకు లోభి తూలఁబడు సాలమహీజము కూలునట్లుగన్.

ఉ. మొండిశిఖండిలోభులను ముఖ్యజనావళి వేడఁబోయి లే

దండమనేది, రెణెలలు తాగు మనేది, మఱింతనొక్కి లే

నుండు మనేది, యీదివస మోర్పుమనేది, సహించిచూచితే
మండిపడేది ముండిచెయి మాటుకొనేది వివాదపద్ధతిక.

కా. ఇచ్చే దెన్నెడులేదయిత్తు ననెనా యీప్రాద్దురా రేపురా
వచ్చేయేటికిరా యమాసపయిరా వడ్డమ్మగారా ధరల్
హెచ్చేటప్పుడురా మఱొక్కపుడురాయామధ్యతంటాలచే
జచ్చేనన్నను గన్వలేదుగదరా చాగంబు లోభిప్రభూ!

ఉ. ఇంతుల కిచ్చినట్లు సుకవీంద్రుల కియ్య రదేమిచోద్యమా
యింతులు చెంతజేరి యెలయింతురు పైకొనువేళ మోవి నా
కింతురు గాఢబంధరతికేళిసుఖంబున నోచితమ్మతి
న్వీంతురుచెక్కునొక్కి మరపింతురుమే నిక నేమిచోద్యమా!

గీ. విత్తమొకని కిచ్చి వితణభరణంపుఁ
జత్త మొకని కిచ్చి చెటిచినాఁడు
బ్రహ్మయాలిత్రాడు బండితేవునఁడెంచ
రెండు నొకని కీక బండుచేసె.

తంగడకొండఁడు.

ఉ. పింగళ యేకచక్రపురి పెంపుగ నందు వసించియున్నయా
తంగడకొండఁడే బకుండు తధ్యము మానవులార! వానిబా
ధంగడముట్టఁ జేసె మును ధర్మజా తమ్ముండు భీముఁ డిప్పు డా
యెంగిలిముచ్చుఁ జంపుటకు నీశ్వరు వేఁడుఁడి భీముఁ డయ్యెడుక.

వనమయగారితుక్కున.

చ. మును పొకకేల రావణుండు మోదమునక రజతాద్రి యెత్తినం
తనె హరుఁ డోపఁడే తనవదంబునఁ ద్రొక్కి మదంబ డంపఁగా
వనమయగారితుక్కునచివా యలశ్రీగిరి గడ్డపాటలక
గనలుచుఁ ద్రవ్వె సర్వమును గైకొనునీ కిపు డాతఁ డోపఁడే!

బాచమరుసు.

[పలుకలూరి గోపన చెప్పినది]

గీ. గోలకొండమలక గోవులభక్షించుఁ

గొండపీటి విశ్రమలమునెల్ల

బాచమరుసుచేరి భక్షించుచున్నాఁడు

మలకమేలూ బాచమరుసు మేలూ.

బెహరాదారన.

ఒకానొక బాటసారి 'బేచిరా' కయిన దని యెఱుంగక క్రింది యగ్రహ
తము పేరువిని వెళ్లివెదకి కానక విసిగి చెప్పినపద్యమట!

ఉ. కాసురకూసరై మిగులగందరగోళపుమూలమై రసా

భాసపుపేతువై వికటపద్ధతియై సిగపట్లగోత్రమై

దాసుపాటయై బెహరాదారన చేసిన యగ్రహత మా

కాశముముట్టి తోతెగి గాడిదవాలకమయ్యెఁ జూడఁగాక

పుత్రేపు--వేంకట్రాయఁడు

క. పుత్రేపువంశభవ వెం

కట్రావా! దుస్స్వభావ! గాఢ(!)గ్రీవా

నిట్రాచట్రావిభవా

భట్రాజులకియ్యలేవు బడవా! చెడవా!

పేరులేనివాడు.

సీ. వేడక నిద్దఱతోడ వీధిలో నిలుచుండి

జోడుగా ముచ్చటలాడ భయము

కొంప సారుగఁ గట్టుకొని కాపురంబుండి

తెల్లనిబట్టతోఁ దిరుగ భయము

గంధాక్షతలు పెట్టి కడుపాగ భుజియించి

నిండార వీధిలో నిలువ భయము

శుభశోభనములందు సాంపుగా స్త్రీలతో
రాగిలి యూరనూరేగ భయము
గీ. నెట్టు నంగీతోడిగి పాగచుట్ట భయము
బ్రాహ్మణులపాలిమృత్యువు పాపజాతి
కఠినచిత్తుడు పీడమృకడుపుగాల

...

...

మఱికోందఱు.

ఉ. బానెడుజోనంవంటకము పంఠెడుపాలును మేటిచారు లెం
తేనియుఁ బుల్లంగూర కడుఁదేరినమజ్జగ పెద్దచేందెనుక
బూనిచి కమ్మచాదరులు బొట్టలు పెంచుక కొండపీటిలోఁ
గానరు కుంభకర్ణ గజకర్ణ హిడింబ బకాసురారులక.

ఉ. తిండికిఁ గుంజరంబులు వివీర్ణికిఁ గంటకిఘూరుహంబులుక
దండ ... గృహంబులకు దండగరుల్ రణరంగభూమికిక
మండలు కుండగోకరులు ముచ్చటకుం గొఱగానివార లి
మ్మండలమందుఁ గొంద అధమాధమకమ్మబికారిత్రిమ్మరుల్.

క. పిండెంత రొట్టెయంతే
మండలపతిమను వడెంత మానుష మంతే
గుండెంత తూనికంతే
మిండనియీ వెంత లంజెమేలము నంతే.

చౌకదనము.

సీ. అత్తవారింటిలో నల్లుఁడు తఱచుగాఁ
జనవున మెలఁగుట చౌకదనము
పరమాపులయినను బాంధవులిండ్లకు
సారెకుఁ బోవుట చౌకదనము

ప్రజకు సమ్మతిలేని పాపపత్తెము చేసి
చాలించుకొనియుంట చాకదనము
తనభూమిఁ గోల్పోయి తా నెంతరాజైన
సరివారిఁ జేరుట చాకదనము

గీ. గాన యభిమాననంతుఁడు గౌరవమున
దూరమున నుండి మర్యాద తొలఁగకుండ
నంచితం బగుయశము దక్కించుకొనును
నేంకటాధ్యక్ష వికసితపంకజాక్ష!

తీర్పరి.

గీ. తగవునఁ గూర్చుండి ధర్మంబుదప్పెనా
తప్ప కాతనికశత్రుమునుఁ దాఁకు
అర్థంబు నేపాటియాసించి చెప్పెనా
యుభయవంశంబులు నుడిగిపోను
పక్షపాతము చేసి పాప మార్జించెనా
తొలఁగక యతనిపుత్తులనుఁ దాఁకు
కవటియై తగ నెఱుంగక తప్పుఁజెప్పెనా
కాలునిపురికిఁ దాఁ గదియనేఁగు

గీ. వాదిప్రతివాదిమాటలవరుస నెఱిఁగి
యుభయసాక్షుల పల్కుల నుచిత మెఱిఁగి
సత్యమైనట్టిమాటలజాడ యెఱిఁగి
తగవుతీర్చినయతఁడెపో ధర్మరాజు.

గీ. ధర్మముచెడి రెండాడిన
దుర్మార్గుఁడుగృహముపట్టు తుడిచినభూతై
నిర్మూలఁనూలంబై
ధర్మజు పురికేఁగి మలముద్రావుచునుండున్

చ. పువ్వుమిని సత్యసంధుడగు పుణ్యునినోరు పవిత్ర మెప్పుడుకొ-
 మడియతనాన నూటి కొకమాటయినకొ నిజమాడనేర నా
 గడుసునోరు నోరె యతికవ్యపుంగంపిడిబేజలారిసి
 వ్యవలెడిక్రంత తుంపెరపురీమానుమంత నితాంతవైభవా.

తూర్పునాడు.

సీ. శ్రీరామ? పతిపేళ్లు దొరలు రాచకొమాళ్లు
 వెలమనాయళ్లు చేవెళ్లు గోళ్లు
 కాళ్లును బాంకోళ్లు కడునోరసేగముళ్లు
 వింతకట్టురుమాళ్లు బంతిమాళ్లు
 చెవులపోగులజోళ్లు చేయిఁటెవడిమాళ్లు
 మాటన్య క్తపునోళ్లు వేటకాళ్లు
 వెలిరారుమగనాళ్లు పెనుబాలకావళ్లు
 గొల్లబోయళ్లు పైఁదెల్లజోళ్లు

గీ. చాలుమామిళ్లు తాళ్లు వజ్రాలరాళ్లు
 నీళ్లు గలయూళ్లు నడవికుందేళ్లు లేళ్లు
 మహాలుకట్టళ్లు పాఁతళ్లు మానుటోళ్లు
 మెప్పు నడవళ్లు తూర్పున నుప్పుమళ్లు.

కర్ణాట దేశము.

సీ. బిలుగువన్నెరుమాళ్లు చెవులముత్యపుజోళ్లు
 వెగటైనవడదోళ్లు వేటకాళ్లు
 వారకాంతలయిళ్లు వచ్చురాచకొమాళ్లు
 నారీమణులపెళ్లు నారికెళ్లు
 వాసించువటివేళ్లు వారిజాక్షీనగళ్లు
 దాసరిదేవళ్లు తఱచుగుళ్లు

శృంగారసావధు బంగారు మెదనూళ్లు

నిగనమడెళ్లు నేర్పుకాళ్లు

శీ. ఎట్టివారికిఁ గలరయా యిద్దతాళ్లు

సంతలంబును దనుయొద్ద బంతికూళ్లు

మాటనిలుకళ్లు చుటిమంచినీటుకాళ్లు

పొందుకర్ణాటదేశపుఁ బొందుకాళ్లు.

శీ. కాసుపుట్టనియూళ్లు కఱపు మజ్జిగనీళ్లు

పడిపొర్లుచేనెళ్లు పాడుగుళ్లు

ఁగిజేసినావళ్లు మొఱలుపెట్టువఱళ్లు

పరుగులెత్తెడిలేళ్లు పలుఁగుతాళ్లు

చాటవాఁగులనీళ్లు సరసు లేనంగళ్లు

పెనులోభులనగళ్లు పిచ్చపళ్లు

కాలపముండలజోళ్లు మడ్డిచెక్కలపోళ్లు

తెండ్రుప[?] శివపాళ్లు తెల్లనూళ్లు

శీ. చివికిపోయినపందిళ్లు చివిదళ్లు

చీదరాచకొమాళ్లు తబ్బిబ్బుజేళ్లు

తోడుఁబోతులవడుసుళ్లు తుమ్మచీళ్లు

పోరుమామిళ్లనడనళ్లు పూటకూళ్లు.

కొండవీటిసీమ నముతులు.

శీ. కొండవీటిసీమకొర్కులు దీర్పంగ

దండిసముతులు పండ్రెండు రెండు

ఎలమిలోఁ జెప్పేను, ఏదేదియంటివా

పాలడ్లు పులివఱు ప్రత్తిపాడు

సంతనరావూరు సరసను నూతెక్కి

కొంతను చేజొని పోవునూరు.

మంగళగిరియును మఱి మంచిమునుగోడు

రంగై ననాదెండ్ల రాయిపూడి

గీ. దాచినధనంబువంటిది కూచిపూడి

పంట లధికంబు గుంటూరు ప్రజలకెల్ల

పాడిబాసలు గలిగుండు తాడికొండ

పరమమల్లేశ శివలింగ! పార్వతీశ.

మారెళ్లనీమ.

సీ. సిరిమించుమారెళ్ల నీనుదేశంబునఁ

దుదముట్టఁజూచినఁ దువ్వభూమి

ఆభూమిపంటలు నారిక కందులు

చామలు నులువలు సజ్జలు మఱి

చరుసతోఁ గొట్టలు పరిగ లల్చుందలు

ననుములు పెసరును నామదాలు

ప్రత్తియు రాగులు పాశేపుజొన్నలు

పడునాల్గు వన్నెలపంట గలదు

గీ. అందుఁగూరగాయ లనునై నగోగులు

పుచ్చకాయ తుమ్మిపులుసుఁగూర

పాలుపెరుగు నెయ్యి పరిపాటిగాఁ గడ్డు

ఇంతకన్నలేద యెంచిచూడ.

వీరనకనుపూరు, కొల్లుకుదురు.

ఈరెండు గ్రామములును నెల్లూరిదగ్గఱనున్నవి.

ఆ. వె. ఊరిచుట్టుముండ్లు నుదకంబు మన్యంబు

తీరు దినుసు లేనిపరనకనుపూరు
పాడుకొంప దీనిత్రాడు త్రెంప

అ. నె. ఒక్కపా లేగేసి యొక్కపాలు దిగేసి
ఉన్నయూరిమీద మన్నుబోసి
పాపరాజుపోయె బారుప త్రియుఁబోయె
కొల్లుకుదురుమీదఁ గొఱవిపెట్టి.

ఉదయగిరి రాజ్యలక్ష్మి.

క. ఉదయగిరి రాజ్యలక్ష్మికి
సవనము నెల్లారు, అట్టిసాధ్యమణికిక
ఎవనంబు కందుకూరుక
బదయుగళం బాత్మకూరు బట్టేపాడుక.

కొప్పోలువృత్తాంతము.

“శ్రీకృష్ణదేవరాయలచే గొప్పోలుగ్రామమును బొడ్డుచెల్లితిమ్మన య
గ్రహారముగాబడసెను (ప్రథమభాగముచూచునది.) అతిమ్మనమంత్రికుమారుడు
వెంగన్న యాకొప్పోలుగ్రామమునకుఁ బాపఘ్నినదినుండి కాలువత్రవ్వించి
నాగులకుండు యనుపేర నొకచెరువునిర్మించి యానీటిచేతఁ దనయగ్రహారమును
నదీమాతృకము చేసికొని యుపపన్నుఁ దగుచుండెనట! దానికోర్వక తమకేదో
నష్టము కలుగుచున్నదని లెంబొకనాగిరెడ్డియనునాతఁడు తద్దామధికారిగా
నున్నపోచిరాజు ఓబన్నలోడ్వాటున వెంగన్నమీదఁ దగవు సాగించెనట! అప్పు
డు దేశాధీశ్వరుఁడుగానున్న మట్ల-కుమారనంతరాజుగారికడ కేగి బొడ్డుచెల్లివెం
గన్న విన్నవించుకొన్న విధము:—

సీ. కొప్పోలుకవి దిశాకుంజరంబులమీదఁ
గోలాహలంబాడెఁ గోలకట్టె
తగఁగృష్ణరాయేంద్రదత్తగ్రహారంబు

యారాజ(?) నరనాథకృత మైన పెనుగాల్వ
 కూలఁద్రొబ్బఁగఁ బుట్టెఁ గుంటకట్ట
 వెలయ వామనమహోత్పలకాససంబులు(?)
 తల్లడంబులు చేసె నల్లఁ డహహ

గీ. విని పరామరిసించు మావిన్నపంబు
 చి త్తమున నుంచు పోషితాశ్రితకలాప
 మట్లకులదీప! మత్తరివంశహరద
 నర్గళప్రతాప! కుమారనంతభూప!.

దీనిపై ననంతరాజుగారు వెంగన్న కనుకూలముగాఁదగవు తీర్చిరట!
 పోచిరాజు - ఓబనమీఁద బొడ్డుచెర్లవెంగన్న చెసినపద్యములు.

నీ. మహియేలుమట్లకుమారనంతాస్వయ
 మూర్ధాభిషి క్తునినుదలలేక
 అ.....నాథ
 మంత్రశేఖరునిసమ్మతము లేక
 కడుఁదిట్ట దీవించఁగాఁగలకొప్పోలు
 పరకవిశ్రేష్ఠులయెఱుక లేక
 అనయంబుగా పుండియన్న పన్నులుపెట్టి
 మనుమేటికాపులమాట లేక

గీ. కాలనష్టంబుగాఁగుంటకట్టు మనుచు
 నిచ్చె లేఁబాకనారికి నుచ్చుకమ్మ

... ..

గీ. గొడుగు కాలిపోయె గుఱ్ఱంబు చనిపోయె
 నాలు తొలఁగిపోయె నల్లుఁ డలిగె
 నూరు మాటిపోయె నూరికి రాకురా!
 ఓరి పోచిరాజు నోబ! దూబ!

బాలకుల పద్యాలు.

శ్రీ. జేజేలకునుబువ్వ ! శివునియాదలపువ్వ !

జాబిల్లి రాంగదే చందమామ

మెండుచీకటిగొంగ! మెఱయొచ్చుక్క బాజంగ!

జాబిల్లి రాంగదే చందమామ.

చిగురుగైదువుకామఁ జెలఁగురావుతుమామ!

జాబిల్లి రాంగదే చందమామ

లచ్చికన్నియతోడ! యచ్చవెన్నెలవాడ!

జాబిల్లి రాంగదే చందమామ

గీ. చిన్నయన్నకు శ్రీరఘుశేఖరునకు

వెండిగిన్నియలోపల వెన్నవెట్టి

పమిడిగిన్నియలోపల బాలుపోసి

చాలఁ దినిపించి పోగదే చందమామ.

గీ. వెండిగిన్నెలోన వెన్నయు నెయి పోసి

పమిడిగిన్నెలోన పాలుపోసి

చందమామ రావె! జాబిల్లి రావె! మా

చిన్నబిడ్డతో భుజింతుగాని.

వినాయకుని చవుతి.

శ్రీ. సిద్ధివిఘ్నేశ! ప్రసిద్ధిగాఁ బూజింతు

నొనరంగ నిరువదియొక్కపత్రి.

దానిమ్మ మరువమ్మ దర్భ విఘ్నక్రాంత

యుమ్మెత్త దూర్వయు నుత్తరేసు

కలగరు మాశేడు గన్నేరు జిల్లేడు

దేవకాంచన రేగు దేవదారు.

జాజి బల్లరక్కసి జమ్మియు దాసాని
మాచిపత్తిరి యారె మంచిములక

గీ. భాద్రపదశుద్ధమునఁజౌతిఁ బగటివేళఁ
బప్పు పాయసమును నానుఁబ్రాలు లేనె
నేయి యుండ్రాళ్లు కుడుము లుపాయనముగఁ
గోరియర్పింతు నీకునేఁ గోర్కీతీఱ.

క. మగిళ్లు వచ్చినప్పుడె
గుగిళ్లును పెనగపప్పు గుండ్రుండ్రముల్
నెగైన నేతిలెప్పులు
నగముగా నీకుఁదెత్తు నయ్య గణేశా.

గీ. పెద్దయేనుఁగుపై నెక్కి బిరుదుపడగ
లడర ముత్యాలజగజంపుగొడుగునీడఁ
జిన్నినగవుల రఘువీర శేఖరుండు
ప్రేమనేతేరఁ గోరుచున్నాము మేము.

బోగిపండుగ.

నీ. బోగిపండుగవచ్చెఁ బొందుగా మనయిండ్ల
తలయంట్లు సాగింపవలయు నేఁడు
ఎల్లి సంక్రాంతియు నెల్లుండి కను మాన
లెల్లుండి ముక్కను మేఁగుదెంచు
దండిగానిన్నాళ్లు పిండివంటలతోడ
నిష్టమృష్టాన్నంబు లింపుమీఱ
బావలు మఱుదులు బందుగు లల్లుండ్రు
వదిసెలు మఱుదండ్రు బంతిగుడిచి

గీ. త్రొత్తపుట్టముల్ ధరియించుకొని ముదమునఁ
గూడి కిలకిలలాడుచు వేడుకలర

పాడుదముపాట లాటలనాడుకొండ
మోలి మనమెల్లరముగూడి బాలురాచ.

కన్యాదానము.

క. శ్రీయును గులమునుతూపును
బ్రాహ్మము శుభలక్షణంబు బాంధవవిద్యా
శ్రేయములు గలుగువరుఁ గ
న్యాయుతుఁగాఁ జేయవలయు నధికప్రీతికా.

సీ. పెండ్లికూతురి కేము పెట్టేటిసాములు —
సరిగెవచ్చులు బన్నసరము తీగె
బేరలు, పిల్లాండ్లు బెబ్బలికాయలు
వీరమద్దెలు పణిహారములును
గంటలమొలనూలు దంటయొద్దాణంబు
రంగొవ్రధానంపు టుంగరంబు
సిరిగజ్జె లందెలు చేర్చుక్క బంగారు
నేవళంబగు కొల్కిబాలిపీలు

గీ. అన్నియును దెచ్చి యిచ్చెద మాదరించి
ఘనుడ వోమామ! గంధానఁ గాళ్లకడిగి
పిన్నవరుడను నాకు మీకన్నె నిమ్ము
శ్రీకరంబుగ నాశీర్వచింపు మమ్ము.

క. పున్నమచందురు నేలెడి
చిన్నది మీయింటఁగలదు; సిరితోఁజెలువై
యన్నాడఁ బిన్నవరుడను
గన్నియ నా కిచ్చి శుభముగైకొను మామా!

సీ. అరణంబు తగుమాత్ర మడిగితి నోమామ!

పచ్చలకడియాలు పదివేళ్ల బటువులు
 పటువుమాణిక్యాల పతక మొకటి
 బిరుదుచెక్కడపుది బిల్లల మొలత్రాడు
 జమిలీని యుత్తరజంఘములను
 తగటుంగోతులు మంచివగురెండు నేలులు
 దస్తుతురాయి జల్తారుపాగ
 బంగారుపాలకి బాలీసు గొడుగులు
 జాలుమతీ తేజీలు నూర్యపుతము

గీ. కడువిలువగల్గు బంగారుకలముదారు
 పనితరముమీఱు దంతంపుఁ బావుకోళ్లు
 మామ యివియిచ్చి ముద్దుకుమార్తె నిమ్ము
 శ్రీకరఁబుగ నాశీర్వచింపు మమ్ము
 శ్రీకారములు.

గీ. ఒకటిసుతునకుఁ జెలికాని కొనరరెండు
 మూడు సమునకు వైరికి మూడునొకటి
 యేను భూపాలునకును శ్రీ లెలమి నిడుడి
 సరసు లుత్తరములు వ్రాయుసమయములను.
 భోజనము.

[ఈక్రింది పద్యములందుఁ గొన్ని శ్రీనాథునివి.]

ఉ. మూతినముట్టఁగావెఱుతుముద్దకు ముద్దకుఁ గూటిలోపలక
 బాతికపాలునైకతము పచ్చడి కొంచెమయాది యంత్యముక
 జాతమటన్న లేదు నుతి గున్నముకన్నను మెత్తనన్నమీ
 రాతిఁబోలె భోజన మరాతీకినైనను వద్దు దైవమా!

గీ. పూర్వమందు విషము పుచ్చుకొన్నానిని
 గర్వపడెద వేల కాలకంఠ!

కొండపిటిసీమ పండు జొన్నలకూడు
తిన్ననీదుబయిసి తేటపడును.

క. పాలుబృజ్జొన్నయన్నము

తాలించినపంగవరుగుతైలపు ధారల్

తేలఁ బరామర్శంబున

బాలురతోఁగుడువఁబెట్టుభార్తులపెద్దా!

క. నడినూఁకలేనియన్నము

నడఁబోసిననెయ్యి బుడమవరుగుక బెరుగుక

గడి మాడసేయఁ బెట్టిన

నడగూడెపునంబిపడుచు నడిగితి ననుమి!

సీ. కఠినఁపుజొన్నల కటుకుకుడ్ములునూచి

వక్త్రమా! భయపడవద్దునుమ్మ

నానారుచుల్ గోరు నాలుకా సీవేమి

సందేహపడవద్దు చప్పరించు

ఎన్నఁడుఁగడిచేయ నెఱుంగ నెట్లోయని

కుడిమా స్తమా! నీవు జడియఁబోకు

కమ్మనివాసనల్ గ్రక్కునఁత్రేస్పేడి

గర్భమా! కుటకుటకాకయుండు.

గీ. [గీతికొంతచేకూఱకున్నది.]

పచ్చుబహుధాన్య నామసంవత్సరంబు

కాయగూరలు మనకునిక్కముగఁ గల్గు.

సాపాటుబావలు.

సీ. ఆపూపసూప సప్తాంగభంజనులార

ఆజ్యసాగరబడబాగులార

క్రాద్ధాన్నభుక్తివిచారతత్పరులార

పచ్చశరచ్చులకు మెచ్చులార

పారుగూరితిండికి బొడుపుఁజుక్కల్లార

వేటొక్కచో నాయువేగులార

పానకవాహినీమానభంజనులార

బొబ్బట్లదొంతుల కుబ్బులార

గీ. తక్రసాగర వాతాపిదమనులార

జజ్జపాతిన వ్రేలుడుబొజ్జలార

దినదినము తద్దినముకోరుధీరులార

పాటులేరయ్య! సాపాటుబాపలార.

సీరుమజ్జిగ.

క. గొప్పై నను నిమ్మపండ్లును

గప్పరమును సొంటిపొడియు గతివేఁపాకుల

ఉప్పను నేలకు లింగువు

నొప్పగ నీచల్లరుచికి నొనగూర్చు చగుల.

చలి.

సీ. అగరుకురంగ నాభాత్మ్యస్థితరసుగం

ధాంగరాగము లెన్నియలడుకొనిన

నికటస్ఫుటాంగార శకటప్రకటకేలి

గర్భగేహము లెన్నికలిగియున్న

కార్వాసతూలికా ఘటితకూర్వాసక

స్తోమంబులవి యెన్నితొడిగికొనిన

అతులితోదయ రాగహరిద్రమాంజిష్ఠ

కలితాంశుకము లెన్నికప్పుకొనిన

గీ. మాను నేచలి నవవయోమ త్తమ త్త

కాశినీనవ్యకస్తూరి కాను లేప

ఘుమఘుమామోద గురుకుచకుభగాఢ

తరపరీరంభ సంభారసరణిఁగాక.

వేసంగి.

- ఉ. ఎండెగొలంకులెల్లను మహీధరపంక్తులు వహ్నికీలచే
మండె ధరాతలం బినుపమంగలముంబలె గాలియుండె నా
యెండల నేమిచెప్పఁ బరమేశ్వర యావరణాంబురాశి లే
కుండిన నాఁడె పాక్కిపడకుండునె పద్మభవాండభాండముల్
- ఉ. ఆతపవహ్నిచేబధికు లార్చుచు దారిని స్రుక్కిదాహసం
జాతతనెండమావులకుఁ జయ్యననేగుచుఁ దప్తపాదసం
భూతములైన గుల్లలను బొక్కుచుదిక్కులు నూచుచున్ వెనక్
ధాతను దూఱుచున్ మఱియుండల్ డమందుచు నుండురెయ్యెడన్.

అనావృష్టి దోషము.

- సీ. తలనున్న జల మింత తొలఁడిపోయిన యంతఁ
బిన్నిపైదలి మై క్షింపింపు ననియె
జడనున్న మొగులింత జారి పోయినయంత
సిగచక్కఁడనము కొంచెమును ననియె
పొదినున్నరసమింత పొంగిపోయినయంత
క్రొత్తమావబలంబు క్రుంగుననియె
గిరినున్నమంచిత కరిగిపోయినయంత
పట్టంపుఁజెలితండ్రి బడలుననియె
- గీ. ధర ననావృష్టి బాధ పాల్పఱిచెడని
నీరధపు సొంపు ఇమ్మగు, దీమఱంది
వజ్రచేబడు, నీవిల్లువహ్ని గలయు
నీపశుపతిత్వమును జెడు నీలకంఠ.

నల్లి.

- క. శివుడద్రుని శయనించుట
రవిచంద్రులు మింటనుంట రాజీనాథుం

డవిరళముగ శేషునిపైఁ

బనశించుట నల్లిబాధ పడలేక సుమీ,

చాఁకలి.

గీ. చాఁకివానితోడ జగడాలుపడలేక

సిరిగలాఁడు పట్టుచీరగట్టె

శివుఁడు తోలుగప్పె, నీ యని మదితోసి

భైరవుండు చీర పాఱజైచె.

తీఁట.

క. తీటుగలభాగ్యశాలికి

నీటుగలుగుగోళ్లు వేడినీళ్లు లభింపక

దాటించి బలుక సాగినఁ

దీటుయె దేవేంద్రపదవి తిరముగ జగతిక.

పొగాకు - పొడుము.

చ. సురవనితాసమానలగుసుందరులక దనియించువేళఁ జా

తురి రసికత్వముక ధృతి మృదూక్తులు మోహము తేటాసంగ నీ

సరి యగువస్తు వున్నచెరసజ్జల కీభువనత్రయంబునక

సురపతి నీలరత్నరుచిశోభితగాత్రమ! ధూమపత్రమా!

ఉ. పూని దివంబుకన్నఁ బొలుపొందఁగఁజేసితి వెట్టివాని కే

దానము లాచరించినజనంబుల కీభువలోక మబ్బున

యా! నశివాత్మ! నీవెలుంగవా చతురానన! భూమియందుఁ బెం

పైనపొగాకుఁ జుట్టలను బాత్రుల కిచ్చినయట్టివారికిక.

ఉ. ప్రొద్దునలేచి ధూమ్రదళపుంజము కన్నుల సొత్తి యెత్తి కక

ముద్దుగఁ జుట్టచుట్టి తనమోవిపయిం గదియించి మీసముల్

దిద్ది పొగాకు వేడిననుధీజనకోటికిఁ బంచిపెట్టినక

బెద్దలపేరు చెప్పి పొగపీల్చిన వారు సుపూజ్య లిమ్ముహిక.

సీ. పూర్వకాలమునాఁడు పొగత్రాగకుండిన

ధృతరాష్ట్రకన్సులదృష్టి తప్పె

పాండురాజును జుట్ట పాటించకుండిన

భోగంబు చెడి పాండురోగి యయ్యె.

శ్రీకృష్ణుడును జుట్ట చేపట్టకుండి తా

నొగి జరాసుధున కోడిపోయె

దశరథుం డీచుట్ట తగనిషేధం బని

బుత్తశోకంబునఁ బొరలి చనియె

గీ. గాన యిది హవ్యకవ్యాదికార్యములకు

ముఖ్యమగు దేవతలకల్ల మోదమిడును

సురుచిరంబుగ నట్టువచుట్ట చుట్టఁ

జేతఁబట్ట నాపుణ్యంబు చెప్పఁదరమె.

క. చేతులకాసుబు పోయెను

నేతీరున నగ్గిఁ దెత్తు నెనఱి నడుగుదున్

రోతలఁ బెట్టకమునుపే

పోలివిగా నోరునెట్టి పొగయెలచిట్టి.

మ. మగవాఁడైజనియించినప్పుడె మదోన్మత్తక్రియాధీరుఁడై

పొగయాకుం బొగచిట్టి కాటు నెపుడున్ బొంకంబునాక్రోవిచే

సొగసు ల్మీఱఁగ విధివీధిని జనుల్పూడంగ నేప్రాద్దుఁదాఁ

బొగఁద్రాగన్వలె లేనివానిబ్రతు కీధూమిన్ వృధా చెప్పితిన్.

క. పొగ త్రాగి సోలి కాముని

జగడంబున మోహనాంగి సరసన్ మయిమైఁ

దగవ్రాలి తేనె గ్రోలని

మగవాని దడేటిబ్రతుకు మహి నూహించన్.

సీ. ధరణీజనులకెల్ల:-గురిగింజమాధవుం

డిది నశ్యమని కరం బెనయఁ జూపె
ఈనశ్యదశవృక్ష మిట గలదంచును
శేషాచలేశుండు క్షీణిని జూపె
ఈనశ్యదశవృక్ష మింతయెత్తంచును
ఘనజగన్నాథుండు కటిని జూపె
ఈనశ్యదశ మది యింతవెడల్పంచు
వినతబిడ్డఁడు కరం బెనయఁ జూపె

గీ. దేవతావళి వర్ణించితెలుపునట్టి

యిట్టిమహిమంబు గలదీని నెవ్వరేని
యెటుక లేక నిందించెద లేమొ యనుచుఁ
జలఁగి పీరాంజనేయుండు చేయియొత్తె.

రంగులపద్యాలు.

సీ. పార్వతీపతి తెల్పు పాలసంద్రము తెల్పు

కామధేనువు తెల్పు కంచు తెల్పు
నారదముని తెల్పు శారదాభ్రము తెల్పు
శారదాంబిక తెల్పు సంకుతెల్పు
ఐరావతంబు తెల్పు మృతపూరము తెలు
పాదిశేషుండు తెల్పు హంస తెల్పు
కల్పకృక్షము తెల్పు కైలాసగిరి తెల్పు
మల్లెపూవులు తెల్పు మంచు తెల్పు

గీ తెలుపుచెప్పనేల వెలఁదికి మేలైన

సుతముగల్గినేని కోటిసేయు.

నీ. ఇంద్రనీలము నలు పింద్రానుజాడు నల్లు
 యమునానదియు నల్పుయముడునల్లు
 సామజంబులు నల్లు రామచంద్రుడు నల్లు
 రతివల్లభుడు నల్లు రాత్రి నల్లు
 ఆకాశ మదినల్లు హరునికంఠము నల్లు
 తుమ్మెదలో నల్లు కస్తూరి నల్లు
 నీరజాత్పులకొప్పు నెటివెండ్రుకలు నల్లు
 బలరామదేవునివలువ నల్లు

గీ. నలుపు చెప్ప నేల నాతికి మేలైన
 గుణము గల్గె నేని కోటిసేయు.

నీ. ఆరుచోదయం బెటు పరుణాచలు బెటు
 పర్కమండల మెటు పగ్ని యెటుపు
 బ్రహ్మదేవుం డెర్పు బంధూకసుమ మెర్పు
 పద్మరాగం బెర్పు పద్మమెటుపు
 మంకనపూ వెర్పు మఱిదొండపం డెర్పు
 నింద్రగోపం బెటు పింద్రుండెటుపు
 పనడంపుదీ గెర్పు జవరాలిమో వెర్పు
 కుండనం బదియెర్పు కుంకు మెర్పు

గీ. ఎటుపుచెప్ప నేల యింతికి మేలైన
 గుణము గల్గె నేని కోటిసేయు.

నీ. క్రితరుణీవిభుపీతాంబరము పచ్చ
 కమలమిత్తునితురంగంబు పచ్చ
 దేవతాచార్యునిదేహకాంతులు పచ్చ
 పరిపక్వజంబీరఫలము పచ్చ
 పదియాలువస్నెలబంగార మది పచ్చ

తంగేడుపువుపన్న తమ్మియకరు పచ్చ
చాలఁ బూసినయట్టిరేల పచ్చ

గీ. పచ్చచెప్పనేల పడఁతికి మేలైన
గుణము గల్గెనేని కోటినేయు.

[పైపద్యములందు గీతి కర్థమేమో, కడపటిరెండు పాదములెట్టివా,
తెలియలేదు. వీనిఁగూర్చి యాభాణకమేదో కలదట]

గాలివాన.

సీ. శ్రీరామ నీపాదసేవామృతంబుగా
సీసమాలిక యొందు చెప్పినాఁడ
జగతిలో నుత్పతజం రూసమీరంబు
విసరినవిధమెల్ల విన్నవించు
కుద్రసంబంధియా రాద్రినంపత్సర
కార్తికశుద్ధపేకాదశితిథి
ఏపార స్వాతిమూఁడోపాదమందున
వాయవ్యమున గాలివాన విసరె
చిటపాటచినుకులు చెలఁగి యదన మాయె
ఘనమేఘములు మింటఁగప్పి నిలిచె
ప్రళయసముదృశితభయదజంరూనిల
మవని గంపింపంగ నడరసాఁగె
మేడలు గోవురాల్ మిదైలు కోటలు
నేలపైఁ గూలెను నీళ్లఁ గలసె
పశువులు మృగములు పక్షిజాలంబులు
నెల్లభూములయందుఁ గొల్ల లయ్యె
అట్టదిగ్గజములు నట్టిట్లు తిరిగెను

రవిసోమమండలరథములు గతిదప్పె
 నక్షత్రములు పూర్వపక్షమయ్యె
 ఆవులు చూడలు సంభారవములతోఁ
 జెట్లను గట్లను జేరఁబడియె
 అన్నలు తమ్ములు నతినలు పురుషులు
 కొడుకులు కోడండ్రు గురుజనంబు
 తల్లులు బిడ్డలు తగఁ గాగిలించుక
 చలిచేత నలసట చాలఁ బడిరి
 బంధు బాపట్ల వరగ నిజాంపట్ను
 గ్రామముల్ జలధిలోఁ గలసిపోయె
 పాలేరు మాచేరు ప్రబలించి కొన్నుళ్లు
 నరదను గడువడి వార్ధి జేరె
 అద్దంకివినుకొండ యాప్రాంతములయూళ్లు
 గుండ్రకమ్మను బడి కూలిపోయె
 కంఠనూ లాదోని గండిగోటయు గుత్తి
 కడప సిద్ధోటయల్ కలవరించె
 నల్లమబంతయు హల్ల కల్లోలమై
 కూకటివేళ్లతోఁ గూలె ధరను
 వెలిగొండవృక్షాలు వెల్లిపా లయ్యెను
 పొదిలెకొండను గుండ్ల పొర్లిపడియె
 చిమకుర్తికొండయు ఛిన్నభిన్నంబయ్యెఁ
 గొండపి డెంతయు బెండుపడియె
 సిరిగిరిమల్లయ్య చెక్కిటఁ జెయిచేర్చె
 భ్రమరాంబ చింతచేఁ బవ్వళించె
 వేంకటాచలవతి వివరీత మనిపల్కె-

ప్రథకక్కుడేనళ్లు పరిలాపపడఁ జూచి
 యూళ్లదేవల్లెల్ల వెళ్లఁ బడిరి
 ఎసగొని విషవాయు వీశాన్యమునఁ బుట్టెఁ
 బైరులు పంటలు పాడుపడియె
 పాఠశ్లధాన్యముల్ నూతులనిధిమాయెఁ
 గలవర్తకులకోర్కి ఘనతగాంచె
 కఱపుదీతినవెన్నఁ గడువేడ్క భూమికి
 నెలమూఁడు వానలు నిండికురిసె
 వెండుగా దండిగాఁ బండెను బంటలు
 సరహాకుఁ బుట్టెఁడు వనుధ నమ్మ
 అంతట భూజను లానండమందిరి
 సర్వత్ర సౌఖ్యముల్ సంఘటిల్లె

గీ. అహహ నీమాయ యేమనియభినుతింతు
 నొసఁగ నీపాదమునఁ బుట్టి పుడమి ముంచె
 మేలుగా నాల వంచె బాలాళగంగ
 నెమలిగుండము శ్రీరంగ.నిర్మలాంగ !
 ఘోచరములు.

సీ. కలహండ కోయిల కనకాక్షి కాకియు
 కాఁజు కొక్కెర కొంగ కారుకోడి
 కాకి బెల్లయు మఱి కనుపెంటి కంకణం
 కణిశిరి నల్లెరు కత్తిపిట్ట
 కణదురు కలకలం కావేరు గాడును
 కనకపక్షి కరంజి కలుకజీఱ
 గరుడఁడుగిజిగాడుఁ గరుడజీనుగగువ్వ
 గుడ్లలు గాడునుగోయవంక
 గడ్డిగాడును గద్ద గండభేరుండంబు

గడ్డంగి గొగ్గడి గగ్గు గజ్జలపిట్ట
 గొల్లకోవెలగువ్వగుబ్బపిట్ట
 గరిడి గుబిలిగాడు గజ్జిబోడయు ఖండ
 చక్రవాకిచిలుక చాకిమోడ
 చిటిబెళ్ళచెందోవ చింతచకోగంబు
 చిత్తువచికబిందు చిందవగు
 సుసచిరాయువు జముడుకాకియుచిల్వ
 చింత నివ్వరికాడు చెఱుపిట్ట
 లట్టెచంద చిటీల లకుముకిచి.....
 చడలుకోడియుచార్ల చంగగాడి
 పీచును చిటిగడ్డ చిత్రాంగిమఱియును
 చల్లపిడతనూర్ల సాలెగాడు
 జగుజటాయువు జగ్గుజవపిట్ట లావుక
 జెలగటి జలకపై జిబ్బటాయి
 జాలెడేగనుపెట్ట జావడంబనుపక్కి
 జిక్కెయుజాటుపిట్ట జిఱ్ఱగడ్డ
 డబ్బుడాసరిగాడు డాగుడాగులపిట్ట
 తంగెడుబండారు తకుకుతిరువు
 తెల్లయేమలనారి తెల్లచిల్కతురంగి
 తురతసిక్కిలితూరి తూనెగాడు
 డోగడి డోరువ డొంతరంబుతురాయి
 ... ..
 సీరుకోడియు నేల నెమలియు నమలియు
 మచ్చికాడు మరాళిమబ్బుకీడ
 మడియెల్ప మడియాళి మబ్బుకాడి ముసుంగు
 నెరకాలిపిట్టయు నెన్నడాయి

యెగుబాడ యిల్లాయి యిలక త్తి యిట్టియె

ఆసకప్పరకాడు ఆకుముక్కు

ఆడేలుతానలి హ స్తిపిట్టయుమేటి

రమ్యమై విలసిల్లు లగుడులిక్కు

వానకోవెలయును వారణముల్లంగి

పూసుగి త్తరిగాడు వోయగొరికె

వనభోజనమువగ్గు వగ్గోలు వదనిక

వసపిట్ట వసపుల్కువన్నెలాడ

మంగపండును నక్కువనజీపిపయువారి

సంకు బెన్నంగియు స్వాతికొంగ

సమ్మతి రణగద్ద సరసరామయచెల్వ

పరగిగోడియు మఱిబహుళలీల

గీ. సకలగిరిదుర్గములయందుఁ బ్రకటముగను

పక్షిజాతంబు లీరీతి బహువిధముల

నుండునేవేళఁ దందోపతండములుగ

భూచరములు.

సీ. శరభంబునేనుఁగు శాఖామృగంబును

మనుబోతు ధుస్పియు మాగుబిల్లి

కార్పాతు నెనుమును కణితిమృగంబును

సరసచతుర్దంతి చమరిమృగము

ఖడ్గమృగంబును కస్తూరిమృగమును

గురుపోతు గొఱియయఁ గొండగొఱియ

జల్లిపోతుముసలి జవ్వాజిపిలియు

పునుగుఁబిల్లి యెలుక పొసఁగలేడి

జింక కొర్లయుతేచు చిరతలపందియు

గండకంబును నిజిక లిగొడక

గుఱ్ఱము తోడేలు కుందేలు గురుభోతు
 కొంక నక్కయు మెడగోవు వుడుము
 బెబ్బులి యుడుతయు బెట్టుడ నక్కయు
 కంచిమేక గొటియ కాటుపెనుము
 జీనుపంది బెసిడి సివ్వంగి కోతియు
 నలరభద్రమృగంబునాకునంబు
 బెగిలిపోతమ్మిడి వేసడంబు మఱియు
 పంది పరంగియు పందికొక్కు
 జగ్గుబిల్లిముసువు చన్నంగినక్కయు
 రుద్రాక్షమృగమును లొట్టి పిట్ట
 ముచ్చంగితాబేలు ముంగి కుక్క పరడు
 గరిమెడికొక్కును గార్దభంబు
 తొండయునలికిరి చుండెల్గుడువ్వెన
 మండయుగరిడియు మఱియుబల్లి

గీ. ఆదిగాగల భూచరాలతి శయిల్లు

జలచరములు.

సీ. తిమియు వాలుగలంబ తిరికియు నెత్తాము
 పాసగజారగుడెయు బొమ్మడాయి
 మారునచందాము మలుగుమీనును చాఱ
 ముచ్చంగి కాంభోజమొల్లమీను
 కనుగు చిత్రపుమీను కారు మీనును గచ్చ
 తేలుమీనును మొయ్యతేకుగండె
 మాతకండె గొరక మట్టగుడిసెబెక్కు
 పారాయి పాపర పండుమీను
 వాడెగు బొజ్జయు వల్లెక తట్టయు

పుల్లము బేడినపుల్లము చేక

కోలువాసముగొయ్య కొట్టిమీనును చొమ్మ
 నారజల్లయు మోరనట్టు వక్కి-
 ములుమొమ్మ డాయియు ముసుకును దూవెను
 పందిబోరయు పళ్ళు పారమీను
 పెద్దజల్లెయుఁబక్కి పెనుచేపనుంగళం
 కన్నెమీన్మదురును కాకి గండె
 కొనచారకోపెయు కూనరొయ్యమెడుపు
 యెగుమీను మఱి పచ్చ యెఱుపుచేప
 రాతికోకయు చొఱరాణంగి మిణుగురు
 యిల్లాయిపూమేను నిసుక దొందు
 ముక్కుచేపయుకోలు కమ్మపల్కె నెఱును
 ఆకుజల్లవరుజానణుజామీను
 కుచ్చుసిత్తలికాను కుంటముక్కును తిక్క-
 చేపలాదిగఁగల్గు జలచరములు.

శ్రీచెన్నరాయాధిపా.

కా. ఏకాంతంబున నీవు నేను మదిలో నింపైనమార్గంబునకొ
 జోకక గూడిననుద్దులెల్లఁదలఁచక జోద్యంబులైయుండురా
 నీకున్నెడఁబాయ న్యాయమటరా! నీకింత కంటేలరా
 చేకోరా చలమేల? మారకపురీశ్రీచెన్నరాయాధిపా!

జా. పోరాదగ్గఱ రాకురా నగకురా పూబంతి నే నొల్లరా
 కోరా దుండమేలరా విడువరా కొం గేలపట్టేవురా
 యేరా న్యాయము కాదురా తొలఁగరా యిల్లాండ్ర నీరిలిగాఁ
 జేరక జెలదు నీకు మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

శా. నీవు స్నేహును దూఁగుటయ్యలలపై నిద్రింపఁగా నెవ్వతో
నీనంచు న్నను లేపి ముద్దుఁగొనెరా నీపేరనేపిల్చెరా
ఆవేశపు డదేలనచ్చెఁ జెపురా ఆయింతిపేరమిరా
శ్రీనైకుంతనివాస! మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

శా. పలుకుంజిల్కలపట్టెమంచములపై బాగై నపూఁబాన్ముపై
జెలువొందక బనలించి నాతోడలపై శ్రీపాదము ల్పాఁచుఁగాఁ
గలిగేనా యిక నొక్కనాఁటికయిఁక గంజాక్ష! సంభోగముల్
జబుగున్వెన్నెలబైట మారకరీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

శా. తమకం బగ్గల మాయెరా వలదురా తావంబు నెట్లొర్తురా
నిముసంబైనను నిన్నుఁ బాసి యిచటక నేన్లు చేగింతురా
మమతక బిల్చినఁ బల్క వేమిటికిరా మన్నించరా కాఁగిటక
చెమటల్ బాఱఁగఁ గృష్ణ మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

శా. ఎంతైనక వలపింప నేఁచఁదగునా? యేరా నినుక బాయరా
కొంతైనక దయయుంచి యేలఁగదరా కోపంబుఁ జాలింపరా
కంతుం డమ్ముల నేసెరా నిలువరా కాకేల చేసెపురా
చింతంబెట్టక రార మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

శా. ఏనారీమణియింటనుండితివిరా యిందాఁక రావేమిరా
నానేరం బొకటైనఁ గావు మనుచుక నా కేల మ్రొక్కేపురా
కానీ యిందుల కేమి తాళుకొనరా గర్వింపఁగానేలరా
శ్రీనారాయణ కృష్ణ మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

శా. ఏరా నామన వాలకింపఁగదరా యేమంటి రమ్మంటిరా
రారాకప్పరవీడె మందుకొనరా రింజిల్లఁగా జేయరా
కోరా బంగరుబంతు లందుకొనరా కోపంబుఁ జాలింపరా
శ్రీరామఁ యిఁక నన్ను నీలుకొనరా శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. ప్రాపుం దా పని నమ్మియుంటిఁగదరా వంతఁబుఁ జాలింపరా
యేప్రాద్దుం దలపోత లాయెఁ గదరా యీమారుతాపాలచే
రాపుఁగట్టుకు లోనునైతిఁ గదరా రాకున్న నెట్లోర్తురా
శ్రీపాదంబులనేవఁ జేతుఁగదరా శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. నీకన్నక నెఱజూణ లేదుగదరా నీయాన నకబ్రోవరా
యేకాంతంబున బుజ్జగింతుఁ గదరా యీవేశ నన్నేలరా
నాకు న్నీకును నొక్కయీడుగదరా నాముచ్చటల్ దీర్చరా
శ్రీకాంతాప్రియ నన్ను నేలుకొనరా శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. చెంతక జేర వదేమిరా తగదురా చేపట్టి నన్నేలరా
యెత్తెనక నినుఁ బాయలేనుగదరా యిందేమిచోద్యంబురా
కంతుం జేయఁదొడఁగెరా కటకటా కాకేల చేనేవురా
చింతల్ మానిసి నన్ను నేలుకొనరా శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

భ్రమరాంబామల్లీశ్వరసంవాదము.

శివాలయములలో నీపద్యముల నుత్సవవిగ్రహములకుఁ బవ్వలింపు నేవ
వేశద్యారముములోన నొకరు వెలినొకరు నుండి చెలుసగముగా నీపద్యములఁ
బాడుదురు.

కా. శ్రీమద్భూమిధరాధిరాజతనయా శృంగారగాత్రోజ్జ్వలా
నామిందక దయలేక నీవును వృథా నన్నేల వీక్షింపవే:—
ప్రేమక వేటనెపంబునం జని పర స్త్రీఁ గూడినా విష్వడుక
శ్రీమించక ననుఁ గూడనేల పదరా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా!

కా. భామారత్నమ! యెవ్వతో మఱుఁగుగాఁ బాటించి చెప్పంగఁబో
నేమైక గుఱు తిందుకుం గలవటే యీసందియంచేలనే!—
యామోదంబున నీవు వచ్చినవిధం బాతీరు గన్పించెరా

శ్రీమలైశ్వర గురు శ్రీశైల శ్రీశైలమల్లీశ్వరా

మ. మృగసందోహమువెంబడిక బాడల దూరేపోవఁగాఁ గొమ్మలక
దగులంఁగాఁ గురు లన్నియుం జెరుసే తథ్యంబుగాఁ జూడవే:—
మిగులం బొంకితి విందుకుం జతురతక నీమోవిపై నేటికిక
జగిమించం బలు బలుగెంపు లెక్కడివిరా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా.

మ. చిలుకం దెచ్చిన ముద్దు సేయుతఱిఁ జూచెం బింబభావంబునక
జెలియా గ్రక్కున నాదు మోవిఁ గఱచెక సిద్ధంబుగాఁ జూడవే:—
బలిరా! నేర్పునబొంకిచెప్పితివిగా బాగాయె నీకోకలక
జలిమించక బస పేటి కంటెఁ జెపురా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా!

మ. నరపద్మాకరమధ్యమస్థులములక వర్తింపఁ బద్మంబులం
దొరయక గోచలనంటెఁ బుష్పాడు లివే యుచ్చంబు చేసేవటే:—
సుసత్వంబున బొంకి చెసితివి నీస్వాభావమే చెక్కులక
స్థిరవీటిరస మేటి కంటెఁ జెపురా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా.

కా. సింగం బున్నగుహంతముల్ వెదకునో జేగుర పై డిగ్గఁచుం
డంగం జెక్కుల జేగురంటె నెఱయక నాశీరోరత్నమా!—
అంగీకారముచేసికొంటి నది నీయంగంబుపైఁ గ్రొన్నెలల్
సింగారించినభామసేరు చెపురా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా!

మ. తరుణీరత్నమ! జేగ వీడ్వడి మహాదర్పంబునం బోవఁగాఁ
దిరుగం బట్టంగ జేగగోరులు పయిక దీన్రంబుగా నాఁటెనే :—
సరవి స్తున్నిటి కన్ని బొంకితివిగా సర్వజ్ఞ నీకమ్ములక
సిరిమించ న్నెఱు సేటికంటెఁ జెపురా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా!

కా. వేమాటుక నను నేరముల్ పలుకఁగా వ్రేఁడంతరంగుండ నై
నీమోదక గతితోగ్రహస్థి నిలువక సేత్రంబు లిట్లాయెనే
నీమాటె యొకటైన సత్యమటరా నే విశ్వసించం జూచి
శ్రీమత్కృంచన శైలకాయకధరా! శ్రీశైలమల్లీశ్వరా!

శా. ఏమింజెప్పిన నమ్మజాలవుదే యేప్రాద్దు న న్నేచకే
పాముం దెచ్చెదఁ బట్టెదన్ విననె నీపఁతంబు లీడేరఁగాఁ
బామే సామ్ముగఁ జేసినావుగదరా పట్టెది నీకెంతరా
శ్రీమద్భాగవతరాజకార్యకథరా శ్రీశైలమల్లిశ్వరా.

మ. అది గాకున్నను బాసచేసెదను నీ నల్లైన నమ్మనదే
తుది నాజిహ్వను మడ్లు దాల్చెద నిదే తుచ్చబుగాఁ జూడకే:-
అది నీకెంత యుగాఁతే కాలగరళం బన్నంబుగాఁ జేయఁగా
ద్రిదకేంద్రచ్యుత పూజరాంఘ్రికమలా శ్రీశైలమల్లిశ్వరా!

మ. చెలియా! యేమనివిన్నవించిన మదిన్ జేపట్ట వింతైన నా
వలన న్నేరము లెన్నియుంగలిగినన్ వామాక్షి కావంగదే
పలుమా రిట్టు హాహాహుల్ పలుకఁగాఁ బాండిత్యమావోరిసి
చెలువం బిక్కడఁ జూపవచ్చితటరా! శ్రీశైలమల్లిశ్వరా.

శా. ఏమే! పూర్ణశశాంకబింబనదనా యేమే జగన్మోహిని
నీమీఁదాన మతెక్కడన్ నినువినా నేనెక్కడన్ జొక్కనే
నామీఁదం గరుణించి యేలఁగదనే నన్నుంగటాక్షింపనే
శ్రీమించక భ్రమరాంబికా గుణమణి స్త్రీలోకమాడామణి!

శృంగారము.

ఉ. ఏడెముతెత్తునో పసిఁడిపిణియమీటుచుఁ బ్రాద్దుపుత్తునో
కూడినకుంకుమంబు చనుగుబ్బలకొత్తుగఁగొనిలింతునో
వేడుకఁజంద్రకాంత మయవేదికమీఁదికిఁబండవత్తునో
యూడిగమేమిరా యనుచు నూటట పుత్తుగదే కళావతి!

శా. ఆమవ్వంపు ట నంటిపాన్నగుమిలో నామూలపూదోటలో
నామాణిక్య పురత్నమందిరములో నాతూగుబుయ్యాలపై
మెమై నిద్దటమొక్కనాఁడు సుఖ సామ్రాజ్యంబు పాలించుటల్
స్వామేసాక్షిగ నెన్నఁడుకడలఁతు వాలాయంబు బింబాధరా!

ఉ. నాఁడొకనాఁడు నిన్ను నెలనాఁగరొ పొదిననాటనుండియున్
 వేడుకపుట్టి మన్మథుఁడు వేదనేయఁగ నోర్వలేక నీ
 వాడకు వచ్చిచూడఁదలవాకిటరావెటు తొంగిచూచినన్
 వాఁడినచేని మీఁదికినివాసలు వచ్చునటే కళావతి!

చ. సరసిజనేత్ర! యోవిచులచంద్రనిభావన! రాజహంసి! యో
 మరునిశరంబ! పుష్పలత! మానిని! రత్నమ! కీరవాణి! యే
 విరహముచేతఁ జిక్కికడువేదనఁ బొందితిఁ గౌఁగిలింపజే
 శరణుశరణ్యమే మెఱుఁగుఁ జక్కనిచెక్కులముద్దులీఁగజే.
 శ్రీనాథుఁడు పక్కసాలెమిటారిపైఁ జెప్పినపద్యము.

సీ. పరుగేవోఁ జూచుఁగుడియెడమల యందు
 సంచరించెడివిట సముదయములఁ
 బోగులు గట్టుచో బొరుగిండ్లచిన్నపా
 యపుటింతులకు నుపాయములు గజపుఁ
 గండెలుచుట్టుచోఁ గన్నొమ్మపైఁగతో
 సాగసుకాండ్రకుఁ డెంకివోటాఁజూపు
 ఆచ్చవేయదుకుచో హాస్యరసంబుఁ
 జెలికత్తెలను మాటుపలుకరించు

గీ. నావలీవలి సతులతోహాస్యమాడు
 మోకుబిగియించుచోఁ బతిమోసపుచ్చుఁ
 గుంచెపిడి పట్టియీడ్చుచుఁ గొమరు ముగులుఁ
 బద్మసాలెది వగఁదేటి బలుమిటారి!

జంగమురాలిమీఁదఁ జెప్పినది.

క. చెవినివి నీలపురాలా
 యువిదరొ నిను రతులఁదనుప నొకనితరాలా
 యివి రుద్రాక్షసరాలా
 జవరాల మహాత్మురాల జంగమురాలా!

మఱికొన్ని.

పీ. శృంగారజలధిరా బంగారుబొమ్మరా
 సంగీతలోలరా సరసిజాతీ
 అరవిందపాణిరా యలిఖలవేణిరా
 కోకిలవాణిరా కోమలాంగి
 కలియుగరంభరా కరిరాజగమనరా
 నటనప్రవీణరా కుటులకేశి
 కలికిరాచిలుకరా కమ్మపూమొలకరా
 యిందుబింబాస్వరా కుందరదన

గీ. విగుప్తుకంచలచెలిగూడఁ బ్రేమతోడ
 భోగసామ్రాజ్యమునఁదేల వరాదేల
 చారుతరమూర్తి! దేవతాచక్రవర్తి
 పమ్యగుణధామ! కావేటిరంగధామ;

సీ. వీణ చక్కఁగఁబట్టి వింతగా రాగంబు
 వాయించనేర్చిన వనితగాదు
 సంగీతసాహిత్య సరసవిద్యలచేత
 మెప్పింప నేర్చిన మెలుతకాదు
 ఆటపాటలచేత నభినయంబులచేతఁ
 గరఁగింపనేర్చిన కాంతగాదు
 ససిచక్కఁగాజిక్కి కనుగండకుండంగ
 రహిఁగొల్ప నేర్చిన రమణిగాదు

గీ. ఏమిసగ మెచ్చితో చాలు నింకనీవు
 తలఁగిరానయ్య యీజాణతనముమాని
 రత్నములమూట సిరికోట రాజుపేట
 బాలగోపాల! రాధికాప్రాణలోల!

క. సతి కైదుముళ్లు గల నట
వతి విష్ణును రెండుముళ్లు బలవంతునక
హితమున నొకముడి వీడును
తతిఁ దక్కినరెండుముళ్లు తామే వీడుక.

గీ. త్రిమూర్తిఁ డొక్కబంగారునిమ్మపండు
కేలఁ గీలించి మెల్ల నె గిల్లిచూప
మేడపైనున్నచిత్తరు గోడమీఁద
ప్రొద్దుపై వారిజాతాక్షి బొట్టుపాడిచె.
చిత్రప్రశ్నోత్తర పద్యములు.

క. ఎద్దీశున కశ్యపగు
గ్రద్దన నేడడవిఁ దిరుగు ఖరకంటకియై
హద్దుగ నేవాఁడుఘనుఁడు
పద్దుగ నుత్తరము లిందె పడయంగా నా.

గీ. శూరనికరమేదురమును జూచి మెచ్చు
రహిఁ గలువయలరేతేని రాకఁ గోరు
బూవు లేమావిగున్నకుఁ బొడమకుండు
నరయ నుత్తరములు నిందె యమరియుండు.

గీ. దాన మేదానియందగుఁ దలఁచిచూడ
జారుఁ డేకాంతకాంతాప్తిఁ గోరుచుండు
గాఁత యేరాండ్రతోఁ గడుఁ గయ్యమాడు
నరయ నుత్తరములు నిందె యమరియుండు.

గీ. పుడమిఁ బగతేనిఁ జెండాడి పాలుపుగాంతు
కనఁగ నేమియుండును బండికంటికోనను
జనము లేమికోరంగను జాలకుండు
రరయ నుత్తరములు నిందె యమరియుండు.

కలగలుపుపద్యాలు.

నైజామురాష్ట్రమున నొకయాగ్రహరికుడు లమయగ్రహరపుష్టితిగతుల
ను దురకసంస్కృతాంధ్రములతో శ్లోకముచెప్పి ప్రభువునకు నివేదించినాడట!

శ్లో. ఫలంలేదు మజ్జూర్ కలంబందు హాల్ సాల్

అలం మోదుగాకుల్ క్వచిత్ టేకుమాకుల్

అవుర్ కోయకొంపల్ మరీ మాలకొంపల్

హాయే ముల్లకంపల్ హమాచే గ్రహారే!

శ్లో. తుమారాజవానుల్ హమాచేగ్రహారే

కదాపీహదంగా సజాసేయకుండక!

హుకుం దీయతాం నో హకాంచాసి చద్యా

త్తుదాతే ముదేస్తా త్వదా జంగలీశ!

ఇట్టి దిట్టఁడే వేటొక్కఁడు:—

శ్లో. తిండి కైతె పదిమంది వసంతి

తండులాలు గృహమందు నసంతి

కుండబొచ్చెలు వరం విలసంతి

తండనాకొడుకు లెల్ల హసంతి.

రామాయణచాటువులు

సీ. శ్రీమత్సకల గుణశ్రేయోర్థ సంపన్న

లయిన శ్రీరాజ్యా భ్యుదయసమృద్ధి

మన్మహామేరుసమానధీరు లయిన

చళరథేశ్వరులకుఁ దాల్చితోడ

జనకమహారాజు సాష్టాంగములు చేసి

వేడ్కఁ జేయంగలవిన్నపములు—:

ఇక్కడ శుభముమీయొక్క సంతోషంబు

శరువారః—శ్రీరామధాత్రిశునకుఁ జైత్ర

శుద్ధపంచమినాఁడు సాంపుమీణ

మాపటిలగ్నాన మాపట్టిసౌభాగ్య

పతి నీత నిచ్చి వివాహమహము

ఇక్కడ మిథిలలోనే చేయఁబెద్దలు

నిశ్చయించిరి గాన నిండువేడ్కు

గీ. సహకుటుంబము పరివారసహితముగను

విభవమున నచ్చి మీరలీ శుభముహూర్త

మెలమిఁ జేయించి ప్రమదంబుకొలుపవలయు

నెలయఁగా నివె పదివేలవిన్నపములు.

గీ. ఎవరయో మీరు చక్కని[?]రాజు లిద్దఱు

నర్కవంశ్యుల మయోధ్యాపురంబు

మీకేరు లెవరయో? ఓపుణ్యనిధులార

రాఘవుం డతఁడు నేలత్కృణుండ

దండంబుదండంబు దశరథసుతులార

వర్ధిల్లు వర్ధిల్లు వానరేంద్ర

ఎందు వేంచేస్తారో యినకులొత్తములార

యిచ్చోటఁ గార్యంబు నెఱుంగవస్తీ

గీ. వాయుపుత్తుండ హనుమను నచ్చినాను

భానుపుత్తుండు సుగ్రీవు బంటనేను

చెలిమిమీకును మీకును జేయఁగాను

అతఁడు మీరున్నచోటికి నంపగాను.

భారతకథ

గీ. గర్వితద్విత్క్రొంచ గాం గేయుగాంగే

నిశ్చరశాత్రవానీకనిష్క్రు పుం గృపుఁ
 త్రుటితారి తనుకృతద్రోణు ద్రోణు
 భయరహితారాతి భయదత్తు భగదత్తుఁ
 జండపరామిష శకుని శకుని

లక్షజితేంద్రజిల్లక్షణు లక్షణు
 సకుటిలరిపుమనశ్శల్యు శల్యు

గీ. అహితధూమకేతు నహికేతు నాత్మీయ
 విశిఖవృష్టిచేత బెగడుపటిచి
 ఘనులఁగ్రమ్మఱించెఁ బ్రతిభసమాస్రబా
 హార్జునుండు నైన యర్జునుండు.

సీ. ఖండితవైరి శిఖండి ఖండించెను
 రిపుజీవజీవనగ్రీష్ము భీష్ము
 పాంచాలతనయుండు మించిమర్దించెను
 శత్రుపురాసురస్థాణు ద్రోణు
 చండమదోద్వృత్తిఁ జెండాడె గాండీవి
 పరరాజస్వసుపర్ణఁ గర్ణ
 విమతాగహాహేతి యమనూతి శిక్షించె

సమదరాజన్య దృక్పల్కు శల్కు

గీ. పాడిచి గెల్చిరి మాద్రేయు లడరికదిసి
 సమదగర్విత శత్రునాశకుని శకుని
 భీమబలుఁడైన భీముండు పీచమడఁచె
 రాజ్యబలగర్వితుల ధృతరాష్ట్రీసుతుల.

శా. ఎట్రాశేషుండు పోసరించె సభ ని న్నెగ్గాడఁ గా రత్ను మీ

డట్రావాసుకితక్షకాహి ధృతరాష్ట్రీ మాతృకర్కటకుల్

చుట్రా నిల్తురు గాక నిన్ను సమరక్షోజిత విజృంభించి యా
గట్రాచూలివిభుండె దిద్దిన నహంకారంబు వారించెదన్.

భాగవత చాటుపులు.

సీ. భావింపదేవకీదేవిమాయ తమ్ము
మామామవసుదేవ మాన్యుడమ్ము!
బలభద్రమూర్తి మాబాస గానలెనమ్ము
కొమ్మరేవతి తోడికోడలమ్ము
సకియరుక్మిణి మాకు సవతియేర్పడెనమ్ము
తగఁబంచశరుడె మాతనయుడమ్ము
మగువరో సాత్యకి మఱిది గానలెనమ్ము
యలసుభద్రయు మాకు నాఁడుబిడ్డ

గీ. ఇంద టున్నాటు నున్నందుకేమి ఫలము?
కలిమిబలఁగము సకలభోగ్యములు గలవు;
ఎన్నియున్నను నింతుల కెందుకమ్ము?
ప్రాణనాథుండు త న్నెడఁబాయుచున్న!

సీ. నల్లనికన్తూరి నామంబుక్రిందను
దిలకంబు కొనగోర దిద్దినాఁడు
రంగై నపదివన్నె బంగారుతాయెతుల్
పట్టువన్నెల సిగం యిట్టినాఁడు
మెఱుంగుదేరెడి నీలమేఘవర్షపు మేన
మంచిగంద మలంకరించినాఁడు
ఘననవరత్నసంఘటిత మైవెలిగెడు
కడియముల్ సందిటఁగట్టినాఁడు

గీ. తొడరి దంతపుఁ బావలు తొడిగినాఁడు
వెలది చెంగల్వ పూదండవేసినాఁడు

నుండరాంగుండు దేవకీనందనుండు
చెలఁగి మేనత్తతోఁ బొందుచేసినాఁడు.

సమస్యలు.

“తోఁచు నడంగు వెండియును దోఁచు నడంగు మెఱుంగుచాడ్పునన్”

ఉ. చూచితి భూతలేంద్ర యొకచోద్యమ్యగం బని సీత పల్కఁగా
లేచి శరాసశాంబకము లీలగఁజేకొని ప్రేయఁబోన మా
రీచుఁ డరణ్యవాటిని జరించెడు మాయలు రాముకంటికిన్
దోఁచు నడంగు వెండియును దోఁచు నడంగు మెఱుంగుచాడ్పునన్.

ఉ. పాచికలాడి సోలి పిదపన్ గురురాజును గెల్చిమిక్కిలిన్
యాచకకోట్ల కిచ్చి బహుయాగముల న్మైఱవేర్చినట్టి యా
కీచకవైరిసోదరుఁడు గెల్చినరుద్రజడన్ శశాంకుఁడున్
దోఁచు నడంగు వెండియును దోఁచు నడంగు మెఱుంగు చాడ్పునన్

ఉ. కాచిఫలించు నోషధులుగల్గిరిన్ ధరియించి బాహువుల్
వీచుచు నబ్ధిదాఁటి కపివీరబలంబులఁబ్రోవఁ గ్రమ్మనన్
భేచరమార్గమందుఁ జనుకేసరినందనుఁ డభ్రమం దిలన్
దోఁచు నడంగు వెండియును దోఁచు నడంగు మెఱుంగుచాడ్పునన్.

తామసి తా మసి గాకపోవునే.

చ. పురములఁ గాల్చిపొల్చె ఖణి భూషణుడై నుతి గాంచి మించెఁ గం
ధర గరళంబు దాల్చె సెగకంటను మంటలు రాల్చె నట్టి యీ
శ్వరునెదిరింపఁ జాల ననఁజాలక యింద్రుఁడు పంప బేలయై
తఱిమి యెదిర్చి మన్మథుఁడు తామసి తా మసి గాకపోవునే.

చ. హరునిజయించినాఁడు హరి సర్మిలి సారథిఁ జేసినాఁడు రత్న
తెఱవిడపించినాఁడు తనసేనలతోఁ గోనిపోవు గోవులన్
మఱిలించినాఁడు క్రీడి యని మాటదలంపక రాజరాజు తా
దఱిమి యెదిర్చి పాండవులఁ దామసి తా మసిగాకపోవునే.

చ. హరునిశరాసనంబు తెగటార్చిన చందము పార్థ భంగమున్
దురమున వాలిచావు ఖరమాషణు లాదిగజైత్యుల్లిట్లుటన్
అయగ దైత్యులున్ గపులు నైనవిధంబు నెఱింగిరాముతో
చటిమి యెదిర్చి రావణుడు తామసి తా మసి గాకపోవునే!

శంఖంబుల్ దివినుండి బాటిపడియెన్ జంబూధలప్రక్రియన్.

కా. ప్రేంఖిల్చే మను సత్యభామకొఱకై కృష్ణుండు నీడేజరా
ట్రంఖాణస్థితిఁ బారిజాత మిల వేడ్కందేగఁ దద్వాసనా
రింఖాయు క్తములై మిళిందములు పేర్మిన్ బద్మ సంఖ్యల్ మహా
శంఖంబుల్ దివినుండి బాటిపడియెన్ జంబూధలప్రక్రియన్.

రాధేయుడు నంది నెక్కి రావణుగలిచెన్.

క. యోధవ్యండు కురుబలముకు
మాధవసఖుడేమి యెక్కి మఱి తిరుగాడున్
సాధించె రాముడెవ్వని
రాధేయుడు నంది నెక్కి రావణుగలిచెన్
గుఱ్ఱమునకు నైదుకాళ్లుకోడికి వలెనే.

క. కట్టిచెలి యెక్కి తిరిగడి
గుఱ్ఱమునకు నగతనూజకొమరుండెక్కి
గుఱ్ఱమునకుఁ బదోద్భవు
గుఱ్ఱమునకు నైదు[?] కాళ్లు కోడికి వలెనే

అర్భు, దర్భు, నిర్భు వచ్చునట్లు సమస్య [రామలింగకవియట
పూరించినది.]

క. అర్భుకులు లేకకూచన
దర్భుల పొపన్నకిచ్చె దన యాలిని నా
నిర్భాగ్యుడు తనచే మఱి
గర్భముగాకున్న బోతు గాడెలకొనఁగెన్.

[రాయలుకోపింపఁగా రామాయణకథాని పరముగా మరలఁజెప్పెనట.

క. అర్భకులు లేక యాజయు

దర్భలశయనమునఁ బండి తపసి వసిష్ఠుఁ
నిర్భయతవేడి సతులకు
గర్భంబగు నట్టి క్రతువు గావించె నొగిన్.

క. అర్భకులు గల్గుటకు సు

దర్భముగా కున్నమదిని దపియించుపతిన్
నిర్భరత వేడి యముచే
గర్భముధరియించి కుంతి గాంచెఁగుమారున్.

తిలకాస్తమహీష బంధము.

క. తిలకాస్త మహీషబంధము

ఫలములు భోజ్యములు యజ్ఞపశువుల నేనే
యిలఁగూర్చు కొంటి రాముని
బిలువఁగ నచ్చితిని బంధభీతులఁ బ్రోవన్.

క. వలలుండు ప్రాయ్యిమీదను

గలకలమని కాఁగుబిందె గంజికి దింపన్
దిలకాస్తమహీషబంధము
సులభతఁడెమ్మనుచుఁ దోడి సూదునిబంపెన్.

ఈ సమస్య యల్లమరాజు సుబ్రహ్మణ్యకవి పూరించినదట.

ఉ. వట్టువహరి రత్నములు వన్నెనగల్ పులిమీద ఐచ్చునా
పుట్రయటన్నరీతి జిగిఁ బొల్పుగు చూచుకలీలఁ జూచుచున్
దొట్రిల నేల కేలఁ గొని గోరులనొక్కుము నాథయంచుఁ దా
గుట్రయొనర్చె లేమ తనగుబ్బలయుబ్బు సహింపలేమిచేన్.

విద్యా నభినవరాయ బిరుదాంకితుఁడగు మాడభూషి వేంకటాచార్యకవి
 పీఠికా పురాధీశ్వరు నాస్థానికి శతావధానము చేయ నరుదేరఁగా “ఇఁక” నని
 యారంభించి కందపద్యముతోఁ బ్రభుగుణకీర్తనముచేయ నీయన కోరెనట!
 ఆశువుగా వేంకటాచార్య కవి చెప్పినపద్యము:—

క. ఇఁక నెవ్వరి కీర్తులు నీ

ప్రకటగుణుండైన రామరాయత్మాభృ

త్సుకృతిజనసోపకుని కీ

ర్తికి సరిగా రావు సుమ్ము పృథ్వీస్థలిలోక.

అరసున్న ప్రాసము రారేదని యాచార్యులుగారి నాక్షేపించి సుబ్ర
 హ్మణ్యకవి యీక్రింది పద్యమును జెప్పెనట:—

క. ఇఁక విను నీయశమునకుఁ ద

లఁకి శశి కృశుఁడయ్యును మఱలఁ బెరుఁగ వేర్వ

ల్లఁకియుఁ గొనునో తొలిమలక

లఁకులను శ్రీరామరాయ లలితశ్రేయా!

నభాపతి.

క. శ్రీరమ్యుఁడు సంతతశృం

గారుఁడు రాజాన్వయప్రకారుఁడు నుతదా

నారూఢుఁడు సకలకళా

పారంగతుఁ డనఁగ నానభాపతి యొప్పుక.

క. తరుణుండై ననరత్నా

భరణుండై గంధపుష్ప పరిమళయుతుండై

పరనారీ సోదరుండై

పరిగినవాఁ డమరు నానభాపతియనఁగక.

క. తనయుల మంత్రుల మిత్రుల

నునిచి సమీపమునఁ దగు నియోగుల విద్య

జ్ఞనులను మన్ననఁ గొండఱ

కునుఁ దగునాసనము లిచ్చి కూర్చుండంగఁ.

క. నరపతియై ధనియై ను

స్థిరమతియై సకలవిబుధ సేవితవిద్యా

పరిణతుడై చతురుడై

పరగినవార డమరు నాసభాపతి యనంగఁ.

క. భావజ్ఞుల రసికుల ను

భావనగలవారి రాయబారులఁ గవులక

రావించి యధాసనమున

భావనతో నునుపవలె సభాస్థలి నడుమక.

క. వీరాహుమున విజయియు

ధీరోదాయండు సుగుణతేజోనిధియై

యారయ సింహాసనమున

నారూఢుం డగుచు నొప్పు నాసభ నడుమక.

న. ఇట్లు కొలువున్న సభాపతిలక్షణం బెట్టి దనిన బ్రహ్మదేవుని వామ దక్షిణ భుజంబులం బ్రభవించిన సోమనూర్యవంశంబులం దుదితుండై రాజన తామస సాత్త్వికంబులనియెడు గుణత్రయంబు తెలిసి దానధర్మ పరోపకారం బులు సేయుచు స్వర్గమర్త్య పాతాళంబు లనియెడు లోకత్రయంబు నెఱింగి భూత భవిష్య ద్వర్తమానంబు లనియెడు కాలత్రయంబును బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులను మూర్తిత్రయంబు నెఱింగి ప్రభు మంత్రోత్సాహంబులను శక్తిత్రయంబు గలిగి శత్రు మిత్రోదాసీనుల గుఱియింగి ప్రాప్తోపరాప్తా నుధ్యా మ్నంబులను త్రికాలంబుల వార్చి యాహవనీయ దక్షిణాగ్ని గార్హ పత్యంబు

లను త్రేతాశ్వుల ప్రభావంబులం దెలిసి దారేపణ పుత్రేపణ ధనేపూంబులను
 నీపణత్రయము నర్జించుకాలంబెఱింగి కృత త్రేతా ద్వాపర కలియుగంబులను
 చతుర్ద్యుగంబుల ధర్మంబు లెఱింగి ధర్మార్థకామమోక్షంబులను చతుర్విధ
 పురుషార్థంబులం దత్పరుండై, యాస్వీత్యకీ త్రయీవార్తా దండనీతులను విద్యా
 చతుష్టయంబుం గని ఋగ్యజు సామధర్మణంబులను చతుర్వేదంబులం బ్రస
 త్తుండై వేదశాస్త్ర పురాణేతిహాసంబులం దాదరంబు గలిగి సామభేదదాన దం
 డంబులను చతురుపాయపరుండై బ్రహ్మచర్య గాఢాస్థ్య వానప్రస్థ ధైత్యుకంబు
 లనియొడు చతురాశ్రమంబు లరసి రక్షింపుచు రథగజాశ్వ పదాతులను చతు
 రంగబలంబులం గలిగి మనోబుద్ధ్యహంకార మమకారంబులను చతుర్విధ తత్త్వ
 పరిజ్ఞానుండై, క్షౌరాభ్యంగ దంతధావన నిర్మల వస్త్రంబులను నలుతెఱంగుల
 గణగణికలుగలిగి వస్త్రాభరణ గంధపుష్పంబులను చతుర్విధశృంగారనంతుండై,
 ఉన్మదన మదన నశీకరణ సంతాపనంబులను చతుర్విధ మదనమార్గణంబులు
 తెలిసి, భద్ర దత్త కూచిమార పాంచాలురంబోలి, విటవిదూషక నాగరక
 పీఠమర్దకులయు, చిత్తిని హస్తీని శంఖని పద్మిని యను చతుర్విధజాతి
 స్త్రీలయు లక్షణంబుల నెఱింగి బాలాయువతీప్రాధాలోలలను స్త్రీలనయః
 పరిపాకంబు నెఱింగి యనుభవింప సేర్పుచు, చతురికాచారికా సుచారికా
 దూతికాలక్షణంబులనెఱింగి పృథివ్యక్షేతోవాయ్వాకాశంబు లను పంచభూ
 లంబులను శబ్దస్వరూపరసగంధంబుల నెడుపంచభూతతత్త్వంబులను త్యక్తు
 శ్చోత్రజిహ్వప్రాణంబులను పంచేంద్రియంబులను నాకృణిపాయూషస్థ
 లను పంచకర్మేంద్రియంబులను ప్రాణాపానవ్యానోదాన సమానంబులను పంచ
 ప్రాణంబులను నెఱింగి ప్రారంభోపాయపురుషసంప ద్దేశకాలవినివిభాగపాతప్రతీ
 కారసిద్ధినిశ్చయంబు లను పంచాంగతంత్రంబుల నెఱింగి, ఊడుట, ప్రేయుట,
 మీటుట, వాయింతుట, కంచుగీచుటలను పంచమహాశబ్దంబుల నెఱింగి స్త్రీ
 రత్నాశ్వరత్నవిద్యద్రతాస్మదానపుత్ర రత్నంబులనియొడు పంచరత్నంబులం

దరిసి, బ్రహ్మయజ్ఞ దేవయజ్ఞ పితృయజ్ఞ ఋషియజ్ఞ భూతయజ్ఞంబులను జేయుచు, గోమూత్ర గోమయ దధి ఘృత క్షీరంబులను పంచగవ్యంబుల నెఱింగి, మిద్రభేద సుహృల్లాభ సంధి విగ్రహ లబ్ధప్రణాకా సంప్రేక్ష్యకారి త్వంబులను పంచతంత్రంబుల నవలోకించి ఆరవిందా శోక చూత మల్లికా నీలోత్పలంబులను పంచబాణంబులకు లోనుగాక భిక్ష్యభోజ్య లేహ్యవోష్య పానీయంబులను పంచవిధాహారంబులను కటుతి క్తలణ మధురామ్ల కషాయంబులను షడ్రుచుల వసుభవింపుచు, సంధివిగ్రహ యా నాసన దైన్యధీభావ సమా శ్రయంబులను రాజ షడ్గుణంబుల నెఱింగి కామక్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యంబులను నరిషడ్వర్గంబు వివర్జించి, హిమ శిశిర వసగత గ్రీష్మవర్షా శర త్పులనియెడు షడ్గుతువుల ధర్మంబుల నెఱింగి నడచుచు, హరిశ్చంద్ర నల పురు కుత్స పురూరవ స్సగర కార్తవీర్యులను నార్దురుచక్రవర్తుల చరిత్రంబులనుచు శైవవైష్ణవ శాక్తగాణాపత్య చార్వాక జౌద్ధంబులను షడ్జన్మంబులకు సముండై వేదాంత వైశేషిక భాట్ట ప్రాభాకర పూర్వోత్తర మిమాంసలను షట్సామ్రాజ్యంబులను పరీక్షించుచు యజన యాజనాధ్యయనాధ్యాపన దాన వ్రతిగ్రహ షట్కుర్మ నిరతులైన బ్రాహ్మణుల నరసి రక్షింపుచు, జంబూష్లక్ష కుశక్రాంచ కాక కాల్యలీ పుష్కరంబు లనియెడు సప్తద్వీపంబులం గీర్తివెలయ, నాందోలి కాంబరాభరణవాహన రాజ్య సతీ కర్పూర తాంబూలంబులను నుచిత సప్తాంగంబులు గలిగి సామదాన భేద దండ మాయోపేక్షేంద్ర జాలంబులను సప్తోపాయంబుల నెఱింగి స్త్రీ ద్యూతపాన మృగయా వాగ్దోష దండదోష నిరర్థక వ్యయంబులను సప్త వ్యసంబులు విర్జించి సుతనిధి దేవగేహ వనతటాక సత్కుతులు నల్లిల్లు నను సప్త సంతానంబులం బడసి, కవి విద్య తౌపరాణి కైలిహాసిక భట పరిహాసక గాయకులను సభా సప్తాంగంబులం బరివేష్టించుండై లవణేక్షు సురా సన్ని ర్దధి క్షీర శుద్ధోదంబు లనియెడు సప్తసముద్రంబుల నెఱింగి మహేంద్రములయ సహ్యా కు కిమ సంధమాదన వింధ్య పారియాత్రంబు లను

సప్తకులసర్వతంబుల నెఱింగి, బ్రాహ్మీ మాహేశ్వరీ కామరీ వైష్ణవీవారాహీం
 ద్రాణీ చామండలను సప్త మాతృకల నర్పించుచు, స్వామ్యమాత్య సుహృ
 త్కోశ రాష్ట్ర దుర్గ బలంబులను సప్తాంగములు గలిగి, కశ్యపాత్రి భరద్వాజ
 విశ్వామిత్ర గౌతమ జనుదగ్గి వసిష్ఠులను సప్త మహర్షుల నెఱింగి, అయోధ్యా
 మధురా మాయా కాశీ కాంచ్యవంతికా ద్వారానతు లనియెడు సప్తస్థానం
 బులంజూచి, యమ నియమ ప్రాణాయామ ప్రత్యాహరణధ్యాన ధారణ సమాధి
 యోగంబు లనియెడు యోగాష్టాంగంబుల నెఱింగి, దాసత్వము దారి
 ద్ర్యము, దారహైన్యము స్వయంకృషి యాఞ్ఘ ఋణము, మార్గము నడచుట
 యనియెడు సప్తకర్మంబులంబొందక, వరుణుండు, ధ్రువుండు ఆగ్నేయుండు
 ఉపరిచరుండు ప్రత్యూషుండు ప్రభాసుండునను నప్తవసువుల నెఱింగి యన్న
 వస్త్ర గంధ పుష్ప తాంబూల వనితాశయన సంగీతంబులను నప్తభోగంబుల నను
 భవింపుచు దాసీ బంధు సుత భృత్య వస్తు వాహన ధన ధాన్యంబులను నప్తైశ్వ
 ర్యంబులు గలిగి, కులరూపగుణ విద్యా ధన యావన బల రాజ్యతపంబులను నప్త
 మదంబుల నహంకరింపక, కస్తూరి కర్పూరము చాఁడు జవాది, అగరు పన్నీరు
 తట్టుపునుఁగు గంధమునను నప్తసుగంధ పరిమళ లేపనుండై, - శృంగార వీర
 కరుణాద్భుత హాస్యవీరభత్స రౌద్ర శాంతభయనకంబులను నవరసంబుల నావే
 శంబుగలిగి, ముక్తామాణిక్య వజ్ర వైడూర్యగోమేధికపుష్పరాగమరకత నీల
 ప్రవాళంబులను నవరత్నగుణవిశేషంబులం బరిజ్ఞాతుండై పద్మమహాపద్మ
 శంఖ మకర కచ్చప ముకుంద కుంద నీల వరములను నవనిధానంబులం గలిగి
 మరీచి అత్రి ఆంగిరసుండు పులస్త్యుండు పులహుండు క్రతుండు భరతుండు
 దత్తుండు వసిష్ఠుండు నను నవబ్రహ్మల నెఱింగి, సూర్య సోమ కుజ బుధగురు
 శుక్ర శని రాహు కేతువులను నవగ్రహంబుల విమర్శంబు గలిగి, యింద్రఖండ
 తరు ఖండ తామ్ర ఖండ చక్రఖండ నాగఖండ సౌమ్యఖండ బ్రహ్మ
 ఖండ గంధర్వఖండ భద్రతఖండంబులను నవఖండంబుల నెఱింగి మఱియు

మ భజననయరతంబులను నష్టగణంబులను, స్వరప్లుతోభయ వృద్ధ్యను స్వార
వికల్పప్రాదిభేద బిందుసంయుక్త భిన్నప్రత్యేకవిభాగ కాక్వాదేశ నిర్మాఖండ
వర్ణచక్కటై క్కటి పోలిక సరసంబులను నిరువది నాల్గువల్లభేదంబుల నెఱింగి,
బుతు నాయక నవరతి జలకేశీ ప్రయాణ రణ మధుపానాశోదయ చంద్రో
దయమహిపతి పురగిరి మంత్రదూత పరిణయవార్తాశ్వగజ వన వర్ణనలను నష్టదశ
వర్ణసంబెలిసి, సంస్కృత ప్రాకృతశౌరసేనీ మాగధీపైశాచికామాలికా
పభంశ తెలుంగులను నష్టభాషలం బ్రవీణుండై ఛందోభంగయతిభంగ విసంధిక
పునరుక్తి సంకయాపక్రమవ్యర్థ మహాస్పర్దంబు విరూపిత శబ్దవిరోధంబులను దశ
దోషవిష్టితుండై, కుసుధి, దుస్సుంధి, చుట్టుప్రావ, వైరివర్దంబు దేశవిరో
ధంబు కుటుచకాకు, నిడుదకాకు, తెలుంగులకుఁ జొఱరాని సంస్కృతక్రియ
లు, దుష్ప్రియోగంబులను దశవిధావశబ్దంబులుఁ చొఱనీయక, నవరసాలం
కారంబై ఛందోబద్ధంబై మృదువర్ణవాక్యంబులు గలిగి వాక్యదశదీపితార్థ
వైభవంబుల నెఱింగి లక్షణలక్ష్యంబులు కావ్యనాటకాలంకారంబులు చెప్ప
నేర్చిన సుకవినరులకు నిధి నిక్షేపజలపాపాణాక్షీణాగామి సిద్ధసాధ్యంబులను
నష్టభోగతేజస్వామ్యసహితంబుగా గృహారామక్షేత్రంబుల నిచ్చి యరసి
రక్షించుచు, చూతునని చింతించుట, నగచుట, యున్నురనుట, కొనియాడుట,
సిగ్గులుంగకుండుట, అన్నంబరుచికంబగుట, జ్వరమువచ్చుట నాలుకతొట్రువడి
యుండుట, జీవంబు తొలంగఁజూచుట ప్రాణపరిత్యాగంబు సేయుట యను
దశావస్థలమర్మంబులుదెలిసి, వణచుట, తలనొప్పివచ్చుట గణగణికలు విడు
చుట ఆత్మమఱచుట తలపోయుట చింతనొందుట, కృశించుట, దైన్యంబు
నొందుట దుఃఖియగుట, ఊర్వులంబారలుట, ఉన్నచోటెటుంగకుండుట,
నిరాహారియగుట, క్రాంగుట మానంబుఁదాల్చుట, అరజీవి తొలంగుట, సంహా
రియగుట, యనపొడకావస్థలభేదంబులెఱింగి అంగుష్ఠము, అరకాలు, మండ,
మోకాలు, ఊర్వు, జాఘనము, బాదీ, ముడి, కచుక్కు, పక్షము, గోళము, అధ

శము, కపాలములు నేత్రములు, ఫాలము మస్తకంబు నను షాడకకళాస్థాన
 మర్మవిభేదంబుల నరసి, తెల్లదమ్మి, కలువమొల్ల, యెరిసె, మావి, జాజి, పొన్న
 అశోకంబు, విరినాది, మల్లె, పొగడ, గేదంగి, పొదిరి, కలిగొట్టు, సురపొన్న
 కదలికా పుష్పంబులను షాడక బాణంబులను, చిగురువిల్లు, తీగవిల్లు, తీపువిల్లు,
 పూవిల్లు నను నాలుగు విండ్ల సంధించి యేయుమదన బాణంబులకు లోనుగాక
 హావభావ హేలా మాధుర్య ధైర్యలీలా విలాస విచ్ఛిత్తి విభ్రమ కలికించిత
 మోట్టాయిత కుట్టమిత బిబ్బక లలిత కుతూహల చకిత విహృత హాసంబులను
 సదునెసిమిది శృంగార చేష్టలు గల స్త్రీల చిత్తంబుల నెఱింగి, స్తంభప్రళయ
 తోమాంచ స్వేద వైశ్ణవ కం పాత్రు వైస్వర్యంబులను సార్త్విక భావంబు
 లెనిమిది నెఱింగి, నిర్వృద్ధానిశంకా సూయా మదత్రమాలస్య దైన్య చింతా
 మోహ స్మృతి ధృతి ప్రీడా చాఽల్య హర్షా వేగ జాడ్యగర్వ విషాదాత్సుక్య
 నిద్రా పస్మారసుప్తి ప్రబోధామర్షా నిహితాచండమతివ్యాధ్యన్యాద చరమ
 త్రాసవితర్కంబులన ముప్పదిమూడు సంచారి భావంబుల నెఱింగి, రతిహాస్యో
 కక్రోధోత్సాహ భయజగుప్సా విస్మయశమంబులను స్థాయిభావంబుల నెఱింగి
 జాజి మల్లె మొల్ల విరినాది సంపెంగ సేవంతి తామర చెంగలువ కలుగొట్టు గేదం
 గిగురువింద పొగడ, బొన్న పొదిరి కరవీరము, అశోకము మంకెన సురపొన్నలా
 దిగాంగల పుష్పంబులు, మరువేరు, పచ్చ, సమ్మేళనంబు గరియించి చాసీతి
 బంధంబుల రతితంత్రంబులఁ బ్రమదాజనంబులఁ దృప్తిచేయుచు మఱియు
 బ్రహ్మక్షత్రియువైశ్యశూద్ర వ్యావహారిక గోరక్షక పాంచాల (పంచామణి)
 కుంభకార తింతునాయకైరకరజకవస్త్రచ్ఛేదక చర్మకర్మక పతితకలిఘాతక
 లుబ్ధక సంకీర్తక చాండాలమాతంగులను నస్తాదశజాతులు సంకరంబులుగాకుండ
 నరసి రక్షించుచుబ్రహ్మవసిష్ఠాత్రేయమనుపాల స్త్యరోమశమారీచ నారదశాసక
 భృగుచ్యవనగార్ద్య పారాశరంబులను జ్యోతిష సంహితలక్షణంబును, పౌరజ,
 రోమకవసిష్ఠ నిఘంటువునిధి తిలమునిధి చంద్రానిధి ధృతజ్యోతిషశాస్త్రరహస్యం

బుల నెటింగిన మహాజ్యోతిషి కులనరసిరక్షించుచు, నసి ముసుల ముద్గర రోహణ
 కణయ కంఠణ శిల్లు భల్లతక, భండివాల కలవాల కుంత కోదండ కఠారతో
 మర పరశు త్రిశూల వజ్రముష్టి గదా తొడిలాంగూలంబులు నతశము నంకిణి,
 చక్రము సుబళయీఁటై యిమపకోల నెలకట్టై పట్టెనము, ప్రహర్యము,
 నఖుమయూరము, దండనాసంబులను, బత్తి సాయుధంబులనుం బ్రవీణుండై,
 లారి ప్లువ లక్షణ శుద్ధ చిత్ర దృఢత్వ దూరాపాతంబులు మెఱయ నేర్చి
 మఱియు మంజరీ పశమంజరీ భూపాల శ్రీరాగ బంగాళ హిందోళ బైరవీ
 గౌళలను పురుషరాగంబు లెనిమిదియును గుజ్జరినారాయణి గుండక్రియ లలిత
 దేసితోఁడి మలహరి, బవులి, వేళావతి, ఆందోళి, ఆహరి, భల్లతకి కన్నడగౌళ
 ధన్యాసి ఛాయాగౌళ రామక్రియ, వరాలి మంగళకాళిక, నరప్రియ, ఖురంజి
 దేవగాంధారి సాళంగ నాట దేశాక్షి పూర్వగౌళయు నను నిరువరినాల్గు స్త్రీరాగం
 బులనెటింగి మాళవి గౌళరీతి గౌళనారాయణ గౌళబేతాళ గౌళస్త్రీ వరాలి
 వసంతవరాలి శోకవరాలి నాగవరాలి పంతువరాలి తోటవరాలి బవులి రామ
 క్రియ, మేళరామక్రియ, నాదరామక్రియ, సామంతమలహరి చెంచుమలహరి
 కాంభోది గుమ్మకాంభోది మధ్యమావతిగుజ్జరి సామంత వసంత శుద్ధవసంత
 మేఘురంజ, దేశాలనాట, హంపీరనాట ముఖారి శంకరాభరణహేజిజి పాతికు
 రంజి నీలాంబరియనియెడుముప్పదిరెండు నపుంసక రాగంబుల నెటింగి,
 మాళవి శ్రీ దేవగుప్తి సావేరి కొండమలహరి కోనమలహరి శ్వేతకాంభోది దీప
 కంబు పంతులాదిగాఁగల మిశ్రంబులను, వేళలు, మైత్రియు, శ్రుతి జాతివర్ణం
 బులును శుద్ధసాళగసంక్రీర్ణంబులను స్థానప్రపంచ విస్తారంబులును, తతా వనద్ధ
 ఘన, సుషీరంబులను గీతవాద్యంబులను మంద్ర మధ్యమతారంబులను స్వర
 భేదంబులను సకల మోహన సంగీత విద్యా విశేషంబుల నెటింగి చర్చరి, చారణి
 బహు రూపలక్షణ చాగుడంబు శుద్ధపద్ధతి ప్రేక్షణపద్ధతి, కుండలి నృత్యంబు
 దండలాసకంబు బాణికంబు రోసకాఖ్యంబు పాపరాశికంబు కందుక కోలాట

కంబులను పోడక విధ సృష్ట్య ప్రకారంబుల నెఱింగి ఛప్పన్నదేశభాషాప్రప
ణుండై యత్తురలక్షణ వేద శాస్త్ర పురాణేతిహాస శిక్షావ్యాకరణ నిరుక్త
చ్ఛందో జ్యోతిషాలంకార వశ్యా కర్షణ స్తంభనోచ్ఛాటనమారణ విద్యేషణా
దృశ్య సంఘ పరకాయ ప్రవేశగణిత లిఖిత గాంధర్వ వీణావేణుమృదంగతాళ
సృష్ట్యకవిత్వసూరత్వో దారత్వ సంగ్రామలక్షణ మల్లయుద్ధ బేతాళమత చిత్ర
కర్మముష్టిమోహ సేంద్రజాల మహేంద్రజాల రథగజాశ్వజనరత్న భూపరీక్షా
యోగశాస్త్ర మంత్రశాస్త్ర శకునశాస్త్ర శిల్పిశాస్త్ర వైద్యశాస్త్ర మదన
శాస్త్రాగ్నిస్తంభన జలస్తంభన ఖడ్గస్తంభన దృష్టిస్తంభన జిహ్వస్తంభన శుక్ల
స్తంభన రసవాద పీలువాద కాష్ఠావాద ధాతువాద గారుడంబు లనియెడు
చాపష్టివిద్య లందుఁ బ్రవీణుండై, మఱియు మహాప్రధాన మాండలిక సామంత
సేనాధిపతి ద్వారపాలకావసర ఘటికార పణిహార రాయభార గణక విజర
పురోహిత, పౌరాణిక, జ్యోతిషిక, కావ్యక విద్వద్దేవార్చక మాల్యకార పరి
మళకరండాధికార గోష్ఠాధికారగజాధికార రాశ్యాధికార ఐస్త్రాధికారధాన్యాధి
కారోగ్రాణి కాంగరత్తుక నూద సువ్వారిక చాణూరవేతాళ తాంబూలికాల
వట్టిక నరవాహన ఛత్రక చామరక కాశంజిక కఠారిక పాపుడక నాట్యక
హింకారిక కట్టిక భట్ట పాతక పరిహాసక ట్టెరక రజక వస్త్రచ్ఛేదక చర్మకర్మ
కాడియాళక పురపాలక వనపాలక నరవైద్య గజవైద్యశ్వ వైద్య పశువైద్య
కాహళక, భేరిక, మృతాపక కారుక, సువర్ణకారక కుంభకారక చిత్రక వ్యావ
హారికకొట్టికమృగయాత్రక పక్షియాత్రకులనియెడు (కొన్నితప్పలు?) బాహ
త్తరినియోగంబులంగలిగి వ్రీహి యవమాషటిల ముద్గ కుకుత్థ గోధూమ ప్రియంగు
మసూరశ్యామాక నీవార వైణవము లను ద్వాదశభావ్యసంగ్రహణుండై, తులా
పురుషపారణ్యగర్భ బ్రహ్మాండకల్పవృక్ష సహస్రధేనుపారణ్యకామధేను సువర్ణ
రథ హేమహస్తి కనకలాంగుల పంచమహాగ్రహ విశ్వచక్ర రక్తధేను భూత
ఘటదానబులను(?) పోడకమహాదానధరంధరుండై ధ్యానావాహనానసార్ఘ్య
పాద్యాచమనీయ స్నానవస్త్ర యజ్ఞోపవీత గంధాత్మత పుష్పధూపదీప వైకే

ద్యుతాంబూలంబులను పోడోపచారపూజావిధానందై యార్యధర్మంబు చప్ప
క వర్తించుచువాడు సభాపతి యనంబరగు.

ప రి శిష్ట ము.

హరిహర రాయలు.

చ. హరిహరదేవ నీ వవినతారుల నదృశ్యతలీలఁద్రుంపఁగా
గరికతి వాజి వాజి నవఖండవిఖండవిఖండ ధారలై
యరుదుగ నీదు పేతిజతరాగ్నులఁ బర్వచు నెప్పుడుండురా
ధరధర ధారధార ధరధార ధరాధర ధారధారలక. [?]

తిరువ శేంద్రుఁడు.

లయ. నిగనిగని చన్నులును నగుమొగములుకొ నకన
కగు నడుములు న్మెఱయ జిగి నమరకాంతల్
నగధరుఁడు మెచ్చ భవదగణితగుణోఘముల
నొగి ధిమికి ధింధిమికి దిగుడ్డధిమి ధిమి తొం
దిగుడ్డదిగి దిగుడ్డగణ తగుడ్డ తతతొం తగణ
జగుధగిణ తత్తిగణ తెగుడ్డ తత తత్తై
జగుడ్డగిణ తాతిగణ తగుడ్డతతతాయనుచు
మిగుల నటియింపుదురు తగఁదిరువశేంద్రా !

సాగిబై చరాజు.

శ్రీ. మూలత వైరిరాజులఁ గాని జక్కున
వ్రేయపు మాన గోవిందరాయ
అది లావు నిదిఘనం బనుదళంబులఁగాని
చొచ్చి నర్కపు దివిచూటకార

ప్రభవదత్తుడు మహాబలుడగు నృపుగాని
యొఱయవు రాయరాహు త్తమిండ
పటఖానుఖానాది బలుదుర్గములుగాని
కొన విలఁ బురియమార్కొలు గండ

గీ. గండభేరుండ యు త్తమ గండవిరుద
వీరకేదార రణరంగ వీరభద్ర
నవ్యగుణహార సాగిగన్నయకుమార
బళిర బైచామహాపాత్ర బహుచరిత్ర.

సీ. బహుముఖ బ్రహ్మాండ భాండంబు దివెగుడు
సంపూర్ణవీరంసంబు చమురు
భీమప్రతాపార్క బింబంబు తిరువత్తి
విజయసంగరభూమి వేటపాలము
శంకనుహాళబ్ద బంధంబు గంటలు
కరవాలభైరవాకార మంబు
మేటివైరుల పాలిమృత్యువు చొప్పురి
సహజసన్నాహంబు శక్తిగాఁగ

గీ. రాత్రిపగ లన కేస్రాద్దు రాజసమున
గంటవేటాఁడె దహితమృగములు సమయ
కాంతి హిమభామగండరగండ నామ
శత్రునారాచ గన్నయ సాగిబైచ.

సీ. నెరవుగాఁ బేసిన నెత్తురుదబ్బలు
గుఱుతుగా నంటిన క్రొవ్వుపారలు
మేపుపొట్టలమీఁద మెదలాడు ప్రేవులు
చెదరి చించినగుండె చేరుగుదులు

మాటైనకుప్పలు మాంసభండంబులు

చరణముల్ కరములు శల్యములును

మొదలికినూడిన మూలుగుకొడుపులు

పవనంబు వోవనిపచ్చితలలు

గీ. కందుకూ రొద్ద భూతాలు కలసి మెసంగ

ఘనమల్కల గెల్పు టేఘనము నీకు

బల్ల సురధాణ బిరుద సంపాదపాద

శత్రునారాచ గన్పయసాగిలైన.

సీ. పులితలాటంబుకై కలహించుదామెల్ల

మలయకునని [?] రేకుమడంగగొట్టి

నెటిగండభేరుండ బిరుదుకై పట్టిన

నెల్లంకులను నాజి విరుగఁద్రోలి

మునుక రక్తక్షేత్రమునకునై యొరసిన

యినుగంటితిమ్మని నేపణంచి.

బల్లెసురత్రాణవట్టు బిరుదముకై

నెట్టిహా రాఘవుచేత చెఱిచి

గీ. మఱియుఁ దక్కినమన్నీలనురుముచేసి

మించె నీకీర్తి దిక్కుల మేది నందు

బల్ల సురధాణ బిరుదసంపాదపాద

శత్రునారాచ ! గన్పయసాగిలైన.

క. ఈసాగి లైచభూవరుఁ

డీసాగిన మొదలు నర్థలేచిరి సిరులన్

రా సాగి బల్లెమందిన

బోసాగిరి వైరు లింద్రపురికిని నమరన్

మ. సరసాగ్రేసర సాగిగన్న యయకుమారా బై చభూపాల యి
 ధ్రుణిణీ నీ కరిగోరు చెల్లునట చిత్రంబా తలంపంగ ని
 ర్భరతారుణ్యవయోవిజృంభ యగురంభానాతిపాలిండ్ల నీ
 యరిగో రెంతయుఁ జెల్లుచుండునట జంభారాతి లోకంబునక.

వాసిరెడ్డి వేంకటాద్రినాయఁడు

సీ. అంగుగా నశరంజి యంచుచీరె ధరించి

రంగై మెఱుంగారు రవికందోడిగి

రమణులందియ్యఁగా రహి రత్న ఖచితమా

సొమ్ము లందంబుగ సోఁదిఁదాల్చి

చెలికత్తెపై నొక్క చెయివైచుకొని, స్వామి

యింతప్రా ద్దాయె రాఁ జేమటంచు

నెల్లిపూదండచే నల్లిన చల్లని

సురటిచేఁ బూని యచ్చోటనిలచి

గీ. రాకపోకల నిన్నె పరాకుమాని

యరయుచున్నది యదిగొ మాయమ్మ సాధ్వి

పరమదనకోటిలానాణ్య వాసిరెడ్డి

వేంకటాద్రింద్ర మన్నెహం వీరచంద్ర!

రాజనీతి.

ఉ. మానమె భూషణంబు చనుమానమై సౌఖ్యకరంబు నిర్మల

జ్ఞానమె ముక్తికాస్పదము గానమె విద్యలకెల్లరాజు సం

తానమెసోఁ ఫలంబు మహిధర్మమె తోడు తలంపఁగా నుదా

కినమె వీడుకోలు గుణశేఖర పెమ్మయసింగధీమణి!

సీ. మగనాలి మీఁదను మమత యుంచగరాదు

పగవానితో మించి నగఁగరాదు

నగరివాకిలినంటుమగువలఁ బిలరాదు

పతికాపుఁ గోపించి పలుకరాదు

చలసట్టి దొరతోడ సరిపడదనరాదు

చనవరితోఁ గంటు కనఁగరాదు

ప్రభువు చెప్పకయె. తాఁ బనులు చేయగరాదు

సిలక డగ్గఱఁ బోయి నిలువరాదు

గీ. పరులు రా రాజుమొనచూపి పలుక రాదు

పగఱ యధికత స్వామితోఁ బొగడరాదు

నరులకెల్ల ను నీనీతి నడవ వలయుఁ

బ్రకట గుణసాంద్ర ! కంభము రామచంద్ర!

సీ. తలవరితోమించి కలహింపఁ గా రాదు

స్త్రీలస్వతంత్రలఁ జేయరాదు

జాతిఁజెప్పినయట్టి నాతిఁజేకొన రాదు

నీతిమాలిన యెడనిలువ రాదు

ప్రభువు సమ్ముఖమునఁ బకపకనగరాదు

చనవునగర్వంబు గనఁగరాదు

కులమెఱుంగక యతికూతుఁ గైకొనరాదు

పరునికల్మి కనూయపడఁగరాదు

గీ. పదరియాసల ధర్మంబు వదలరాదు

చలము బొంకును సుజన్మతోఁ జలుపరాదు

నరులకెల్ల ను నీనీతి నడవవలయుఁ

బ్రకటగుణ సాంద్ర ! కంభము రామచంద్ర.

సీ. అక్కఱకొదవనియర్థంబు వ్యర్థంబు

బంటుతనము లేని భటుఁడు నటుఁడు

రసికుఁడేలనియట్టి రాజ్యంబు త్యాజ్యంబు
 శీలంబుదలఁపనియాలు తేలు
 మాటతప్పఁగనాఁడుమనుజుండు దనుజుండు
 గౌరవంబెఱుంగని యూరుపోరు
 ధర్మంబుమానిన దానంబు హీనంబు
 నయము వీడిన వానినంటు కంటు

గీ. పాదలు తమిఁ బూసనిలఁగాఁగి పొందుమందు
 చెలఁగి సజ్జనుల మెచ్చని చేతఁతోఁత
 యివ్వబంధులు నిండని యిల్లుపాల్లు
 ప్రకటగుణసాంద్ర ! కంభము రామచంద్ర.

ప్రార్థనము.

సే. నిఖిలభూధరదరీ నిమ్నాన్న తస్థరీ
 విహరణాగతమైన వసుక బెణుకుఁ
 యమిరక్షణార్థమై యమహృత్క-వాటంబుఁ
 బగులఁదన్నిననాఁటి ప్రాత్రనొప్పి
 బ్రహ్మాదిసకల నిర్జరకృతార్చనకాల
 మున నిల్వఁ బట్టిన మొనయుగుమలు
 నేకాంఘ్రివైనిల్చి సృత్యమత్యంతంబు
 విరచించునాఁటితిమ్మిరియుఁదీఱ

గీ. తోమి గ్రుద్దెదఁ బిసికద ధూళిఁబుడిచి
 వ్రేళ్లువిఱిచెదఁ జూపవే కాళ్లు తడ్డి
 నిగమనుతకీర్తి యెలమి ర్తి నగరవర్తి
 యీశ మల్లేశలింగ తూనూశఁగాంగ.

సమాప్తి.

మ. తలక ట్టిత్వము కొమ్ము నేత్వమును నైత్వం బాత్వముం బొట్టును
 బలుసంయు క్తపుటక్షరంబులు విరామప్రాసశబ్దాదు లిం
 దులఁ జేతప్పునడప్పు నజ్ఞాఁడను నక దూషింప కాతప్పు లా
 ప్పలుగాఁజేయుఁడు పెద్దలారా! మిము నేప్రాద్దుఁ బ్రశంసించెదక.

శ్లో. వినర్గబిందు మాత్రాది

సదృశాదాక్షరాది చ

సూన మ ప్యతిరిక్తం వా

క్షమన్య పురుషోత్తమ !

C. M. Veerabhadra Sharma

SHRI JAGADGURU VISHWABHADHIA
 JNANA SIMHASANA JNANAMANDIR
 LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi

Acc. No. 7816

శృంగార శ్రీనాథము.

శ్రీనాథ చరిత్రమును, కవితావిమర్శమును,

ఇట్టి గ్రంథమిది. ఇది డి.ఎం.ఎస్. వెలువడలేదు. ఇందు,
 శ్రీనాథ చరిత్రము, గరతలామలకముగా, సూపబడినది.
 రెడ్లు మొదలగు వాగ్చరిత్రములు, శాసనములు, ఇతరకవులు,
 ఇట్లెన్నెన్నో యాపూర్వవిషయములుగలవు. ఆంధ్రకవిత, శ్రీనా
 థుని కవితాగారము. కొలువలు, పోల్కులు, మార్పులు,
 మొదలగురచనము లెన్నో వెలువడినవి. ఆంధ్రకవిత
 లోని మెరుగులు తేర్చి చూపబడినవి.

లో వెలువడును.

విక్రయమునకు సిద్ధముగానున్నవి.

ప్రబంధరత్నావళి.	1	8	0
కంజాపూరి యాదవరాజులు.	3	6	
మధ్యమ వ్యాకరణము, కర్ణభాగము.	6	8	0

కలయవారు:—

మణిమంజరి మేనేజరు.

తరువల్లి క్షే.టి.ఎ. వాసు.

అని ప్రాసిన బడయగలరు.

చారిత్రిక బుక్స్, సాపులీకూడ కొరకును.